

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Berxwedan

Aylık gazete – 15 Aralık 1994 – Sayı 178 – 3,- DM

Umut kurtuluşa dönüşüyor

Başkan APO'dan
aydınlara perspektifler

KÜRDİSTAN DEVRİMİ ORTADOĞU'DA BİR RÖNESANSTIR

Sandığınızdan daha fazla hem çok düşünme, hem de yeniyi yaratma gereği var. Ulusal düzeyde, hatta insani esaslarda kaygılarınızın fazla gelişkin olmadığı, olsa bile çözüm olamadığınız ilk çırpıda görülüyor. Yine bu anlamda bireycilik sizi hayli işlemez duruma getirmiştir. Temel ülküler konusunda kendini ayaklandıran tip çok az. Size kalsa her şey bayram-seyran havasında sürüp gider. Siz her şeye razısınız. Zaten “gelene ağam, gidene paşam” veya “Allah bin defa razı olsun, her zaman iyiyim” deyimleri de sizin halinizi oldukça iyi gösteriyor.

Yazısı 12-13-14. sayfalarda

Berxwedan'dan

GÜÇLÜYÜZ VE MUTLAKA KAZANACAĞIZ

Her yeni yıl yeni bir başlangıç, yıla anlamlı giriştir. Kürdistan halkı açısından yeni yıllar umut ve diriliş yılları olmayı aşmıştır. Artık yeni yıl derken, kazanma ve başarıya akla gelmektedir. Yıla yüklenen beklenti budur. Bu temelde göreve sarılma, pratiğe yüklenme, kazanma yılı durumuna getirme amaç edinilmektedir. 1995 yılı, daha şimdiden her yönüyle Kürdistan halkının olacağı kadar, TC için de yenilginin daha çok yaşanacağı bir yıl olacaktır.

Yıllar kendiliğinden halkların olmaz. 20 yıllık güçlü mücadele ve çetin savaş yıllarından sonra tarihe özgür halk gerçekliğini kazınımız mümkün olmuştur. Partimiz, cephemiz ve ordumuz, önümüzdeki 1995 yılını, zafer yılına iyice

Devamı 3. sayfada

PKK, TC ve müttefiklerinin yenemeyeceği bir harekettir

PKK Türk halkıyla özgür ve eşit temellerde birlikte yaşamak istemektedir. Bu da son derece doğru ve insani bir mücadeledir. Aksi halde kaybeden Kürdistan halkı olmayacak, Türk halkı ve ilerici in-

sanlık olacaktır. PKK için bu bir onur meselesi ve insanlık borcudur. PKK ne pahasına olursa olsun bu görevini yerine getirecektir. PKK, bu mücadelede Türk halkını ve insanlığı da yanında görmek istemektedir.

Cemil Bayık yoldaşın değerlendirmesi 9. sayfada

**ÖZGÜR ÜLKE'ye
yapılan saldırı halkların
iradesine yönelik bir katliamdır**

3. Sayfada

NASIL YAŞAMALI ?

Yaşamak nedir?

ABDULLAH ÖCALAN

Ayaktaki ölümleri yaşama çekmek kolay değildir. Bir bireyin bir topluluğun, bir ulusun tarihinde doğuş vardır, yaşam vardır, ölüm vardır. Bunlar doğa kanunları, toplumsal kanunlar dediğimiz gelişmelerdir. Bir doğuş vardır, bir yaşamak vardır, bir kader-kaza vardır, bir sonuç vardır. Nasıl gelişir, nasıl sonuçlanır; az çok bilinir. Ama bizim gerçekliğimiz söz konusu olduğunda, hem birey itibarıyla, hem ulus itibarıyla aynı şeyleri söyleyemiyoruz. Yaşamın neresinden geçiyoruz? Ölü olan yanlarımız nedir? Yaşamaya değer bir şey kalmış mıdır? Hem birey için, hem ulus için bunu ayırt etmekte çok güçlük çekiyoruz. Aslında ölü müsünüz, yaşıyor musunuz, bunun ayrımını fazla yapabilmemiş değilim. Çünkü yapmak isteyenler için, söylenen şeyler çok açık ve hayat bulması gerekiyor. Ama ölmüş olanlar için de artık bir yer, mezar biçilmesi gerekiyor. Mevcut kişilikler ne yaşama sokabiliyoruz, ne mezara.

Devamı 14. sayfada

**Direnış
kahramanlarımız**

Yıl 1990. Ulusal kurtuluş mücadelemiz tarihi bir süreçten geçiyor. Gerilla ülkenin tüm alanlarına yayılmış, düşmana ağır darbeler vuruyor. Karakollar bir bir düşürülüyor. Düşman artık kırlardan parça parça sökülüp atılıyor. Dağdaki gerilla vuruşlarına ovada halk büyük serhildanlarla karşılık veriyor. Silopi'yle başlayan serhildanlar zinciri tüm Botan'ı sanyor. Cizre, İdil, Kerboran, Nusaybin ayağa kalkmış, herkes yürüyor. Kürt halkı üç bin yıllık gaflet uykusundan uyanmış, ihanetin, işbirlikçiliğin, faşist TC'nin suratına halk savaşımızla bir tokat gibi iniyor. Halkımız gelişen bu kararlı başkaldırıyla tüm dünyaya sesleniyor: **"Bende varım. Ne kadar yok saysan da varım. Var olmanın bedelini çok ödedim."**

Gelişen bu başkaldırı ateşi tüm Kürdistan'ı ve Türkiye'yi sardı. Türkiye ve dünyadaki Kürtlerin yüreğini, beynini, özbenliğini Kürdistan'a çevirdi. Gerilla saflarına akın başladı. Adana, İstanbul, İzmir'de binlerce Kürt ayağa kalkmıştı. Çukurova 1990 Newroz serhildanıyla Botan'ı selamlıyordu.

Sipan yoldaş (Şeyh Davut), mücadelenin bu sıcak ortamında parti saflarına katıldı.

Sipan yoldaş evli ve 8 çocuk babasıydı. Ekonomik zorluklar ve sömürgeciliğin baskıları sonucu Nusaybin'den Çukurova'ya göç etmişti. Mücadeleyle Nusaybin'de tanışmış yurtsever bir ailedendi. Çukurova'ya gittikten sonra mücadeleden kopmadı, kendisine verilen her görevi büyük bir sorumlulukla yerine getirdi. Oturduğu mahallede ufak bir bakkal dükkanını açarak hem geçimini sağlıyor, hem de görevlerini aktif olarak yerine getiriyordu. Fakat bu görevler onu tatmin etmiyordu. Gözü hep gerilladaydı.

Bu duygularını arkadaşlara anlatır. Fiziksel rahatsızlığından dolayı gitmesi uygun bulunmaz. **"Bu benim için engel olamaz. Mücadeleye inanmak ve kararlı olmak yeterlidir"** diyerek tepkisini dile getirir. 1990 Newroz'undan kısa bir süre sonra bir grup arkadaşla birlikte gerilla saflarına katılır.

Ailesinden ayrılırken büyük oğluna, **"Eğer birgün şehit düşersen yerimi sen alacaksın. Si-**

VATANI KANLA SULLAMAK

lahımı yerde bırakmayacaksın. Arkadan diğer kardeşlerin gelmeli. Savaş ancak böyle kazanılır" vasiyetini bırakır. Gerillaya katıldıktan sonra Bestler alanına geçer. Altı ay bu alanda kalır. Kamp alanındaki ilk eğitimi aldıktan sonra pratik faaliyetlere katılır. Birçok karakol baskınında, pusu eyleminde yer alır. Onlarca hava saldırılarında yoldaşlarıyla birlikte düşmana karşı savaşır. Bu saldırılar sırasında başından geçen bir anıyı şöyle anlatıyordu: **"Sabahtı. Kahvaltı etmiş, gruplar halinde dağılmıştık. O gün dinleniyorduk. Bir gün önce de eylemden dönmüştük. Hepimiz yorgunduk. Bu yüzden o gün eğitim yoktu. Arkadaşlar hem dinleniyor, hem de temizlik yapıyorlardı. Kimisi silahlarının bakımını yapıyordu. Hava çok güzeldi. Bir ara silah sesleri gelmeye başladı. Kısa bir süre içinde tarama sesleri gittikçe arttı. Mermiler kafamızın üstünden geçip gidiyordu. Tüm arkadaşlar hemen mevzileri aldılar. Düşman kaldığımız noktayı keşfetmiş, operasyona yönelmişti. Bir anda inisiyatifimiz dışında kendimizi çatışmanın içinde bulmuştuk. Hiçbir panik yaşanmadı. Çok kısa bir sürede arkadaşlar toparlanıp düşmana karşılık vermeye başladılar. O ara gerillaya yeni katılan bir ba-**

tim. Gözlerimi müthiş kin bürümüşü. Bütün kinimi ve intikamımı namlunun ucundan kusuyordum. Kısa bir süre sonra bayan arkadaş slogan atarak şehit düştü. Çatışma akşama kadar devam etti. Daha sonra şehit bayan arkadaş da alarak geri çekildik. Düşmana ağır kayıplar verdirdik. Bizim de tek kaybımız bayan arkadaştı. Bir noktaya geldikten sonra düzenlenen bir törenle cenazeyi çiçeklerin arasında toprağa verdik."

Sipan arkadaş Bestlerden Mardin alanına gider. Bir süre bu alanda kalır. Daha sonra verilen görevle Çukurova'ya gönderilir. Şehir çalışmalarında aktif görevler alır. Kısa bir süre sonra Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gönderilir. Yaklaşık iki devre Akademi'de kalır. Burada aldığı eğitimle daha da güçlenir. Yeni planlamalar yapılır. Bu planlamalar sonucu 1992 Mart'ında tekrar Çukurova'ya gönderilir. İlk dönemde ajan yapılanma ve Hizbikontralara yönelirler. Bunlara nefes aldırılmazlar. Ajanlar bir bir ortadan kaldırılır. Kimileri de bölgeyi bırakıp kaçarlar. Bölgede bulunan birimlere taktikleri ve tecrübeleriyle güç verir. Zaman zaman bastırdım ve çatışmaya devam et-

tiydi. Özellikle ajan ve işbirlikçilere büyük kin duyuyordu. Onlar için hep: **"Onlara fazla mermi harcamaya yazıktır. Onların hakkı tek kurşundur"** diyordu. Partiyi müthiş bağlıydı. Partiyi arkalarına alarak çıkar sağlamak isteyenleri hiç affetmezdi. Halka da çok bağlıydı. Halkın onuruna, duygularına, çıkarlarına zarar ver-dirtmezdi. Yaklaşık bir yıl bu alanda kaldı. Bu alandan ayrılırken şu sözleri söylemişti: **"Heval sen metropole, biz Nurhaklara, Tolhildan'a."** 1993 Haziran'ının ortalarına doğru bir grup arkadaşla Güneybatı Eyaleti'ne geçer.

Terzi Cemal unsurunun bölgede yarattığı ağır tahribatlar vardır. Provokatörün tahribatları sonucu bölgede geniş bir ajan ağı oluşturulmuş, bu ajan yapılanma birçok arkadaşın hayatına mal olmuştur. 1993 başlarında yapılan güçlü müdahalelerle bu ajan yapılanma dağıtılır. Yeni örgütü bir yapılanma oluşturularak Güneybatı Eyaleti Kürdistan'ın bir savaş cephesine dönüştürülmeye çalışılır. Sipan yoldaş, diğer bir yoldaşıyla birlikte Mersin'den böyle bir süreçte Güneybatı'ya gider. Tüm bu gelişmelerin yaşandığı bir dönemde yapılan bir ihbar sonucu, Sipan yoldaşın da

yer aldığı bir grup gerilla Sabri (Şıxo Dirlik) yoldaşın komutasında düşmanla çatışmaya girer. Günboyu devam eden çatışmanın ilk gününde düşmana ağır kayıplar verdirilir. Gece yarısı grup çemberi yarmak isterken tekrar çatışma başlar. Ertesi gün saat dörde kadar çatışma devam eder. Havadan ve karadan yapılan saldırılara karşı büyük kahramanlıklar sergilenir. Tankıyla, topuyla, uçağıyla, kobra helikopterleriyle bir sonuç alamayan faşist TC güçleri kimyasal silahlar kullanırlar. Kimyasal silahların kullanılması sonucu 18 yoldaşın cenazeleri tanınmayacak şekilde yanar. Onlar, 30 Temmuz 1993'te şahadetleriyle Engizeklere, Nurhaklara, Tolhildanlara yeni direniş tohumlarını ektiler. Direniş filizlenerek, düşmana ve ihanetçiliğe vurulan her darbe Kürdistan'ın bu alanını özgürleşmeye doğru götürür.

Evet İhtiyar! İstedığıne ulaştın. Hep bugünlerin özlemini çekiyordun. Hem de en onurlu bir şekilde şehitler kervanındaki yerini aldın. Kolay değil vatan toprağını kanla sulamak. Oğluna bıraktığın vasiyet bugün binlerce Kürt genci tarafından yerine getiriliyor.

Bir mücadele arkadaşı

Berxwedan

Aylık Gazete

V. i. S. d. P.: Mariano Lohmann

Druck: Druckhaus Bonn • Vertrieb: Eigenvertrieb

Avustralya 4.00 \$ / Avusturya 25.00 s. / Belçika 70.00 bfr
Danmarka 12.00 dkr / Fransa 12.00 ffr / Hollanda 4.00 hfl
İngiltere 1.20 £ / İsveç 12.00 skr / İsviçre 3.00 sfr / Norveç 12.00 nkr

ABONE KOŞULLARI

Almanya içi	Almanya dışı
6 ay 36.00 DM	6 ay 72.00 DM
12 ay 66.00 DM	12 ay 130.00 DM

BERXWEDAN'DAN
ayrıntı yorumu

Baştarafı 1. sayfada

çevirmek için güçlü hazırlıklar yapmaktadır. Hazırlıkların yanısıra, ülkede savaşımı ve mücadeleyi alabildiğine geliştirmekte, dışarıda Kürdistan sorununun uluslararası çözümü için önemli çabalar harcamaktadır.

Her yeni yıla girişle, insanlar geçmiş yılların muhasebesini yaparlar. Kayıp ve kazanımlarını sıralar, yapılanların öne çıkarılması kadar, yapılmayanların veya az yapılanların nedenlerini araştırırlar, yeni yıla bunun çözümünü bularak girerler. Partimiz, cephemiz ve ordumuz da bir ülkenin ve halkın kaderi, zaferi için bunu yapmaktadır.

1994 yılının kazanıldığı çok açıktır. Siyasi, askeri ve diplomasi alanında gerçek budur. Kitleleşme, gerilla ordumuzun büyümesi, nicelik ve nitelik olarak artmıştır.

Çoğalma ve büyümeye karşın, daha fazla büyümenin, daha güçlü vurmanın olanakları vardı, planlaması yapılmıştı. Ulusal Önderimiz Başkan APO, doğrultu ve hedefleri net ortaya koymuştu. İmkanları ve koşulları olduğu halde yapılmayanları olumlu kabul etmek mümkün değildir. Gelişmeler muazzamdır, ama yeterli görülmemektedir. Kaçan ve kaçırılan fırsatların şüphesiz değerlendirilmesi yapılmış, gerekli

sonuçların çıkarılması olanak dahiline girmiştir.

PKK 5. Kongresi Zafer Kongresi olarak gerçekleşiyor. Parti Önderliği'nin Politik Rapor ve geniş çözümlemeleriyle kongrenin doğrultusunu ortaya koyduğu kesindir.

Kongre, başta zaferin iyice garanti altına alınması için güçlü kararlara ulaşacaktır. Yeniden düzenleme, yargılama ve yeni yıla büyük hamlelerle girişin adımı olacaktır. 2. Ulusal Konferans'ın kararlarını güçlendirecektir. **"PKK'ileşelim, savaşı kazanalım"** şiarını daha çok anlamlı kılacaktır.

Ulusal kurtuluş savaşı, bütün ülkeye yayılmıştır. Savaş kurmaylığının, başka bir deyişle savaşı koordineli ve merkezi düzeyde yürütecek genelkurmaylığın oluşturulması daha önce kararlaştırılmıştı. 5. Kongre, Ana Karargah'a kavuşmayı pratik olarak netleştireceği gibi, hayata geçirmek için bütün hazırlıkları tamamlayacaktır. Yani gerçek anlamda bir Ana Karargah'a kavuşacağız.

Parti Önderliği'nin çözümlemeleri doğrultusunda, geçmiş sürecin muhasebesi yapılıyor. Bu temelde gerçekleştirilen bir yargılama süreci vardır. Eleştiri-özeleştiri, yargılama sistemi kişilikleri, yürütme ve yönetmeyi güçlendirmek içindir. Kongre,

partimiz, cephemiz ve ordumuzun her alanda yenilenerek ve kurtuluşu daha çok garantileyerek sonuçlanacaktır.

Düşman yeni bir savaş yılına hazırlanıyor. Özgür Ülke'nin yayınını durdurması amacıyla bombalanması, DEP milletvekillerine verilen **"ceza"**, ulusal kurtuluş savaşının nefes borusundan ve sesinden birini kesmeye dönüktür. Faşistleşme ve kontralaştırma hızlandırılıyor. Sıkışan TC şaşkınlık içinde, kontrolsüzce saldırganlaşıyor. Şüphesiz ki, ulusal kurtuluş savaşı, sadece düşmanın imha ve tahribatını durdurmak amaçlı değildir. Bunu boş çıkarmak kadar, düşmanı savunmaya itmeyi ve saldırı üstünlüğünü iyice pekiştirmeyi amaçlamaktadır.

Kongre, savaş sorunları, ordulaşma üzerinde yoğunlaşacak, hareketli ve saldırı savaşının geliştirilmesine hız verecek ilişkileri yaratacaktır.

Kongrenin sonuçlarını bütün yapı, ordumuz ve cephemiz dört gözle beklemektedir. Avrupa'daki Kürdistanlı kitle ve örgütü, kongreye iyi cevap vermek için, 500 savaşçıyı bahara kadar ülkeye aktarmayı hedef olarak önüne koymuştur.

Bu süreç, parti-cephe yapımızın baştan aşağıya eğitilmesi süreci olacaktır. Kampanya'nın sonuçlanmasıyla eğitime özel bir hız verilecektir. Parti Önderliği'nin 5. Kongre'ye sunduğu Politik Rapor ve her konuyu kapsayan değerlendirme ve çözümleme temelinde kadro ve kitlelere sürecin kavratılması ve uygulanması üzerinde yoğunlaşılacaktır. Örgütümüz yenilenerek, kongre sonuçlarını özümseyerek konferansını karşılayacaktır.

Yargılama ve geçmişin muhasebesi, her alanda olduğu gibi, bunun Avrupa'da da yaşanılması kaçınılmazdır. Bu yönlü yoğunlaşma ve çaba olacaktır. Kendini yaşayan, basitçe yaşatan anlayış ve kişiliklerin önü alınacağı gibi, savaş, parti ve cephe ölçülerini yaşamayanların, temsil etmeyenlerin memur ve bürokratik anlayışlarının önüne geçilecektir. Zaten bu yönlü mücadele sürdürülüyor; pekiştirilecek ve derinleştirilecektir.

"İş yapıyorum, pratiğe koyuyorum" tarzı değil, kazanan ve kazandıran tarzın esas alınarak, yeni yılın karşılanması özümzenecek ve özümsetilecektir. Hiç kimse kendini bunun dışında tutamaz. Basitliklerini dayatamaz.

Onbinlerin eğitimi, kadroların, kitlelerin ve bütün komitelerin eğitimidir. Bu konuda adımlar atılmıştır. Bu adımlar sıklaştırılacaktır.

Kendini ve bir bütün olarak yapıyı yeniden eğitmeyen gelişemez ve geliştiremez. Örgütü ve kitleyi büyütmenin yolu buradan geçer. Anlayışı olmayan, iyi bir pratik sergileyemez. Kavramayan, süreci anlamayan doğru yapamaz. Anlaşılan ve kavranılan pratik içindir. Savaşan halk gerçekliğini yaymak, ülkedeki savaşı esas alarak örgütlenmektir.

Kürdistan Sürgün Parlamentosu'nu oluşturmak, bahara kadar ulaşılması gereken hedeflerden biridir. Bunun hazırlıkları yapılmaktadır. Kürdistan dışında kalan Kürtlerin temsil gücü olacağı kadar, Kürt sorununun uluslararası çözümü için çalışılabilir. Diplomasi kanallarını açar, ulusal kurtuluş mücadelesine dışarıda temsil etmenin ortak iradesi ve gücü olur. Metropoldeki yasal çalışmaların şemsiyesi olma görevini görür.

Kürdistan Sürgün Parlamentosu halkın gücüne ve iradesine dayandırılır. Ulusal kurtuluş mücadelesinden yana olan ve bunun içinde olan bütün Kürdistanlılara ve eğilimlere açıktır.

Ulusal Önder Başkan APO'nun son mektubu, demeçleri Kürdistan sorununda, uluslararası planda siyasal çözümü tartışma konusu yapmıştır. Siyasi üstünlük artmıştır. Sürgün Parlamentosu, ulusal kurtuluş mücadelesi dışında güçlü kanallar açmanın zeminidir. Diplomatik atağı hızlandıracağı kesindir. Çözümü dayatır ve kolaylaştırır.

Buna karşın kirli savaşı tırmandıran ve bütün köprüleri baştan beri yıkan TC'ye yönelik ulusal direnme savaşını ve kazanmayı hızlandırır. Bu ikisi birbiriyle çelişmez. Başkan APO'nun dediği gibi, "savaşa da barışa da hazırız."

Dolayısıyla politikasız kalan ve imha dışında bir şey düşünmeyen TC'dir. Bu gerçek gözden kaçırılmadan 1995 yılını karşılıyoruz. TC'ye karşı her alanda güçlü çıkmanın hazırlık ve düzenlemeleri sürdürülüyor. Bu da başarıyı ve kazanmayı yakınlaştırmaktır.

Güçlüyüz ve mutlaka kazanacağız

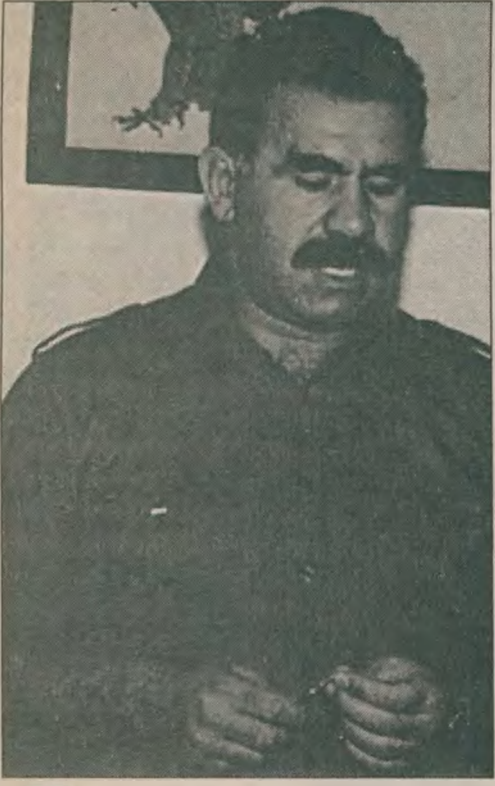
"Kitleyi ve örgütü büyütmenin yolu eğitimidir."

■ **Kongrenin sonuçlarını bütün yapı, ordumuz ve cephemiz dört gözle beklemektedir. Avrupa'daki Kürdistanlı kitle ve örgütü, kongreye iyi cevap vermek için, 500 savaşçıyı bahara kadar ülkeye aktarmayı hedef olarak önüne koymuştur.**

Başkan APO'nun Özgür Ülke gazetesinin bombalanması üzerine yaptığı açıklama:

Özgür Ülke'ye yapılan saldırı halkların iradesine yönelik bir katliamdır

Özgür Ülke gazetesine yapılan son saldırı halkların iradesi olan basına karşı düzenlenen bir katliamdır. Saldırganlar iradeyi ve düşünceyi katletmek istemişlerdir.

Örgütlü ve planlı saldırının kararını MGK, Genelkurmaylık ve Özel Harp Dairesi vermiştir. Kürtleri imha etmek isteyen kontra cumhuriyeti, Türklerin, Kürtlerin ve azınlık halkların sesi olan Özgür Ülke'ye saldırmıştır.

PKK hareketi faşizmi dizginlemekte ve kirli savaşın sahiplerine

vurmaktadır. Bütün demokratik gelişmenin, özgür düşüncenin ve faşizme yönelen her ilerici, devrimci ve insani çıkışın yanındayız. Buna büyük değer biçiyoruz.

Savaşımız birçok gelişmeye yol açmıştır. Aydınların, demokratik kuruluşların ve özgür basınının yol almasını, yaşatılmasını sağlamıştır.

Özgür Ülke, PKK'nin yayın organı değildir. Partimizin buna ihtiyacı yoktur. PKK'nin yeteri kadar yayın organları; gazete ve dergileri vardır. Özgür Ülke, bütün anti-faşist ve demokratik güçlerin yayın organıdır. İnsanlık ve demokrasi cephesinin basın alanındaki savunucusudur. Faşizme karşı demokrasi ve yurtsever güçlerin mevzisiidir.

Kontra basına bakılsın, bu saldırı konusunda sesleri çıkmamaktadır. Çünkü onlar, kan döken bir rejimin suç ortaklarıdır.

Faşizmin, özel savaşın saldırıları sadece Kürtlere karşı değildir; Kürdistan'da beslenen ve darbelenen özel savaşın kontraları, aynı zamanda Türk halkına, emekçisine, aydın ve demokratına da saldırmaktadırlar.

Bu nedenle de bütün anti-faşist ve demokratik güçleri, aydınları anti-faşist cepheye katılmaya çağırıyoruz; birleşmeye ve mücadele birliğine davet ediyoruz. Namuslu, dürüst her insan çağrımıza katılmalı ve siyasi kampanyamızı güçlendirmelidir.

Biz bütün gücümüzü harekete geçirmeye hazırız. Özgür Ülke yaşatılmalı, sahiplenilmeli; faşizm ve kirli savaşa karşı güçlü bir basın cephesi durumuna getirilmelidir. Buna inanarak özgür basına desteğimizi sürdüreceğiz.

Özgür Ülke'ye yapılan saldırı Kürt ve Türk halkına da saldırdır. Kürt ve Türk emekçiler, eşit ve kardeşçe birlikten, demokrasiden yana kavga veren herkes Özgür Ülke'ye sahip çıkmalı, maddi ve manevi yünden güçlendirmelidir. Olanak yaratılmalı, dağıtılmalı, sesinin kesilmesine ve susturulmasına fırsat verilmemelidir.

Toplumu kirletenlere, faşist ve şovenist saldırganlığı tırmandıranlara anladıkları dilden cevap verecek, hesap soracağız. Halkların ve insanlığın cephesinde gerilla ve halk gücümüzü muazzam düzenleyeceğiz.

Anti-faşist cepheye, barış ve demokratik çözüme, demokrasi savaşımına önem vereceğiz.

Azgın faşist saldırılara cevap vereceğiz, sessiz kalmayacağız, anti-faşist cephede birleşmeyi teşvik edeceğiz, bu yönlü her gelişmenin yanında olacağız. Mücadelemizi daha güçlü biçimlerde metropollere taşıyacağız. Demokrasi cephesine güç katacağız, faşizme büyük şehirlerde rahat yüzü vermeyeceğiz. Halk öz savunma birliklerini oluşturmali, kendini savunmalıdır.

Saldırgan cephenin dengesini bozmuşuz. Faşizmi, kontralığı ve kirli savaşı sürdürüp her şeyi tahrip edenlere, büyük bir inat, saldırı ruhu ve güçlü atılımla karşı koyacağız. Sonuç, şimdiye kadar olduğu gibi muazzam gelişmelere yol açacaktır. Yargılayacağız ve tarihi hesap soracağız. İntikam hareketini geliştireceğiz. Büyük çözümsüzlük ve çıkmaz içinde debelenen faşizm ve kontralığı dize getireceğiz. Bu kesindir.

6 Aralık 1994

ÖZGÜR ÜLKE'nin sesi bombaları bombaladı

Özgür Ülke gazetesi, şimdiye kadar olanlardan daha planlı ve kapsamlı bir saldırıya uğradı. Sömürgeci faşizmin topyekün imha saldırılarına uygun olarak Özgür Ülke de topyekün ortadan kaldırılmak istendi. Şimdiye kadar birçok muhabirini, yazarını ve dağıtımcısını şehit veren, her türlü baskıya neredeyse günlük olarak uğrayan, yine birçok çalışanı tutuklanan, büyük para cezalarına çarptırılan Özgür Ülke, bütün bunlara rağmen susturulamayınca, bu kez her şeyiyle yok edilmesi hedeflendi. Tam bir faşist saldırıyla merkez binası içinde çalışanlarla birlikte yerle bir olması için vahşi bir gözükaraklık saldırı planlandı. Bu saldırıda Ersin Yıldız şehit düşerken, 19 gazete çalışanı çeşitli yerlerinden yaralandı.

Bir gazeteye bu şekilde dayatılan imha saldırısı, nereden bakılırsa bakılsın en uçta insanlık dışı bir harekettir. İnsanım diyen hiç kimsenin kabul edemeyeceği kadar çılginca ve özel savaş rejimini çok zor durumda bırakacak bir şekilde Kürdistan, Türkiye ve dünyanın diğer yerlerinden duyarlı kesimler, uluslararası kurumlar, basın-yayın kuruluşları, parlamenterler, kitle örgütleri, sendikalar ve Özgür Ülke okuyucuları bu saldırıyı nefretle kınadılar. Her taraftan ulaşan dayanışma mesajlarında TC'nin bu vahşeti protesto edildi. Özgür Ülke ile maddi ve manevi kampanya başlatıldı. Yalnız bırakılmayan Özgür Ülke, ilk defa bu düzeyde kamuoyuna mal oldu

ve gücüne güç kattı.

Özgür Ülke bütün zorlu koşullara rağmen yayınına devam ediyor. Kısa sürede tam yayına geçerek, eskisinden daha fazla gerçeklerin sesi olacak ve Türk sömürgeciliğinin suçlarını bir bir sergilemede daha güçlü bir doğrultuyu tutturacaktır. Böylelikle Türk sömürgeci egemenliği gerçeğin oklarından kendisini hiç koruyamayacağı gibi, bu son saldırısıyla daha fazla öldürücü oklara hedef olacaktır. Nitekim geniş kamuoyunun kararlı tavır, şimdiden bu saldırıyı TC'ye pahalıya ödetmiş ve ödetmeye devam edecektir.

Şüphesiz bu saldırı, özel savaş rejiminin çöküş gerçeğinde ifadesini bulmaktadır. Sorumluluğu oldukça ağır olan böyle bir saldırıyı TC kaldıracabilecek güçte değildir. Kaldı ki dış kamuoyunda insan hakları, demokrasi vb. konularda yargılanma sürecine alınmış ve idamlık olmuştur. Böyle bir durumun büyük zorluklarını yaşarken, bir de böyle bir saldırının hesabını verme gücünü kendisinde hiç bulamayacaktır. Hiçbir

gerekçeyle ne bunun savunmasını, ne de izahını yapabilir. Nitekim bu saldırı, bilinen düşmanlık sınırlarına bile girmekten çok uzak düşen bir vahşettir.

Yine bu saldırının TC'nin iç ve dış politikada oldukça zorlandığı bir dönemde gerçekleşmesi, özel savaşın kendisine muhalefet eden her şeye imhayı dayatma konusunda bütün mantığını, kontrolünü yitirdiğini gösterir. Bu arada Başkan APO siyasi çözüm çağrısını yinelerken, TC de böyle bir vahşeti sergilemiştir. Bu haksızlıkta ve teröristlikte kimlik ayrışmasıdır ve aynı zamanda bunun bütün dünyaca bir kez daha görülmesidir. Şüphesiz faşizmde mantık aranmaz, ama bu kadarına da başka bir faşizmde rastlanamaz. Bu TC'nin özellikle 12 Eylül darbesinden bu yana son bir çare olarak tırmandırdığı faşizmin sıkı örgütlenmesinin çözüldüğünü, aşıldığını kontrol dışına taşıdığını, bir dağılmayı yaşadığını gözler önüne seriyor.

Bir gazeteye bu denli gözükaraca bir saldırı, özel savaş rejiminin 1994 yılında aldığı büyük yenilginin

sonuçlarıyla bağ içindedir. Büyük iddialarda bulunan sömürgeci rejimin, yılın sonuna geldiğimiz bugünlerde bütün tükürdüklerini yalaması, onu iç kamuoyuna karşı da söylemsiz duruma getirdi. Öte yandan 1995 yılına kendini hazırlama gücünü bulamaması, 1993 yılının sonunda ileri sürdüğü iddiaları dile getirme koşullarından yoksun olması bile TC açısından çok kritik bir sorundur. Dolayısıyla inandırıcı olabilmesi için Türkiye ve Kürdistan halkları nezdinde hiçbir gerekçesi kalmamıştır. Şimdiye kadar gerçeklerin gizlenmesi temelinde yalanla oyaladığı kamuoyunu artık eskisi gibi kandıramayacağını çok iyi bildiğinden, bu kez daha sıkı bir yalan kampanyası ve psikolojik propagandaya çok ileri boyutlarda ihtiyaç duymaktadır. Tabii ki böyle bir durumda Özgür Ülke gibi bir gazetenin varlığını, bu kampanya önünde büyük bir engel olarak görecektir. Yine ulusal kurtuluş mücadelesine ve Kürdistan halkına karşı programlanan katliam ve buna hizmet eden provokasyon ve komploların açığa çıkmaması,

kamuoyu tarafından bilinmemesi için muhalif olan bir günlük gazetenin ne pahasına olursa olsun ortadan kaldırılmasını öngörecektir. Bir taktik olarak bunun yerine, kapağı sömürgeciliğin kucağına atan bazı işbirlikçi-uşak kesimlere ve Doğu Perinçek gibilerine yer vermek TC'nin Kürdistan halkının imhası amacıyla hazırladığı programın dahilindedir.

Burada anlaşılması gereken temel çerçeve, diri Kürtlüğün imhası hedeflenirken, bunun önündeki bütün engellerin de sürece ve koşullara göre kanlı bir şekilde ezilmelerinin hedeflenmiş olmasıdır.

Böyle bir vahşet karşısında hiç kimse seyirci kalamaz. En keskin tutumu almayan, dolayısıyla bunun gereklerini yerine getirmeyen söz konusu vahşetin suç ortağı olmaktan kurtulamaz. Bunun için ne gerekiyorsa onun yapılması insan özelliklerine sahip olmanın gereklerindendir. Bunun için her şeyin yapılması gerekirken, hiç yapılmaması gereken hesapçı tutumlardır, kişisel kaygılardır. Gözler önünde olan, hatta gözlerle en hissedilir bir biçimde batan faili (özel savaş rejimini)

alaşağı etmeye yönelmeyen her kimse, çok iyi bilmelidir ki bunun karşılığı olarak kendisinin bu fail tarafından alaşağı edilmesi kaçınılmazdır. Bu nedenle aydın, demokrat, devrimci, yurtsever ve hatta insan olduğunu söyleyen herkes, zaman geçirmeksizin özel savaşa karşı tek cephede bir araya gelmelidir. Kendini etkili, güçlü sananlar bugünler için değil de hangi günler için vardılar! Hatta kişisel, grupsal kaygılar gereği de olsa, bunun yolu, bu gemi azıya alan çılgin sömürgeci özel savaşa karşı cephe almaktan geçiyor.

Her şeye rağmen, sonuç ne olursa olsun Özgür Ülke yalnız değildir; bir halkın, halkların iradesini yansıtan bir güçtür. Saldırıya uğradıkça daha fazla sahiplenilen çıkıyor. Son saldırı bunun en somut örneğidir. Dolayısıyla şimdi daha güçlüdür, buna karşılık suçlu olan Türk devleti ise çok daha zayıf ve tek başınadır.

Sesini duyurduğu halk olan Özgür Ülke, büyük halk kuvveti, halk silahıdır. Bu silah her türlü silah ve bombadan daha güçlüdür. Halk susturulmadıkça, Özgür Ülke de susturulamayacaktır.

Özgür Ülke, senin “Ülke”ndir...
Senin sesindir...
Sahip çık...
“Ülke”ndekini oku, okut...
Abone ol, abone bul...

1994

GERİLLA ZAFERİ

Koruculara ve düşman askerlerine ağır darbe

15 Kasım 1994 tarihinde Botan Eyaleti sınırları içinde bulunan Serbesta taburuna, Yukarı Aroş ve Aşağı Aroş köylerine yönelik ARGK gerillaları tarafından baskın yapıldı.

Yukarı Aroş köyüne iki koldan düzenlenen baskında korucularla gerillalar arasında yoğun çatışmalar yaşandı. Ağır darbeler alan korucular köyü terk ederek kaçtılar. Aşağı Aroş köyündeki çatışmada ise gerillalar koruculara ait tüm mevzileri düşürerek 6 korucuyu öldürdüler. Karadan ve havadan düşman güçleri yoğun takviyeler yaparak gerillaları çembere almak istediler. Gerillaların ağır silahlar kullanması sonucu düşman güçleri geri püskürtüldü.

Serbesta taburuna da aynı anda düzenlenen baskında tabur binası yerle bir edilerek, 16 asker, 7 korucu öldürüldü, 13 asker ve 1 korucu yaralandı. Çatışmalarda 4 gerilla da şehit düştü.

Kurtuluş Ordusu ARGK'den üç düşman taburuna baskın

16 Kasım 1994 tarihinde ARGK gerillaları Habur, Yekmal ve Merge taburlarına taciz eylemi düzenleyerek düşman güçlerini araziye çektiler ve ardından pusu attılar. Yekmal ve Merge tabur güçleri ise

büyük birlikler halinde ve ağır silahlar eşliğinde gerillaları çembere alıp darbe vurmak istediler. Buna karşılık gerillalar küçük gruplar halinde düşman güçlerine pusu attılar. Günboyu devam eden çatışmalarda 1'i özel tim komutanı, 1'i teğmen olmak üzere toplam 11 asker ve 1 korucu öldürüldü. Çatışmada 2 gerilla da şehit düştü.

Dersim'de düşman darmadağın

16 Kasım 1994 tarihinde ARGK gerillaları Ovacık'ın kırsal kesiminde operasyona çıkan düşman güçlerine 9 koldan saldırı düzenlediler. Düşman güçlerinin havadan kobra helikopterleriyle gerillaların bulunduğu alanı bombalaması sonucu ormanlık alanlar yandı. Yoğun çatışmalarla geçen eylemde 14 asker öldürüldü, çok sayıda asker de yaralandı. Eylem ardından Türk ordu güçleri Ovacık'ta bulunan köylere yönelerek köylüleri göçe zorladılar.

Karakoçan ve Mazgirt'te 30 asker öldürüldü

Mazgirt-Karakoçan alanları arasında operasyona çıkan Türk ordu güçlerine 16 Kasım 1994 tarihinde gerillalar tarafından büyük darbe vuruldu. Helikopterler eşliğinde 1000'e yakın askerin yer aldığı operasyonda ARGK gerillaları hareketli savaş taktiklerini uygulayarak düşman bir-

liklerine 10 ayrı noktadan saldırı düzenlediler. Sabah erken saatlerde başlayıp akşama kadar devam eden çatışmalarda 30 asker öldürüldü, çok sayıda asker ve korucu da yaralandı. Çatışmada 2 gerilla şehit düşerken, hava bombardımanı sırasında da 4 gerilla yaralandı. ARGK gerillaların Mazgirt-Karakoçan alanlarında düşmana ağır darbe vurduğu bu eylemden sonra askerler arasında çatışmaların ve firarların arttığı öğrenildi.

Botan-Behdinin'da iktidarlaşma savaşı

Botan-Behdinin Eyaleti'nde Güz Dönemi Şehitler Harekatı, Kurtuluş Ordumuz gerillaları tarafından başarılı ve kapsamlı eylemlerle devam ediyor. Botan'da artık birliklerini konumlandıramayan Türk ordusu, eskisi gibi "büyük" operasyonlar da düzenleyememektedir. Düzenlenen operasyonlar da, kendisinin tasfiyesine-imhasına yol açmaktadır. Botan'da bu temelde geline aşamada kurtarılmış bölgelerin ve devletleşmenin adımları atılmaktadır.

18 Kasım 1994 tarihinde Kurtuluş Ordumuz ARGK, 7 bölüklük bir güçle Eruh'a bağlı Hilela, Birave köyü ve karakollarına, yörede en azılı koruculuğu geliştiren Çul köyüne, Pervari'ye bağlı Şus köyüne ve düşman taburlarına yönelik kapsamlı eylemler gerçekleştirdi. Eylem planı içerisine giren köyler ve taburların hepsi stratejik noktalarda olup Botan Su-

yu kenarında olan köylerdir. Tüm hedeflere bir gün önceden sızan gerillalar, 18 Kasım günü eylemleri başlattılar. Eruh TRT taburu, Eruh yol hattı, Eski Eruh karakolu ve Xerxol taburuna gerillalar tarafından pusular atılarak kuşatma geliştirildi. Böylece Eruh-Pervari arasındaki tüm düşman karakolları ve korucu köyleri kontrol altına alındı.

Koruculuk yapan Çul ve Şus köylerine gerillalar tarafından ağır darbeler vuruldu. Gerillaların "teslim ol" çağrılarına silahla karşılık veren 16 korucu öldürüldü. Bu koruculara ait evler de ağır silahlarla taranarak tahrip edildi.

Hilela, Bineva karakolları da yakın mesafeden vurularak etkisizleştirildiler. Kuşatmaya alınan Eruh-Pervari hattındaki düşman güçleri ve korucular fazla bir etkinlik gösteremediler. Burada birçok korucu ve asker çatışmaya hiç girmeden kaçıp sığınaklara sığındı. Çatışmalarda 50'nin üzerinde asker ve korucu öldürülürken, çok sayıda korucu ve asker de yaralandı. Çatışmalarda 4 gerilla şehit düştü, 7 gerilla da yaralandı. Ayrıca gerillalar Çul köyünden 2 genci de askerlik kanunuyla saflarına aldılar.

Çatışmalarda 10 adet G-3, 1 adet MG-3, 1 adet kalaşnikof, 5 adet kalaşnikof şarjörü, 1200 adet kalaşnikof mermisi, 2 adet teyp, 1 adet radyo, 2 adet av tüfeği, 7 adet G-3 şarjörü, 11 adet el bombası, 4 adet el feneri, 6 adet çanta, 2 adet parka ve 1 adet saat gerillalar tarafından kamulaştırıldı.

Nusaybin'de Türk ordusuna pusu

18 Kasım 1994 tarihinde Nusaybin-Akarsu alanları arasında ARGK gerillaları tarafından düşman güçlerine atılan pusuda 17 asker öldürüldü, çok sayıda asker yaralandı. Eylemde 2 cemse ve 1 traktör de imha oldu

Gerilallardan düşman karakoluna kuşatma

19 Kasım 1994 tarihinde Botan Eyaleti sınırları içerisinde olan Xerkol ve Şixe karakoluna gerillalar tarafından baskın yapıldı. Karakolları kuşatmaya alan gerillalar, karakol binalarını ağır silahlarla tarayarak tahrip ettiler. Çıkan çatışmalarda 15 asker öldürüldü, çok sayıda asker de yaralandı.

Çırav'da düşman operasyonu boşa çıkarıldı

20 Kasım 1994 tarihinde Serxetê eyleminde ağır kayıplar veren Türk ordu güçleri, Çırav'da binlerce askerle yeni bir operasyon düzenlediler. Operasyon'da düşman güçleri savunmaya geçerek, psikolojik üstünlük elde etmeye çalıştılar. Operasyon'da hareketli savaş taktiklerini uygulayan ARGK gerillalarının 6 ayrı noktada attıkları pusuda 30 asker öldürüldü. Ağır kayıplar karşısında Türk ordu güçleri ölen askerlerin cenazelerini almayarak Çırav'dan geri çekildiler.

Tatvan'da 17 özel tim elemanı öldürüldü

24 Kasım 1994 tarihinde Van-Tatvan yolunda düşman güçlerine gerillalar tarafından pusu atıldı. Günboyu devam eden çatışmalara Türk ordu güçleri kara ve havadan müdahalede bulundular. İlerleme sağlayamayan müdahale güçleri, gerillaların saldırıları karşısında geri çekilmek zorunda kaldılar. Bu arada çembere alınan özel timlerle çıkan çatışmada 17 özel tim elemanı öldürüldü, 2 gerilla da şehit düştü. Özel tim elemanlarına ait 1 araç da imha edildi. Eylemi gören 8 köylü düşman birlikleri tarafından kurşuna dizildi.

Düşman birlikleri ağır darbe aldıkları bu eylemden sonra Tatvan ve çevre köylerinde yeni bir operasyon başlattı ve çok sayıda köylüyü işkenceden geçirerek gözaltına aldılar.

Gerilla Amed'de düşmanı yerle bir ediyor

26 Kasım 1994 tarihinde Diyarbakır'ın Lice ilçesinden Kulp'un Sorımca jandarma karakoluna sevkıyat yapan bir askeri konvoy, gerillaların pususuna düştü. Lice'nin Fum ve Şêxan köyleri arasında düşman güçleriyle gerillalar arasında günboyu devam eden çatışmada 22 asker öl-

dürüldü, 6 asker ve 1 gerilla yaralandı. Ayrıca 1 panzer imha olurken, 1 cemse de tahrip oldu. Eylem ardından Türk ordu güçleri Lice, Hani ve Kulp alanlarında yeni bir operasyon başlattılar.

Şırnak'ta düşman operasyonuna darbe

Şırnak'ta yaklaşık bir hafta boyunca ARGK gerillalarına karşı operasyon düzenleyen Türk ordu güçlerine yönelik 27 Kasım 1994 tarihinde Kırve Reş alanında gerillaların pusu atması sonucu 19 asker öldü, çok sayıda asker de yaralandı. Eylem ardından düşman güçleri Şırnak'a bağlı köyleri ağır silahlarla taradılar. Tarama sonucu çok sayıda hayvan telef oldu.

Gerilla Kani Sipî'de düşman operasyonunu püskürttü

Türk ordu güçlerinin yaklaşık bir hafta boyunca Sason ve çevresinde sürdürdükleri operasyonlarda ARGK gerillaları karşısında ağır darbeler alarak geri çekildiler. Bu operasyonlar sırasında 6 Aralık 1994 tarihinde Sason'a bağlı Kani Sipî'de alanında düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 21 asker öldürüldü. Çatışmada 2 gerilla da yaralandı. Ayrıca çok sayıda askeri malzemeye de gerillalar tarafından el konuldu.

Cudi'de büyük çatışma

5 Aralık 1994 tarihinde Türk ordu güçleri ve Tatar aşireti korucuları Cudi'de 6 ARGK gerillasının bulunduğu bir mağrayı kuşatmaya alan düşman güçleriyle gerillalar arasında iki gün büyük çatışmalar yaşandı. 6 ARGK gerillası karşısında başarısız kalan düşman güçleri takviye güçler alana yığarak gerillaları imha etmek istediler. Çatışmaların devam ettiği ikinci bölgede bulunan başka bir ARGK gerilla grubunun müdahalesiyle düşman çemberi yarıldı. Çatışmalarda 15 asker öldürüldü, çok sayıda asker ve korucu yaralandı. Mağarada bulunan gerilalardan 2'si şehit düştü, 1 gerilla da düşman güçlerine esir düştü.

Sason'da 15 asker donarak öldü

Kışa girişle birlikte Türk ordusu psikolojik üstünlük sağlamak ve yılın son aylarını kurtarmak amacıyla Kürdistan'ın birçok alanında yeni operasyonlar başlattı. Gerillaların çığ altında kalması için birçok alanda dağlar Türk ordu güçleri tarafından bombalandı. Bombalamalar sonucu Bingöl'de 2 gerilla çığ altında kalarak şehit düştü. Yine Sason'da 5-10 Aralık 1994 tarihleri arasında Türk ordu güçlerinin ARGK gerillalarına karşı düzenledikleri operasyonlar sırasında 15 asker donarak öldü. Düşman donan askerlerin cenazelerini yerinde bırakarak alandan geri çekildi.

ARGK (ARTÊŞA RÎZGARIYA GELE KURDÎSTAN)

KASIM AYI EYLEM BİLANÇOSU

1- Bu ay içerisinde toplam **218** ayrı noktada eylem gerçekleştirilmiştir. Bunlardan **28'i** yol kesme eylemi olup gerçekleştirilen eylemler sonucunda **18'i** rütbeli olmak üzere, toplam **386** asker öldürülmüştür. Yine **1'i** rütbeli **106** asker yaralanmıştır. Buna TC'nin kayıplarını gizlemesi sonucu öğrenilmeyen ölü ve yaralı sayısı dahil olmayıp, verilen sayılar bizzat ARGK gerillaları tarafından tespit edilen ve görülenlerdir. Ayrıca **86** korucu öldürülmüş, **31** korucu da yaralanmıştır. Düşmanın ajanı, işbirlikçisi, memuru, polisi, özel timi, kontrası, faşist öğretmeni vb. toplam **31** kişi öldürülmüş, **12** kişi de yaralanmıştır. Bunun yanında **19** korucu yakını, **4** ajan, **2** memur, **15** korucu gözaltına alınmıştır. Bunların bir kısmının sorgu işlemleri tamamlanıp serbest bırakılmıştır, diğer tutuklu olanların soruşturması ise devam etmektedir.

2- Bu ay içinde **94** ARGK gerillası şehit düşmüş, **63** gerilla da yaralanmıştır. Yaralanan gerillalar Kurtuluş Ordumuzun tıbbi olanaklarıyla tedaviye alınmışlardır.

3- Bu eylem ve çatışmalarda Türk ordu güçlerinden 1 adet 14'lü tabanca, 49 adet kalaşnikof, 17 adet lav silahı, 1 adet BKC, 21 adet G-3, 1 adet A-6, 1 adet bombaatar, 1950 adet kalaşnikof mermisi, 12 adet 60'lık havan roketi, 4990 adet G-3 mermisi, 35 adet BKC mermisi, 430 adet M-16 mermisi, 6 adet büyük kutu MG-3 mermisi, 54 adet el bombası, 2 adet bombaatar güllesi, 12 adet G-3 roketi, 11 adet B-7 roketi, 2 adet 60'lık havan roketi, 8 adet 57'lik top, 1 adet M-16 roketi, 4 adet telsiz, 6 adet dürbün, 1 adet B-7 dürbünü, 5 adet raxt, 4 adet BKC zinciri, 4 adet palaska, 2 adet av tüfeği, 1 adet geri tepmesiz 57'lik top, 2 adet 60'lık havan topu, 2 adet telefon. 1 adet bilgisayar, 1 adet M-27 yedek namlusu, 15 adet MG-3 sandığı, 13 adet askeri elbise, 10 adet askeri kazak, 19 adet yağmurluk, 13 adet parka, 43 adet çanta, 2 adet mayın, 5 adet kürek, 3 adet kazma, 4 adet el feneri, 1 adet radyo, 7 adet bıçak, 300 adet ayakkabı, 2 adet saat, 4 adet teyp, 9 adet cadır, 3 adet battaniye, 2 adet ışıldak, 1 adet televizyon, 800 adet konserve, koruculara

ait 157 büyükbaş hayvan, 1145 küçükbaş hayvan, 71.200.000 TL, 490 mark, 500 dolar Kurtuluş Ordumuz gerillaları tarafından kamulaştırılmıştır.

4- Bu ay içerisinde düşmana ait 11 ev, 3 trafo, 18 elektrik direği yakılmıştır. 21 cemse, 1 flamalı cemse, 1 helikopter, 2 kamyon, 1 dozer, 2 traktör, 4 minibüs, TEK'e ait 3 araç, YSE'ye ait 3 araç, 2 taksi, 1 özel tim arabası, 4 panzer, 1 otobüs darbelenerek savaş dışı bırakılmıştır.

5- Geliştirilen bu eylemler sonucunda korkan, paniğe kapılan 21 korucu silah bırakarak koruculuktan istifa etmiştir. Korucu ve işbirlikçilerin silah bıraktığı yerler ARGK gerillalarının denetimi altına girmiştir.

1 Aralık 1994
ARGK-Botan Basın Bürosu

Not: Geçen sayımızda dizgi hatası sonucu Ekim ayı bilançosu Kasım ayı bilançosu olarak verilmiştir. Düzeltiriz.

Serxetê düşmana mezar oldu

Serxetê taburu yerle bir edildi. Düşman büyük kayıplarını gizleyerek, kayıp sayısını 12 olarak açıkladı. Gerçekte ise ordunun toplam kaybı 50 civarındadır.

Ulusal kurtuluş mücadelemiz gelişip güçlendikçe ve ülke sathında yeni mevziler elde ederek mevcut kazanımlara yenilerini ekledikçe daha çok kaybetme korkusuna kapılan TC, özel savaşı tüm vahşiliğiyle tırmandırmaktadır. Türk sömürgeciliği Kürdistan'da kaybettiği inisiyatif ele geçirmek için aydan aya, yıldan yıla PKK'yi tasfiye tarihlerini hem işbirlikçisi olduğu emperyalist devletlere, hem de kamuoyuna devamlı açıklamaktadır. Oysa gerçekler hiç de TC'nin ve emperyalist güçlerin sandığı gibi değildir. Yürütülen gerilla mücadelesinin kendi kuralları gereği bir üst aşama olan hareketli savaşa geçmesi sürecinde ortaya çıkan gelişmeler sömürgeci Türk devletini derinden sarsmaktadır.

TC'nin Kürdistan'a yaptığı büyük yığınağına ve her türlü gelişmiş tekniğine karşı en zorlu şartlarda dahi kazanmayı hedefleyen ve bu temelde insanın en belirleyici öge olduğunu ispatlayan Halk Kurtuluş Ordumuz, güz döneminde taktik açılımı gerçekleştirmede ileri bir

aşama kaydetmiştir. Tüm düşman saldırılarını boşa çıkarmış ve her şeye rağmen nihai hedeflerine ulaşmaya kadar savaşa devam etmiştir.

Düşmanın baharla birlikte Botan-Behdınan Eyaleti'nde gerçekleştiren operasyonların amacına ulaşamamasından düşmanın güz dönemine ilişkin planları da daha başından boşa çıkmış oldu. Özellikle bu dönemde saldırıda olan ve inisiyatif elinde bulunduran taraf, Kurtuluş Ordumuzdur.

Merkezi düzeyde planlanıp uygulanan Botan Güz Dönemi Şehitler Harekatı'na bir yenisi eklendi. 10 Kasım 1994 tarihinde Çırav eteklerinde bulunan Eruh'a bağlı Serxetê (Dağdışı) korucu köyüne ve karakoluna savaş güçlerimiz

tarafından baskın yapıldı. 9 Kasım'ı 10 Kasım'a bağlayan gece savaş güçlerimiz saat 01.00 sıralarında daha önce planlanan hedefleri imha ederek düşman güçlerine ağır darbe vurdular. Bu eylemin diğer bir özelliği de üzerinde özenle durulması ve gerçekçi bir planlama ve taktiğin nasıl doğru uygulanabileceğini içeren yoğun tartışmalar temelinde gerçekleştirilmiş olmasıdır. Bu eylem, şimdiye kadar yaşanan tecrübeleri değerlendiren, taktik dışlıkların tasfiyesi temelinde hayat bulan güçlü ve doğru tarzın egemen ki-

asker, özel ordu, özel tim, kontra, köy korucularının iç içe yaşamalarıyla birlikte ahlaki yozlaşma ve çirkefin de en kötü örneği sergilenmektedir. Diğer yandan burada bir kale benzeri yapılanmayla çevredeki tüm tepelerde mevziler ve yeraltı kanallarıyla sıkı bir güvenlik alanı oluşturulmuştur. Köyün dışında bulunan tepedeki iki boş ev düşmanın karargahı olarak kullanılıyor. Bu evlerle köy ve tepeler arasında da kanallar kazılmıştır. Korucu ve düşman güçlerinin üstlendiği bu köye üç bölüklük gücümüz baskın temelinde yönel-

bu köye yakın olan Reşine ve Gundikê Şex taburlarından yardım istemesine rağmen yardım alamamıştır. Eylemin başarıyla sonuçlanmasından sonra savaş güçlerimiz kademeli ve savunmalı bir şekilde geri çekilme yapmışlardır. Düşmandan ele geçirilen silah, cephane ve diğer malzemelerin büyük bir bölümü, zaman faktörü dikkate alınarak orada imha edilmiştir.

Güçlerimizin beraberlerinde getirdiği malzemeler ise şunlardır: 15 adet portatif G-3, 1 adet kundaklı G-3 silahlı, 2 adet 60'lık havan topu ve 15 güllesi, 1 adet 57'lik geri tepmesiz top ve dürbünü ile 8 adet güllesi, 2 adet gece dürbünü, 6 adet el bombası, 4100 adet G-3 mermisi, 1 adet G-3 roketi, 210 adet M-16 mermisi, 1 adet M-27 yedek namlusu, 15 adet G-3 şarjörü, 2 adet aydınlatma mermisi, 6 adet askeri çanta, 5 adet askeri çadır, 10 milyon 750 bin TL, 1100 DM, fotoğraf makinaları, kimlikler vs.

Öldürülen askerlerin bazıları'nın üzerinde çıkan kimlikler şunlardır: Karabey Yıldırım (Erzurum), Gazi Turhan (Afyon), Halil Çimen (Erzurum), Cevahir Çevik (Giresun), İbrahim Tektan (Aydın), İlhan Yüksel.

Botan Güz döneminin en başarılı eylemlerinden olan Serxetê eyleminde bizzat gerillalarımızca sayılan ölü asker sayısı 21'dir. Ancak düşmanın ölü kaybı 50 civarında tahmin ediliyor. Ayrıca çok sayıda asker de yaralandı. Serxetê eylemi ile düşmanın "başarı" ve "kahramanlığı"nın ne kadar kof ve anlamsız olduğu görülmüştür. Serxetê eylemi, yeni bir aşama ve vuruş tarzını daha da pekiştirerek önümüzdeki eylemliliklerin başarı zeminini olarak alınacak; Güz Dönemi Şehitler Harekatı başarıyla devam edecektir.

Botan-Behdınan Eyalet Komutanlığı Özel Harekat Bildirisi-4

GÜNEY SAHA KOMUTANLIĞI

■ **ARGK Güney Saha Komutanlığı Serxetê eylemine katılan tüm savaşçı ve komutanlara takdirname belgesiyle birlikte bir de mesaj gönderdi. Gönderilen mesajda; "Düşmanın vahşane operasyonları ardından Türkiye ve dünya kamuoyuna 'PKK'yi ezdim' dediği bir dönemde, onun yalan propagandalarına önemli bir darbe olan Serxetê eyleminde gösterdiğiniz üstün cesaret, fedakarlık ve başarı takdire şayandır. Düşmana 50 civarında ölü verdirilerek, onlarca silah ve diğer malzemelerin alındığı ve hiçbir kaybımızın olmadığı Serxetê eylemi, dönemin vuruş tarzına uygun olarak Kürdistan ulusal kurtuluş savaşı tarihinde önemli bir rol oynamıştır. Böyle önemli bir eylem başta sizin çabalarınızla gerçekleşmiştir. Partide ve ARGK saflarına katıldığınız günden bu yana taşıdığınız eksiklik ve gerilikleri parti ideolojisinin size verdiği güçle aşacağınızı inanıyor ve keskin vuruş tarzınıza bu takdirin size layık olduğunu belirtiyoruz.**

Başta tüm şehitlerimiz olmak üzere hepinizi ve Serxetê eylemine emeği geçen tüm yoldaşları selamlıyor, Güz Dönemi Şehitler Harekatı'nda sizlere başarılar diliyoruz" denildi.

lindığı bir eylemdir. Sadece silahların doğru ve etkili kullanılması değil, vuruş tarzı, hedefin etrafında mevzilenme, soğukkanlılığın elden bırakılmayarak sabırla ve kararlılıkla hedefin üzerine gitme gibi hususlar eylemdeki en önemli olgulardır. Ancak bu şekilde gerçekleştirilen eylem, böyle bir başarıya ulaşabilir ve ulaşmıştır.

Düşmanın Kürdistan'a yönelik insansızlaştırma politikasını uyguladığı alanların başında yer alan Botan Eyaleti'nde hemen hemen hiçbir yurtsever köy bırakılmazken, düşmana bağlı ajan, kontra, lümpen vb. unsurların da toplanıp yerleştirildiği köylerden birisi de Serxetê köyüdür. Bu köyde oluşturulan taburda bulunan

miş ve bu yönelim yaklaşık üç saat boyunca başarıyla sürmüştür. Baskın boyunca tüm gruplarımız rollerini yetkince oynayarak planlanan sonuca ulaşmışlardır.

Düşman mevzilerine havan ve ağır silahların vuruşları altında ilerleyen saldırı grupları, bombalarla mevzileri imha ederek yeni bir taktiği başarıyla uygulamışlardır. Köye ve karargah olarak kullanılan iki eve B-7 ve ağır silahlarla yönelme sağlanarak karargah tümünden tahrip edilmiş, köyedeki evlerin bir kısmı da yakılmıştır. Düşman çok sayıda ölü ve yaralı kaybı vermiştir. Eylem baştan sona kadar savaş güçlerimizin başarısı temelinde gelişmiştir. Düşman, panik ve korku içinde boğuşurken,

KÜRDİSTAN'DA SAVAŞ

Türk sömürgeciliği 1994 yılına girişle birlikte PKK ve Kürdistan halkını topyekün imha ve tasfiye etmeyi hedefledi. Kürdistan'a görülmemiş düzeyde bir kirli savaşı dayattı. Böylelikle savaş karşılıklı olarak her dönemden daha fazla genelleşti. Silahlı şiddetin yanı sıra, siyasi, ekonomik, diplomatik, kültürel, sosyal vd. tüm sahalarda çok kapsamlı bir savaş sürdürüldü.

1994 yılı Türk sömürgeciliği için hayati bir süreç olduğundan Kürdistan'a yeni takviye güçler göndererek askeri yığınağını daha da büyüttü. En gelişmiş savaş tekniğini bu süreçte kullandı. Şüphesiz bu hiçbir kural tanımayan çok çılgınca bir yönelimdi. Sadece gerillayı değil, çocuk-çocuk, genç-ihtiyar demeden bütün halkı, bütün Kürdistan'ı ya da Kürdistan'da önüne çıkan herkesi ve her şeyi hedefleyen büyük imha operasyonlarını düzenleyen Türk ordusu, var gücüyle yüklendi.

İmha ya da tasfiye planı açıklandığında tarih olarak Ağustos ayı verilmişti. Karşı taraftan PKK önderliğindeki Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu'na bağlı gerilla güçlerinin büyük hazırlıkları temelinde çok yönlü taktiklerle geliştirilen savaş, sömürgeci imha planını erkenden boşa çıkardı. Sömürgeciliğin ölümcül operasyonları büyük karşı-saldırıyla karşılandı. Böylece Türk Ordusu'nun imha harekatı durdurulduğu gibi, geri püskürtüldü.

Bu yılda şiddetlenen savaşla birlikte halk safları çok daha ayrıştı ve askerileşti. Adeta sömürgeci Türk ordusu ile Kürt ordusu karşı karşıya geldi. Türk ordusu gerillaya paralel olarak halk üzerinde uyguladığı büyük vahşet sonucu, karşısında büyüyen gerilla ordusunun yanı sıra bir de büyük halk ordusunu buldu. Kürdistan'da ve Kürdistan halkı içinde tam bir yabancı işgal gücüne dönüştü. Bu Türk ordusunun psikolojisini değiştirdi. TC'nin toprakları diye alıştığı "Güneydoğu"ya yabancılaştı ve üzerinde insanlık onurunu ayaklar altında çiğnemek istediği toprakları "Kürdistan" olarak görmeye alıştı ya da alıştırıldı.

Cudi'de, Gabar'da, Herekol'da, Zağroslar'da ve diğer Kürdistan dağlarında gerilladan müthiş darbeler alan sömürgeci Türk ordusunda bunalıma giren askerler firara, intihara vb. yöntemlere yöneldiler. Türk ordusunda başlayan büyük bunalım, onun emir-komuta zincirini aşındırdı, çelişkilerini yaygınlaştırdı, güvensiz ve psikolojik hastalıklarını çığ gibi büyüttü.

Türk ordusunda, dolayısıyla Türkiye Cumhuriyeti'nde olduğundan çok az yansıyan bunalımlar nedeniyle yaşama karşı düşmanlık düzeyinde de artış görüldü. Yaşamlarını Kürdistan halkının imhasında gördüler. Büyük çaresizlik, büyük barbarlığı ve çılgın vahşeti beraberinde getirdi.

Bugün askeri ve siyasi gücüne dayanarak sorunun çözümü yönünde çağrı yapan PKK'ye, TC tarafından daha fazla şiddetle karşılık veriliyorsa, diğer nedenlerle birlikte, bir de Türk egemen sınıfının, özel savaş kliğinin sağlıklı düşünemeyecek bir yenilgi psikolojisine girmiş olmasından dolayıdır.

Dolayısıyla sömürgeci savaş cephesi çatlak durumdadır. Yenilgiyi durdurmanın her gün daha da artan çılgın çabaları içindedir. Bu cephede savaş kazanacak hiçbir şey kalmamıştır. Savaşın sonucunda belirleyici güç olan halk kaybedilmiştir. Politika iflas etmiştir. Yeni taktikler üretme yeteneği ölmüştür. Siyasi partilerin, adlarından başka bir varlıkları kalmamıştır. Devleti temsil edenler insanca ve gerçekçi düşünmekten uzaklaşmıştır. Kurumlar bağımsız olmadıklarından rejimle birlikte tükenmiştir. Toplum bunca vaatlerin sadece ve sadece yalandan ve oyalamaktan ibaret olduğunu görmüştür; dolayısıyla arayışlara yönelmiştir. Sonuçta içte tükenişi yaşayan TC, buna bağlı olarak dışta da bütün inandırıcılığını yitirmiştir.

Sömürgeciliğin özel savaş cephesinde yenilginin bütün ağırlığı yaşanırken, Kürdistan cephesinde kurtuluşun büyük coşkusu yaşanıyor. PKK bütün hazırlıklarını, taktiklerini, politikalarını kurtuluş sürecine göre planlıyor. Dirilişin tamamlanması ardından başlatılan yeni mücadele döneminde, "Ya kurtuluş, ya kurtuluş" şiarıyla özel savaşın alt edilmesi çok kolay olacaktır. PKK'nin 5. Kongresi'nin zafer ruhuyla Türk sömürgeciliğinin her mücadele sahasında felç edilerek yerle bir edilmesi hedeflenecektir. PKK önderliğinde iç devrimini yapan ve artık kazanmaya alışan Kürdistan halkı, kurtuluş ve zafer hamlesine hazırdır.

1994 yılı böyle kapatılırken, 1995 TC içte, dışta, kırsalda, metropollerde vd. tüm alanlarda peş peşe vurulacak darbelerle çöktürülmesine tanık olacaktır.

TC'nin etrafındaki diplomatik çember daralıyor

■ Diplomaside inisiyatif ve saldırı üstünlüğü PKK'ye geçmiştir. Bu noktada tüm imkanlarımızla, yine dağlarımızda yükselen savaşımızdan aldığımız güçle daha da yükleneceğiz.

PKK önderlikli ulusal kurtuluş mücadelesi her sahada mevzileri sağlamlaştırarak ve yenileyerek gelişmesini sürdürüyor. Savaşın önemli bir sahasını da uluslararası etkinlikler, yani diplomasi faaliyeti oluşturmaktadır.

Başkan APO'nun birçok devlet başkanına gönderdiği mektup, Özgür Ülke'nin devlet tarafından bombalanması ve son olarak DEP milletvekillerine verilen ağır hapis cezaları, dünyanın dikkatlerini Kürdistan'daki savaşa çevirdi. Son dönemlerde uluslararası alanda yapılan birçok toplantının gündemine Kürt sorunu yansırken, değişik içeriklerde karar ve açıklamalar da yayınlanmaktadır.

Başkan APO'nun siyasi çözüme ilişkin getirdiği yaklaşım, inkar ve imha siyasetinde ısrar eden TC'yi köşeye sıkıştırırken, uluslararası kurumları ve devletleri düşünmeye, mevcut politikalarını gözden geçirmeye zorlamıştır. Mektubun iletiliği Batılı başkentler, PKK'nin çözüm önerilerini değerlendirmek durumunda kalırken, mektuba ilişkin parlamenterler, Uluslararası Af Örgütü, Helsinki Watch gibi uluslararası alanda önemli işlevlere sahip insan hakları örgütleri olumlu değerlendirmeler yaptılar. Ayrıca Avrupa basını haber ve yorumlarda konuyu değişik biçimlerde değerlendirdiler.

Partimiz PKK'nin ateşkesle birlikte başlattığı düşmanı siyasi cephede yalnızlaştırma ve tecrit etmeyi amaçlayan taktik yaklaşımı devam etmektedir. Ateşkes sürecinde dile getirilen siyasi çözüm önerileri, 12-13 Mart 1994 tarihlerinde Brüksel'de yapılan Uluslararası Kuzey-Batı Kürdistan Konferansı'nda somutlaştırılarak uluslararası platformlara taşındı. Son mektup-

lardaki yaklaşım da dahil olmak üzere, bu, partimizin kendine olan güvenin ve politik ustalığın bir sonucudur. Bu kesinlikle zayıflığın ya da gerilemenin sonucu değildir. Nitekim bu iddialar, kendini yenileme gücünden yoksun olan düşman tarafından ileri sürülmektedir. Partimiz kazanma azmi ve pratiğiyle hem savaşın en güçlü yürütücüsü, hem de siyasi çözüm sürecine açık taraf olduğunu belirtmektedir.

PKK bu adımlarıyla uluslararası alanda olumlu imaj sağlarken, klasik tenkil mantığıyla soruna yaklaşan TC ise her geçen gün daha çok çürüyor. Dünyanın değişik sahalarındaki ulusal ve toplumsal çatışmalar karşılıklı görüşme ve diyalog biçimindeki yeni bir yaklaşımla çözülmek isteniyor. Çok uzlaşmazmış gibi görülen çatışmaların böyle bir süreçte geçtiğini teslim etmek gerekiyor. İşte böyle bir geçiş sürecinde TC'nin yaklaşımı tam bir çelişkiyi teşkil ediyor. Türk sömürgeci rejimi bütün bu değişimlere inat klasik Kürt politikasında ısrar ediyor. Çeşitli yabancı gözlemciler buna "at ve kılıç" siyaseti diyorlar.

Dünyadaki bu diyalog ve barış görüşmelerinin gerçek anlamda halklar için çözüm olduğu savunulamaz. Fakat dıştaki bu gelişmelerin Türk devletini giderek daha çok zor durumda bıraktığını ve Türkiye üzerinde baskı unsuru olduğunu görmek zor değildir. TC böylelikle Kürdistan'daki kirli savaşını savunma gerekçelerinden daha fazla mahrum kalıyor.

Artık ortada TC tarafından apaçık bir imha savaşının yürütüldüğü ve bunun da bahsedildiği gibi bir "terör grubuna karşı" değil de, Kürdistan halkına karşı olduğu herkesçe görülmektedir.

Partimizin siyasi çözüme ilişkin yaklaşımı aynı zamanda emperyalist devletleri de

köşeye sıkıştırmaktadır. Çünkü TC'yi bu kadar azgınlaştıran emperyalistler, Kürdistan'daki mevcut statüden hem tarihsel ve hem de güncel boyutuyla sorumludurlar. Gelişen mücadelemizin etkileri emperyalist politikaları da köşeye sıkıştırmaktadır. PKK'nin emperyalist ülkelerdeki aktif siyasi-diplomasi faaliyetleri, bu güçlerin hem bölgedeki çıkar dengelerini sarsmakta ve hem de genelde halklara karşı geliştirdikleri politik yaklaşımlarını zorlamaktadır.

Gelenin aşamada bu devletler Kürt politikalarını gözden geçirmektedirler.

■ Emperyalist güçler tarafından artık sorunun çözümü isteniyor, fakat asıl çözüm reddediliyor. Buna karşılık PKK nasıl ki diriliş olayını başararak Kürt halkının varlığını kabul ettirmişse, sorunun en sağlıklı çözümünü de başaracaktır.

PKK'nin haklı ve meşru temelindeki temsil özelliği, emperyalist çıkarlardan dolayı şu aşamada kabul edilmek istenmiyor. Fakat büyük bir baskı altında bulunduklarını da belirtmek gerekir. Dolayısıyla Kürt sorununda çözümün den yana görünmek zorunda kalıyorlar. Fakat bu nasıl bir çözümdür? Dengeleri değiştirmeyen, sorunu basit dil, kültür ya da ne olduğu belli olmayan insan haklarına bağlayan, bunun için PKK'yi ılımlı ve geri bir çizgiye çekmek isteyen politik yaklaşımları mevcuttur. Türkiye Cumhuriyeti'nden de düzenleme istenmekle birlikte, temelde PKK hareketinin kendisini değiştirmesi ve geri bir çözüme razı edilmesi amaçlanıyor.

Aslında bu politika bir anlamda Kürdistan'ın sömürge statüsünü değiştirme yaklaşımıdır. Mevcut çağdışı klasik-sömürge statüsü yerine, Kürdistan'da yeni tipte bir Türk sömürgeciliği amaçlanıyor. Gelenin aşamada diplomatik-siyasi arenada giderek Kürdistan sorununa artan ilginin yanında, karşılıklı çatışan çözümlerin olduğu açığa çıkmıştır. Emperyalist güçler tarafından artık sorunun çözümü isteniyor, fakat asıl çözüm reddediliyor. Buna karşılık PKK nasıl ki diriliş olayını başararak Kürt halkının varlığını kabul ettirmişse, sorunun en sağlıklı çözümünü de başaracaktır.

Ulusal kurtuluş savaşımızın gelişmesi bağlamında

son olarak Özgür Ülke gazetesinin bombalanması ve DEP milletvekillerine ağır cezaların verilmesi TC etrafındaki çemberi daha da daraltmıştır. Dünyanın hiçbir yerinde düşünceye karşı bu kadar düşmanlık, gözükaraca saldırganlık görülmemiştir. Hiçbir yerde devletler eliyle gazete ve gazetecilere karşı bu şekilde terör uygulanmamıştır. Yine dünyanın hiçbir yerinde siyasi düşünce farklılıklarından dolayı seçilmiş parlamenterlerin cezaevine atıldığı ve yargılandığı görülmemiştir. Bütün bunlar ancak Türkiye gerçeğiyle izah edilebilir. Şüphesiz

Böylelikle Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi her zamankinden daha fazla dünya siyasetinde yer almaya başlamıştır. Hiçbir güç Ortadoğu'da PKK ve temsil ettiği Kürdistan gerçekliğini yadsıyarak politika yapamaz. Kürdistan ile ilgili olan devletlerin sayısı giderek artmaktadır. Özellikle bu yıl Amerika biraz daha farklı bir yaklaşımla Kürdistan sorunu üzerinde durmaktadır. Özel savaşa destek sunarak sorunu çözemeyen ABD, bölgesel ve global çıkarları gereği reformcu bir yaklaşım göstermektedir. Amerika'nın Sesi

Radyosu'nda her gün 1 saat Kürtçe yayın programının yapılması, dışişleri bakanlığının yıllık raporlarına Kürdistan'daki gelişmelere yer vermesi, ayrıca konuyla

ilgili açıklamalar yapması, yardımların % 10 kısıtlanması, John Schattuk gibi bir bakan yardımcının Türkiye ve Kürdistan'ı ziyaret etmesi Amerika'nın giderek daha çok Kürdistan'la ilgileneceğini göstermektedir. Yine Rusya gibi dünyanın etkili bir devleti de içteki ekonomik sorunlarına çözüm getirdikçe dünya siyasetinde daha çok ağırlığını hissettirmektedir. Rusya'nın dış siyaseti de Kürdistan'a ilgisiz değildir. TC ile olan tarihsel çelişkileri vardır. Boğazlar sorunu, TC'nin Kafkasya ve Balkanlara yönelik emelleri, yine Pantürkist yayılma politikaları TC-Rusya arasındaki bazı çelişkileri oluşturmaktadır. PKK hareketi dış siyasetinde bağımsız ve özgüce dayanma ilkesinden taviz vermeden güçler arası çelişkilerden yararlanmaktadır.

Avrupa ile TC ilişkileri bütünlüklü bir tutumu içermiyor. Farklı yaklaşımlar söz konusudur. Özellikle Almanya ve Fransa'nın Türkiye'ye daha çok sahip lenmesi, onu koruyup kollaması görülmektedir. Fakat TC'nin hem son terör yönetimleri ve hem de PKK'nin geliştirdiği devrimci halk diplomasisi bu devletleri oldukça sıkıntılı bir sürece sokmuştur. Bu ülkelerin kamuoylarındaki demokratik güçler ve basın hükümetlerin politikalarını eleştiriye tabi tutmaktadırlar. Son olarak AGİK toplantısı ardın-

dan Almanya'nın Essen şehrinde yapılan AT Başbakanları toplantısında, DEP milletvekillerinin yargılanmasına karşı karar alınarak Türkiye kınandı. Bu da kısmi bir değişimi göstermektedir. Öte yandan Almanya içte Kürtlere yönelik saldırılarını sürdürse de, gerçekte siyasi çözümsüzlüğü yaşamaktadır.

Yine TC'nin komşularıyla olan çelişkileri de giderek daha çok derinleşmektedir. Bu çelişkilerden de hareketimiz değişik boyutlarda faydalanmaktadır. TC'nin bu ülkelere yönelik savaş tehditleri, şantajları sonuç vermemektedir.

Genel olarak devrimimizin dış çerçevesi giderek daha çok olgunlaşmaktadır. Eğer daha örgütlü ve etkili bir çalışmayla, politik uyanıklıkla süreç değerlendirilirse, dış mevziler daha da genişletilebilir ve ülkedeki savaşa hizmet eder konuma getirilebilir.

TC de dışta partimiz lehine gelişen süreci özel savaş diplomasisiyle geriye çekmeyi amaçlamaktadır. Hikmet Çetin'le ihanetçiliği öne çıkardı, fakat etkili olamadı. Mümtaz Soysal ile de "üzereimize gelmeyin biz Şark'a yöneliriz" biçiminde tehdit ve şantaja başvurdu, fakat bunda da başarılı olamadı. Mümtaz Soysal'ın istifası Türk dış politikasındaki bunalımın bir sonucuydu. Sahite demokratikleşme paketi ile bir değişim reklamı yapmak istedi, fakat bu da gülünç karşılanmaktan kurtulamadı. Özel savaş rejimi şimdi de Şerefettin Elçi eliyle işbirlikçi bir parti kurarak, olası çözüm tartışmalarını geriye çekmek ve ortamı bulandırmak istiyorsa da, bunda başarılı olamayacağı açıktır.

Savaşımızın üst boyutta geliştirileceği bir sürece yöneliyoruz. Kürdistan'a dayalı halk iktidarımız gelişecektir. Ordu gücümüz daha etkili bir savaş yürütecektir. Ülkedeki hakimiyetimizi artırarak bu süreç uluslararası ilişkilerde de önemli sonuçlar doğuracaktır. Türkiye etrafındaki kuşatma çemberi daraltılacak ve mücadelemizin dışa açılan nefes boruları gelişecektir. Yine bir olasılık dahilinde TC'nin ateşkes, siyasi diyalog noktasında değişim göstermesi de mümkündür. Her halükarda savaş partimizin inisiyatifiinde gelişecek ve denge sürecini lehimize pekiştirecektir.

■ Başkan APO'nun siyasi çözüme ilişkin getirdiği yaklaşım, inkar ve imha siyasetinde ısrar eden TC'yi köşeye sıkıştırırken, uluslararası kurumları ve devletleri düşünmeye, mevcut politikalarını gözden geçirmeye zorlanmıştır.

Sömürgeci Türk devleti 1994 yılı boyunca "topyekün özel savaş" stratejisini uygulayarak, gerillayı tasfiye etmeyi hedeflemişti. Bunun için tüm olanaklarını kirli savaşın hizmetine sunarak, çılgınca ve hiçbir savaş kuralına uymayarak sonuç almak istedi. Fakat sonuç almak şurada kalsın, yılın sonlarına doğru geldiğimizde başarısızlığı çok net bir biçimde ortaya çıkmış bulunmaktadır. Bu sadece bizim iddiamız değildir. Savaşı bizzat yürüten ve destekleyen bazı çevrelerin, en etkili kişilerin yaptıkları açıklamalardan da bunu görmek mümkündür. Kirli savaş yürütenler, başarısızlıklarını gizlemek, uluslararası ve Türkiye kamuoyunu yanıltmak, Kürt halkının kurtuluşu olan inancını sarsmak için yalana dayalı propagandaya ağırlık veriyorlar. Ama bugün bu propagandanın iç yüzü artık açığa çıkmış bulunmakta,

dahi kalmamıştır. Zaman zaman operasyonlar yapılmakta; yine gerilla tarafından taktik olarak TC askerini araziye çekmek ve darbelemek için bu tip alanlara girilmesine göz yumulmaktadır. Gerilla karşısında ağır darbeler alan Türk ordu güçleri her seferinde geri çekilmek zorunda kalmıştır. Bu alanları ele geçirmek ve tutmak istemiş ancak başarılı olamamış, tam tersine çok pahalıya ödemiştir.

Geçmişte Kürdistan'a hakim olan güç Türk sömürgeciliği idi. PKK TC'nin Kürdistan'daki hakimiyetine son vermek için kapsamlı bir mücadele geliştirdi. Bu mücadele belli mesafeler aldı. Türkiye Cumhuriyeti'nin hakimiyeti sarsılmaya başladı. TC, sarsılan bu hakimiyetini yeniden kurmak için her şeyini ortaya koydu. Bu da yetmedi, arkasındaki sistemin de desteğini istedi ve aldı. Ama buna rağmen başarılı

ların her geçen gün artmasına ve çözümsüzlüğün bir kaosa doğru yol almasına neden olmaktadır. Bu gerçeği gören bazı çevreler, cılız da olsa eleştiri ve uyarılar yapmakta, Türkiye'nin geleceğinin ve çıkarlarının tehlikeye girdiğini belirtmektedirler. Savaş zaten ekonominin tahriridir. Savaşın tüm taraflar açısından bu geçerlidir. Bu açıdan savaşın ihtiyaçları, ekonomik kaynakların zayıflaması, tüketilmesidir. Ancak haksız ve kirli savaş yürüten bir güç açısından ekonomik sorunlar daha ciddidir. Bu açıdan TC'nin ekonomik sorunları bizim ekonomik sorunlarımızdan daha çok ağırdır. Bizim masraflarımız oldukça sınırlıdır. Bu durum bizi fazla zorlamamaktadır. Çünkü yürüttüğümüz savaş haklı olan, halka dayanan, halk tarafından finanse edilen, sınırlı imkanlarla yürütülen bir halk savaşıdır. Fazla ekonomik kaynak gerektirme-

finanse edendir. Bu açıdan gerçek ve haklı bir savaşı yürüten bir güç ciddi ekonomik sorunlar yaşamaz.

TC halkı kazanmışsa neden katlediyor?

Türk sömürgeciliği, Kürdistan halkını, kırsalını kaybettiği için köyleri boşaltmakta, yakmakta, yok etmekte, sürgün etmekte, köylüleri katletmekte, stratejik yerlerde toplamakta böylece gerillanın lojistiğini kesmeyi, gerillaya katılımı ve gerillanın büyümesini engellemeye çalışmaktadır. Bugün iki bini aşkın köy yakılıp-yıkılarak boşaltılmıştır. Bazı alanlar tamamen insansızlaştırılmıştır. Düşman bunu yapmakla aynı zamanda gerillaya da geniş bir arazi sunmuş oldu. Kürdistan insanına da "vatanı olmayanın köyünün de, hiçbir şeyinin olamayacağı, köy ve eşya sahibi ol-

yurtseverliği, direnişi o alanlara taşırdığının farkında değil. Böylece mücadele daha geniş sahalara girmiş, yeni mevziler kazanmıştır. Bir yandan mücadeleyi sınırlandırmak isteyen Türk sömürgeciliği farkında olmadan mücadeleyi daha geniş ve kontrolü mümkün olmayan bir sahaya yaymakta, böylece kazıdığı kuyuya kendisi düşmektedir. Bunu yapmakla gerillayı daha çok şehirlerle yaklaştırmaktadır. Korumaya ve tutmaya çalıştığı bu alanları da böylece tehlikeye atmakta, gerillaya yeni imkanlar sunmaktadır. Bu taktiklerimize de elbette yansıcaktır. Düşmanı bulunduğu ve kendini en çok "güçlü" hissettiği yerlerde vurma, kemerinden yakalayıp alaşağı etme gibi taktiklerin gelişmesine,

ARGK Askeri Konsey Başkanı Cemil Bayık yoldaş değerlendiriyor:

PKK

TC VE MÜTTEFİKLERİNİN YENEMEYECEĞİ BİR HAREKETTİR

sahiplerini de zor durumda bırakmaktadır. Düşmanın alan tutma, lojistik desteği kesme, eylemleri sınırlama propagandaları yalandan öteye bir şey değildir. Eğer bu propagandalar gerçek olsaydı bugün TC'nin sonuç almış olması gerekirdi. Oysa sonuç almadıklarını bizzat kendileri belirtmektedirler.

Dünyada haksız savaş yürüten güçler, savaşı kaybetmeye doğru gittiklerinde, son bir çare olarak topyekün özel savaş stratejisine sarılırlar. Bir güç savaşta bu yöntemle baş vuruyorsa, bu, o gücün savaşı kaybetme aşamasına geldiğini ve durumunun tartışmalı olduğunu gösterir. Bugün TC için de aynı değerlendirmeler yapılmakta ve bu değerlendirmeler sınırlı da olsa kamuoyuna yansımaktadır. Bu durum, karşı tarafın, yani gerillanın, yürütülen kurtuluş savaşının geldiği aşamayı da gösterir. Özel savaşın çıkmazı, başarısızlığı; gerillanın savaşta dengeye ulaşması, giderek saldırı konumuna geçmesi, bazı alanları kurtarması ve iktidar sorunlarını önüne koyup çözmesi anlamına gelir.

Bugün Kürdistan'da savaş bu düzeye gelmiştir. Bu düzey, savaşın daha üst bir boyutta ve daha şiddetli bir tarzda sürdürüleceği anlamına gelir. TC'nin çıkmazı ve başarısızlığının derinleşmesinin, giderek nihai yenilgisine doğru gitmesi, Kürdistan halkı açısından ise, küçük çaplı zaferlerden giderek büyük çaplı zaferlere, kalıcı kazanımlara ve barışa kavuşması, bağımsız ve özgür olması anlamına gelir.

Kırsalı kaybeden TC şehirleri de kaybediyor

Türk sömürgeciliği Kürdistan'da hiçbir alanı ele geçirememiştir, hakimiyetini kuramamıştır. Çokça basında işlediği, Cudi, Herkol, Gabar vb. alanlarda bugün tek bir karakolu

olamadı. PKK'nin çıkışı ve mücadelesi tamamen haklıdır. Saldırgan olan TC'dir; bu gerçeği çarpıtmaya, sanki saldırıya uğrayan tarafmış gibi kendini göstermeye çalışmaktadır. Biz topraklarımızı, halkımızı, insanlığımızı, özgürlük ve bağımsızlığımızı savunuyoruz, TC de bunlara saldırıyor.

TC, bugün Kürdistan kırsalını kaybetmiştir. Şehirleri, önemli askeri merkezlerini, yolları tutmaya çalışmaktadır. Bunu da yüzbinlere varan ordu gücüyle, özel tim, komando, jandarma, polis, kontrgerilla, korucu, faşist vb. güçlerin yanı sıra, tank, panzer, top, uçak, helikopter, mayın, tel örgüleri, stratejik köyler ve kasabalar oluşturarak gerillaya karşı tutunmaya çalışmaktadır. Bu korkunç bir psikolojik ve moral çöküntüsüne yol açtığı gibi, altından kalkması çok zor olan ekonomik ve giderek siyasal, sosyal, askeri sorunların ağırlaşmasına yol açmaktadır. TC yürüttüğü bu kirli savaşta ısrar etmesi kendisi için büyük ve ağır sonuçların doğmasına yol açmaktadır. Bundan dolayı her geçen gün kaybeden taraf Türkiye Cumhuriyeti olmaktadır. Kırsalı kaybeden, Kürdistan halkını kaybeden TC, şehirleri de kaybedecektir. Adım adım buna doğru gidilmektedir.

Özel savaş Türkiye ekonomisinin kaosudur

TC ekonomisini kirli savaşın hizmetine sunmuştur. Bu Kürdistan'ı tahrir ettiği gibi, Türkiye ekonomisini daha fazla tahrir etmiştir. Ekonomik sorunlar bunun sonucudur. Bu politikada daha fazla ısrar edilirse ekonomik sorunlar ağırlaşacak ve içinden çıkılmaz bir hal alacaktır. Tüm ekonomik göstergeler Türkiye ekonomisinin çökme noktasına geldiğini göstermektedir. Bu durum Türkiye'de siyasal ve sosyal sorun-

yen, çoğunlukla da ihtiyaçlarını düşmandan temin eden bir savaş olduğundan dolayı fazla sorun yaşanmamaktadır. Ama TC açısından durum tamamen farklıdır. Savaşı ağırlıklı olarak teknik ve çok kalabalık bir güçle yürüttüğü için günlük masrafı milyarları bulmaktadır. Ordusu üretmeyen, tamamen tüketen bir ordu. Ama gerilla hem tüketen hem de üreten bir güçtür; kendi kendisini

mak istiyorsa vatanına sahip çıkması gerektiği" gerçeğini kavratmaktadır. Tabii ki halkımız büyük acılar yaşıyor, zorluklar çekiyor ama tüm bu acıların, zorlukların nedenini daha iyi kavlıyor. Bundan kurtulmanın nasıl mümkün olduğunu da biliyor. Bu, halkımızın öncüsüne ve yürütülen mücadeleye olan inancını, desteğini daha da artırıyor. TC, kaybettiği bu insanları başka alanlara sürmekle

yeni sonuçların ortaya çıkmasına yol açacaktır.

Burada yeri gelmişken, TC'nin başka bir demagojisine, yalanına dikkat çekmek gerekiyor: Hemen her gün "halkı kazandıklarını, halkın PKK'den uzaklaştığını, PKK'nin çökme noktasına geldiğini" vb. şeyler söylemektedirler. Bunlar eğer doğruysa, neden kazanılan bu halkın köyleri, evleri, eşyaları yakılmakta,

katledilmekte, göç ettirilmekte, stratejik köylerde toplatılıp denetim altına alınmaya çalışılmaktadır? Halk desteğini kazanan bir devlet neden bunu yapma gereğini duyuyor? Yine neden yüzbinlerce asker, polis, özel

haline gelmişse, ara seçimler gündeme girmişse, ara seçimlerde tam bir trajedi yaşıyorsa, bu izlediğimiz taktiklerin doğrudan bir sonucudur. Bu da istediğimiz siyasal sonuçların ortaya çıktığını göstermektedir. 27

Mart seçimleri her ne kadar yapılmışsa da, TC'nin istediği sonuçları yaratmamıştır. Halkımız partimizin çağrılarına en üst düzeyde cevap vermiştir. Yapılan seçimlere özel savaşın emrinde olan öğelerin dışında kimse aday olmamıştır. Böylece halkımız seçim

“Kirli ve haksız bir savaşın tüm şiddetiyle sürdürüldüğü, köylerin yakıldığı, boşatıldığı, göç ettirildiği, her gün insanlarımızın hunharca katledildiği, dağın, taşın bombalarla tahrip edilerek imha edildiği bir ortamda seçim yapılamaz, seçim kabul edilemez. Bunu kabul etmek düşmanın tuzağına düşmek, insanlık, demokrasi, hukuk adına suç işlemek olur.”

ordu, korucu, kontrgerilla, faşist vb. güçler savaş alanına sürülmekte; uçak, helikopter, tank-top kullanılmakta; her yer yakılıp yıkılmakta, mayınlanmakta? Bütçenin çoğu kirli savaşa ayrılmakta, ekonomi çökerilmektedir? Bunlar söylenenlerin gerçek olmadığını, yalan olduğunu, bir şeyleri gizlemek olduğunu gösterir. Sağduyulu her insan bu gerçekleri rahatlıkla görebilir ve nitekim görmektedir de.

Ara seçim tam bir traji-komiktir

Türkiye'nin siyasal ortamı oldukça ağır sorunlarla yüklüdür. Bu denli ağır sorunların ortaya çıkması, çözümlenememesi, belirsizliklerin egemen olması, Kürdistan'da yürütülen kirli savaşın sonucudur. Sorumlusu da özel savaş hükümetidir. Özel savaş hükümeti bir enkaz haline gelmiştir. Kendisiyle birlikte Türkiye'yi de bir enkaz haline getirmektedir. “Ya bitecek, ya bitecek” sloganı ile kendisini bitirdiği gibi, Türkiye'yi de bitirmektedir. Ara seçimler de bunun bir sonucu olarak gündeme gelmiştir. Yapılması da, yapılmaması da içine girilen çıkmazı derinleştirmekten başka bir sonuç vermeyecektir. Nitekim şimdiden bunu görmek mümkündür. Bir kısmı “yapalım”, bir kısmı “yapmayalım” demekte, hemen ardından “yapalım” diyenler “yapmayalım”, “yapmayalım” diyenler “yapalım” demektedir. Bu tam bir traji-komik olaydır. Yapıp yapmayacaklarına kendileri dahi karar verememektedirler. Karar verememelerinin nedeni, yapmanın da, yapmanın da hiçbir sorunu çözmemesi, aksine var olan sorunlara yeni sorunlar eklenmesidir. Bu sonuca daha önce işlemiş oldukları ağır hatalar yol açmıştır. İçine düştükleri hataları telafi etmek isteyince de bu da yeni sorunlara yol açmaktadır. Kısacası hatalar birbirini izlemektedir. Bundan nasıl kendilerini kurtaracaklar; pek belli değil.

Seçim politikamız başarıya ulaşmıştır

TC'ye karşı izlediğimiz siyasal politika ve bunun bir parçası olarak geliştirdiğimiz taktik, istediğimiz sonuçları vermiştir. Eğer bugün Türkiye'de siyasal ortam bu denli ağır sorunlarla karşı karşıya kalmışsa, çözümsüzlük ve belirsizlikler egemen olmuşsa, özel savaş hükümeti ve bunun organları bir enkaz

tuzağına düşmemiş, sonuçta bu tuzağa hazırlayanların kendileri düşmüşleridir.

Başkan APO, BBC'ye daha önce açıklamıştı: Kirli ve haksız bir savaşın tüm şiddetiyle sürdürüldüğü, köylerin yakıldığı, boşatıldığı, göç ettirildiği, her gün insanımızın hunharca katledildiği, dağın, taşın bombalarla tahrip edilerek imha edildiği bir ortamda seçim yapılamaz, seçim kabul edilemez. Bunu kabul etmek düşmanın tuzağına düşmek, insanlık, demokrasi, hukuk adına suç işlemek olur. Kim bizden bu suçu işlememizi isteyebilir, bekleyebilir? Dünyada hangi güç böyle bir durumu kabul etmiş ki, biz kabul edelim! Bu koşullarda **seçimi kabul etmek demek, TC özel savaşının yaptığı tüm bu suçları kabul etmek, onay vermek anlamına gelir.** Hiçbir yurtsever, demokrat, ilerici bu seçimlere giremez, destek veremez, oy kullanamaz. Aksine bu tuzağa, suçlara karşı tavrı koymalıdır.

Özel savaş kurmayı kendi tuzaklarına düşüyor

Türkiye toplumunda bir arayış söz konusudur. Fakat bu arayış bir türlü sonuca götürülemiyor. Bu arayış ağır sorunların çözümsüzlüğünden kaynaklanmaktadır. Bunun için toplumda her yönüyle çöküntü ve çürüme yaşanmaktadır. Çürümenin yaşandığı bir toplumda, bundan kurtulma arayışları da gelişir. Bugün bu arayışlara sol cevap olamamaktadır. Çünkü sol da çürümeyi yaşamaktadır. Tam da bu noktada Refah Partisi kendini düzene karşı çözüm gücü olarak göstermekte ve kendini benimsiştirmeye çalışmaktadır. Bunu oldukça da sahtekar bir biçimde yapmaktadır. Bu açıdan düzene karşı olan muhalefetin bir kısmının desteğini de almaktadır.

Bu işin bir yanındır. Diğer yanı ise, Türk özel savaş kurmayı Refah Partisi'ni yerel seçimlerde desteklediği için beklenenden öteye bir sonuç almıştır. Özel savaşın kurmayı yerel seçimlerde bir taktik geliştirmiştir. Bu taktikle Kürdistan'da iflas eden kemalizmi yeniden güçlendirmek, Kürdistan'daki ulusal birliği parçalamak, Refah Partisi'ni PKK'ye karşı kullanarak hem PKK'yi, hem de İslami hareketi zayıf düşürmek istiyor. Böylece Kürdistan'da gerçekleştireceği katliamlara karşı Türkiye ve uluslararası kamuoyunun sesini yükseltmenin önüne geçmeyi, bunu da “Türkiye'de İslami hareket

geliyor; Türkiye'nin Cezayir gibi olmasını istemiyorsanız bize destek olun, yoksa her şey elden gider” propagandasıyla Kürdistan'da istedikleri gibi katliamlara girişmeyi PKK'yi bitirme amacına ulaşmayı hedefliyor. Bu taktik gereği RP'yi desteklediler. Ve bunun sonucu RP bilinen yükselişi yaptı. Ama bu taktik onların beklentilerinin tersine sonuçlar verdi. Bunu sonradan farleden özel savaş kurmayı, bu sefer Refah Partisi'ne belli bir tavır da geliştirdi, hala da nasıl işin içinden çıkacaklarını pek kestirmiş değillerdir. RP bir düzen partisidir, belli bir kontrolü ve yönlendirmesi de vardır. Ama şu da bir gerçektir ki, ne kadar kontrolleri olsa da, gelişmeler her an değişebilir. Refah Partisi'nde yerel seçimler sonrası ortaya çıkan durum budur. Bunun telaşı içinde belli bir tavır alma ve tekrar kontrol kurma gereği duymuşlardır. Bu hem Refah Partisi'ni zorlamakta ve hem de Refah Partisi'ni geliştirenleri zorlamaktadır. “Ya Refah Partisi bunları aşacak, ya da bunlar tekrar Refah Partisi'ni eski konumuna getireceklerdir. Bu taktikle PKK'yi tuzağa düşürmek isteyen özel savaşın kurmayı, kendi kurduğu tuzağa düşmüştür.

Gerçek durum bundan ibarettir. Taktikleri iflas etmiş ve ters tepmiştir. PKK'nin taktiği ise sonuç vermiştir. Bu açıdan olası bir ara seçimde Refah Partisi eskisi gibi bir sonucu pek alamayacaktır. Daha çok özel savaşa hizmet edenler, onun bir emir kolu olan adaylar ve bu adayların içinde yer aldığı özel savaş partileri özel savaş güçlerince destekle-

yıllar sola karşı kullanılmış, binlerce yurtseveri, demokrati ve sosyalisti katletmiştir. Bugün de aynı görevi Kürdistan'da yürütmektedir. Tüm cinayetleri MHP işlemektedir. MHP; faşist, insanlık ve Kürtlük adına ne varsa hepsine düşmanlık, cinayet, katliam demektir. Topyekün özel savaşın uygulandığı bir dönemde Kürdistan'da cinayetlerin artması tesadüf değildir. Ve yine bu dönemde MHP'nin Kürdistan'da öne çıkarılması, her yolla güçlendirilmek istenmesi de tesadüf değildir. Ne zaman devrimci gelişme olmuşsa, o zaman MHP devreye girmiştir. Kürdistan'da iflas eden Türk siyasal sistemi, ancak kontrgerilla ile tutunmaya çalışmaktadır. RP taktiği ters

miştir. Bunun için devlet açığa çıkan bu gerçeği gizleyemediği için korucuları MHP'de birleştirmeye girişmiştir. Koruculuğu böylece resmi bir statüye kavuşturmayı amaçlamaktadır. TC, bununla zorla koruculuğu dayattığı kesimleri ihanete sürmektedir. Yine bu kesimlerin gerçeği görmelerine ve böylece koruculuktan vazgeçip kendi halkının saflarına dönmelerine de yardımcı olmaktadır. Bugün birçok korucunun silahını bırakmasının bir nedeni de bu olmaktadır. Kürdistan'da halk MHP gerçeğini çoktan kavramıştır. MHP'nin, yani diğer bir adla kontrgerillanın Kürdistan'da taban oluşturması mümkün değildir. Kürdistan'da

“Neden kazanılan bu halkın köyleri, evleri, eşyaları yakılmakta, katledilmekte, göç ettirilmekte, stratejik köylerde toplatılıp denetim altına alınmaya çalışılmaktadır? Halk desteğini 'kazanan' bir devlet neden bunu yapma gereğini duyuyor?”

necek, bunlar zorla da olsa her türlü yolu denenererek başarılı kılınmaya çalışılacaktır. Buna özel savaş yürüten ekibin ihtiyacı vardır. Bugüne kadar yaptıkları yalan propagandaların ortaya çıkmaması için mutlaka ihtiyaçları olacaktır. Aksi takdirde gerçek yüzlerini saklayamayacak ve sınırlı da olsa aldattıkları çevrelerin artık desteğini alamayacak ve bu da sonlarını getirecektir.

Biten TC biten MHP'dir de

MHP; bir parti değildir, kontrgerillanın sivil örgütlenmesidir, bir cinayet makinasıdır. Türkiye'de uzun

tepince en son çare olarak MHP devreye sokulmuştur. TC, Kürdistan'da özel savaşın dayanacağı zemini MHP adı altında örgütlemeye çalışmaktadır. Bunu da koruculara dayandırmak istemektedir. Çünkü başka dayanacağı bir zemin kalmamıştır. Koruculuk da özel savaşın geliştirdiği bir örgütlenmedir. Bu örgütlemeyi yapanlar da kontrgerilla elemanlarıdır. Bu da devletin karakterini ortaya koymaktadır.

Bugüne kadar TC'nin bir kontrgerilla devleti olduğu gerçeği pek açığa çıkmamıştı gizliydi. Ama Kürdistan'daki savaş bu gerçeği çok yalın bir biçimde ortaya çıkar-

MHP'de yer alanlar polis, özel tim, subay, faşist ve bazı koruculardır. Bunların dışında MHP'de yer alan ve destekleyen kimse yoktur. TC'nin kendisi Kürdistan'da bitmiştir, örgütlediği MHP nasıl örgütlenecek, gelişecektir? Bu “denize düşen yılanı sarılır” misalidir.

GAP, ulusal onurumuza karşı bir saldırıdır

Özel savaş hükümeti, daha Urfa tüneli bitmediği halde sırf seçim sürecinde kamuoyunu aldatmak amacıyla tünelin bittiğini ve

Harran'a su verildiğini lanse etti. Kış ortasında su vermenin ne anlamı geldiğini sanırım her akıllı başında olan kişi çok iyi kavrar.

budur. Kürdistan halkının iradesi kabul edilmedikçe, ulusal kimliği-ne saygı duyulmadıkça, kirli savaşa son verilmedikçe, topraklarında

türlü yola başvurmaktadır.

Habur Sınır Kapısı'nı bu amaçla bir şantaj aracı olarak kullanmaya çalışmaktadır. Kontrgerilla şoförler-

girişimlere, örgütlere de kapatmış bulunmaktadır. Bununla Güney halkının sorunlarını ağırlaştırmayı, Saddam'a muhtaç hale getirmeyi hedeflemektedir.

Bugün Güney'de yaşanan birçok sorun TC'den kaynaklanmakta ve TC tarafından ağırlaştırılmaktadır. Bu gerçek tüm boyutlarıyla olmasa da bazı kesimler tarafından görülmektedir. Giderek bu gerçeğin Güney halkımızca tüm boyutlarıyla görüleceği ve buna karşı bir tutumun gelişebileceğini belirtmekte yarar vardır. Saddam ile TC işbirliğine karşı, Güney-Kuzey birlikliğinin güçlenmesi ve TC'nin kirli emellerinin boşa çıkarılması kaçınılmaz olarak gelecektir.

Kani Yılmaz arkadaşın İngiltere'de tutuklanması bunu bir kez daha çok açıkça ortaya koymuştur. Tutuklanma biçimi tam bir skandaldır. ABD, Almanya, İngiltere, TC ve Kürt işbirlikçilerinin ortak kararı sonucu tutuklanmıştır. Bu tutuklanma söz konusu güçlerin Kürdistan halkına ve onun öncüsü olan PKK'ye karşı yeni bir saldırı dalgasının başlatıldığının da işaretidir. Peşinden yeni saldırıları geliştirecektir; buna da hazır olmak gerekiyor. Geçmişteki saldırı ve kompoları daha belleklerden silinmemiştir. Bunlar nasıl boşa çıkarılmışsa, Kani Yılmaz arkadaşın tutuklanması ve bir oldu bittiyle yeni bir kompoların teşahlanması da boşa çıkarılacaktır. Halkımız nasıl ki, dostluğa değer verip unutmuyorsa, kendisine yönelik düşmanlık yapanlara karşı da intikamını alacağını ve bu düşmanlıkları da unutmayacağını herkes bilmelidir. TC sürdürdüğü kirli savaşta çok ağır insanlık suçlarını işlemiş ve hala da işlemektedir. TC'nin müttefikleri de bu suçlara ortaklırlar, bunun hesabını er veya geç vereceklerdir. Enkaz haline gelen TC'yi, müttefikleri de kurtarmayacaktır. Yaptıklarıyla PKK'ye boğun eğdireceklerini, teslim alacaklarını sanıyorlarsa yanılıyorlar. Sadece ve sadece PKK'nin daha çok bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinde daha kararlı davranacağını, zafer için daha çok kamçılanacağını bilmelidirler. PKK, zorluklardan yılmayan, askine zorluklarla yaşamasını, savaşmasını ve yenmesini bilen bir harekettir. Belki ki, söz konusu güçler PKK'yi diğer güçlerle karıştırmaktadırlar. Diğer güçlere karşı geliştirdikleri şantaj ve kompolarla sonuç almışlar, aynı şeyi PKK'ye karşı da başaracakları yanılıgısı içindedirler. Bunlara PKK'yi diğer güçlerle karıştırmamaları tavsiyesinde bulunmak isterim.

PKK insanlığın ayıbını ortadan kaldırıyor

TC, Kürdistan'da yürüttüğü kirli savaşta tam bir soykırım uygulamakta, çok ağır insanlık suçlarını işlemektedir. Bununla birlikte Türkiye'yi de bir enkaz haline getirmektedir. Türk halkı ve ilerici insanlık TC'nin ve onun özel savaş hükümetinin suçlarına ortak olmamalı, karşısında durmalı, Kürdistan halkı ile dayanışma içine girmeli, kirli savaşın bir an önce son bulması için çalışmalıdır. Kürdistan halkı ve onun öncüsü olan PKK, Türk halkıyla özgür ve eşit temellerde birlikte yaşamak istemektedir. Yürütülen mücadele tamamen bundan ibarettir. Bu da son derece doğru ve insani bir mücadeledir. Bu mücadelenin başarısı, Türk halkının ve ilerici insanlığın da başarısıdır. Aksi halde kaybeden Kürdistan halkı olmayacak, Türk halkı ve ilerici insanlık olacaktır. PKK, sadece Kürdistan halkının ayıbını değil, aynı zamanda Türk halkının ve insanlığın da ayıbını ortadan kaldırmanın mücadelesini vermektedir. PKK için bu bir onur meselesi ve insanlık borcudur. PKK ne pahasına olursa olsun bu görevini yerine getirecektir. PKK, bu mücadelede Türk halkını ve insanlığı da yanında görmek istemektedir.

ANAP Genel Başkanı açılış törenini bunun için boykot ederek ve gerekçelerini de açıklayarak katılmadı. Bu, sorunun bir yanını teşkil etmektedir. Sorunun öteki yanı ise, bölgenin ekonomik olarak kalkınacağı, işsizliğin son bulacağı, "terörün" biteceği yönündeki açıklamalar teşkil etmektedir. Kürdistan halkı, ulusal kaynaklarının kendisine hizmet etmediğini, ulusal kaynaklarının ve değerlerinin gaspedildiğini çok iyi bilmektedir. Bu projenin iddia edildiği gibi Kürdistan halkı için yapılmadığı, Türk ekonomisine hizmet için yapıldığı bilinmektedir. Bundan uluslararası emperyalist tekellerin, Koç, Sabancı gibi kan emicilerin ve Necmettin Cevheri gibi uşak ağaların yarar göreceği ve halkın emeğine çok ucuzca el konulacağı gerçeğini kimse yutamaz. Bu proje bunlar için yapılmıştır. Ne yöre insanı ve ne de Kürdistan halkı için yapılmıştır. Sulanacak topraklar ağaların topraklarıdır. Zaten köylülerin toprakları yoktur. Bu yörenin kalkındırılması değil, Necmettin Cevheri ve benzeri ağaların kalkındırılmasıdır. Kürdistan halkının bu projeden çıkarı yoktur, aksine zararı vardır. Ulusal onuru ayaklar altına alınmaktadır. Bu projeye aynı zamanda korkunç bir emek sömürüsü gerçekleştirilmek istenmektedir. Bunun için bu projeye iddia edildiği gibi ne yörede ekonomik kalkınma olacak, ne işsizlik son bulacak ve ne de PKK bitecektir. Aksine bu proje ile ulusal bilinç, sınıfsal bilinç daha da güçlenecek, mücadele yeni bir biçim alacak, PKK daha da güçlenecektir. TC, Kürdistan'ın her şeyine el koydukça ve tahrip ettikçe Kürdistan halkının ulusal ve sınıfsal mücadelesi de her geçen gün yeni boyutlar kazanacaktır. PKK'yi bitirmek, Kürdistan halkını bitirmekten geçer. Kürdistan'da halk bitmedikçe PKK de bitmeyecektir. Halkımızın kendisi "PKK halktır, halk da biziz" demektedir. PKK, ulusal değerlere, ulusal kaynaklara, ulusal kimliğe kavuşturmanın kıscası halk olarak kaybettiklerini yeniden kazanmanın ve kazanılması gerekenlerin adıdır. Halkımızın "PKK biziz" demesinin nedeni

özgür yaşamasına saygılı olunmadıkça TC hiçbir zaman PKK'nin devrimci adaletinin elinden kendini kurtarmayacaktır.

Kuzey-Güney Kürdistan'a karşı TC-Saddam işbirliği

TC, Habur sınırındaki kapıyı her ne kadar ekonomik amaçlar adı altında açmışsa da, esas olarak siyasi ve askeri amaçlar ağırlıktadır. TC'nin Güney Kürdistan'a karşı izlediği politika bilinmektedir. Güney'de tekrar Saddam'ı egemen kılma çabasıdır. Amacı Güney'i tamamen Saddam'ın denetimine geçirerek, Kuzey'deki mücadeleyi kuşatmak ve böylece PKK'nin Güney'de yarattığı etkiyi ortadan kaldırmak, başarabilirse Kuzey'de de PKK'yi ezmektir. Kuzey'de yürütülen mücadelenin Güney'deki halkımız tarafından ilgiyle izlendiği, büyük sempati uyandırdığı bir gerçektir. Bu ulusal birlik ve dayanışma anlayışının güçlenmesine yol açmaktadır. PKK hem bundan güç almakta, hem de güçlendirmektedir. Bu gelişmeyi gören TC, bundan ürkmekte, bunu darbelemek için her

den PKK adını kullanarak milyonlarca para toplamakta, topladığı bu paraları kirli savaşa ve cinayet şebekelerine aktarmaktadır. Bunun için şoförlerin her "PKK'liyim" diyenlere para vermemesi, emin olmadıkça hiç kimseye yardımda bulunmaması gerekir. Türk devleti, Habur Sınır Kapısı'ndan Saddam'ın ihtiyaç duyduğu malzemeleri aktarmakta, oradan da petrol getirerek, Irak rejiminin ekonomik sıkıntılarını hafifletmeye, ambargonun etkilerini kırmaya çalışmaktadır. Böylece Saddam rejimini güçlendirmeyi ve onun tekrar Güney Kürdistan'da kontrolü ele almasını amaçlamaktadır. Bu kapıyı Güney halkına hizmet eden tüm

Kürdistan halkı bütün suçlulardan hesap soracaktır

ABD ve Avrupalı güçlerin, açıklamaları ile yaptıkları farklı şeylerdir. TC kirli savaşı bu güçlerin siyasi, ekonomik ve askeri desteği ile sürdürmektedir. Bu gerçeği herkes bilmektedir. Bu güçler Kürdistan sorununun Kürt halkının çıkarları doğrultusundaki bir siyasi çözümünden yana değil, kirli savaşın sürdürülmesinden yanadırlar. Çünkü bu kirli savaşta çıkarları vardır. Bugüne kadar TC'yi desteklemiş ve bu savaşta TC'nin yanında Kürdistan halkına karşı savaşmışlardır.

"TC, Kürdistan'da yürüttüğü kirli savaşta tam bir soykırım uygulamakta, çok ağır insanlık suçlarını işlemektedir. Bununla birlikte Türkiye'yi de bir enkaz haline getirmektedir. Türk halkı ve ilerici insanlık TC'nin ve onun özel savaş hükümetinin suçlarına ortak olmamalı, karşısında durmalı, Kürdistan halkı ile dayanışma içine girmeli, kirli savaşın bir an önce son bulması için çalışmalıdır."

Bize en gerekli olanı anlamaya çalışıyoruz. Düşünme, yaratma yeteneği gelişmezse, ortadaki kaos durumu ve bunun üzerinde ortaya çıkan her türlü kabullenemediğimiz ama bir kader gibi boyun eğdiğimiz lanetli yaşam sürüp gider. Bunun önünü kesmeye çalışıyoruz. Sandığınızdan daha fazla hem çok düşünme, hem de yeniyi yaratma gereği var. Ulusal düzeyde, hatta insani esaslarda kaygılarınızın fazla gelişkin olmadığı, olsa bile çözüm olmadığınız ilk çırpıda görülüyor. Yine bu anlamda bireycilik sizi hayli işlemez duruma getirmiştir. Temel ülküler konusunda kendini ayaklandıran tip çok az. Size kalsa her şey bayram-seyran havasında sürüp gider. Siz her şeye razısınız. Zaten “gelene aғam, gidene paşam” veya “Allah bin defa razı olsun, her zaman iyiyim” deyimleri de sizin halinizi oldukça iyi gösteriyor. Tamamen tersini sergilemek gerekirken, hemen her şey “evet” diyen kişilik, çoktan teslim olmuş, her türlü boyun eğmeye kendini çok bilinçsizce kaptırmaya razı ettirilmiş kişiliktir. Yoğunca yaşanan durum budur.

Tepkileriniz fazla anlamlı değil. Bunu her şeyde görmek mümkün. İlgilerinizin fazla ciddiyeti yok. İddianız, hırsınız fazla sonuç alıcı değil. Bütün bunlar bizi düşündürüyor. Hem birçok şeye razı ettirilmiş, hem de tepkileriniz son derece çarpıtılmıştır. Ne yapacağız sizleri? Kendinizi ne yapacaksınız? İşlere hakim olmayan, ne yapacağını kestiremeyen, kendini katamayan kişiliğin kaç paralık değeri vardır?

Ben bunları açmaya çalıştıkça kendimi affedilmez durumlarla karşı karşıya buluyorum. Bu da bizi oldukça zorluyor. Yaşamayı bilmedikleri halde, yaşar gibi gözüküyorlar. Düşünemedikleri halde, laflayarak düşündüklerini sanıyorlar. Boşa yaşıyorlar ama, en doludan yaşadıklarını sanıyorlar.

Bütün bunlar bizim için öfke verici ve affedilmez durumlardır. Gelişmeye yol açmamak, gelişmenin kumanda gücü olmamak, suçtur; bu her düzeyde böyledir. Vurguladığım bu hususlar, örgütsel, siyasal, askeri sorunlardan da öteye, tamamen devrimci edebiyat ve sanatsal gerçeğin en derin ve bizim için en gerekli olan yanını ortaya çıkarıyor. Buna biraz böyle bakmak gerekir.

Şimdi “edebiyatla, sanatla uğraşıyoruz” dediğinizde, hala düşünmeye çalışıyorum: Bunlar neyle uğraşıyorlar: acaba uğraştıkları şey hakkında bir kara cahil olmaktan çıkabilecekler mi? Konunun özünü yakalayabilecekler mi? Bir halk için gerekli olan sanatın özünü, edebiyatın özünü farkedebilecekler mi? Edebiyat adına, sanat adına en büyük biçimsizliği, çirkinliği ve çok gerekli olan yerde çok gereksiz veya zorunlu ihtiyaç yerine tam onun dışında bir konuma bile karşı durmayı bilecekler mi? Düşündürücü; çünkü biz her konuya ciddi yaklaşmak zorundayız. Zaten yaşam tanınmaz hale getirilmiştir. Yeni yaşamın karikatürü bile değil.

Bu yaşamı kabullenmeye büyük isyan var. Kaldı ki çözüm adına da fazla anlayış yok. Herkes kendini bir şeye kaptırmış gidiyor. Bize gerekli olan düşünce, tavır, örgüt, yönetim fazla kendini göstermiyor. Herkes, “ben ben” diyor, ama hiçbir şeyi yapamıyor. Bu çok yaygın. “Benlik, bencilik” hiçbir gelişmeye de yol açmıyor. Var olan gelişmeleri bile sekteye uğrattırıyor. Bütün bu çabalarımın rağmen,

ben kendimi bile affetmiyorum. Ama düşünün, siz enkaz bile değilsiniz; bir kaos, bir kargaşasınız. Siz kendinizi iyi bir taş haline getirip, nereye koyacağınızı bile bilmiyorsunuz. Çoğu mideye batan, vücuda batan diken olmaktan bile kendini kurtarmış değil. Bu anlamda aslında vicdanınız yok. İnsanın özüne ilişkin vicdan, bir gelişmenin vicdanı nerede?

Kendi özüne en çok ihanet ettirilmiş kişilikler oluyorsunuz. Kaç, aldat kendini, düşür kendini sonuna kadar! Sizin için sınır yok. Bu gidişata bir dur hareketi, gelişme hareketi yok. Buna talip olan az. Hırs ve öfke bu konuda çok eksik. Bunlar aslında edebi sorunlardır. “Ben sanat ve edebiyata varım” diyen bir kişinin büyük düşünmesi gereken hususlardır bunlar.

Keşke bir edep kuşağı olsa; keşke sorunları derinliğine gören ve ona büyük çare olabilen kişiler olabilse; nerede! Kendini iki adım bile ilerletmeyecek, güç yetirmeyecek kişi, ne yapabilir? Edebin militanı olabilecek misiniz? Buna gücünüz var mı? Hepsi en çok bencilliğini geliştiriyor. Böyle bir maskeye bürünerek, bir halkın, ulusun adına hareket etmek en kötüsüdür. Böyleleri her tarafta dolu. Başınıza gelen nedir? Yani, hem tarih içinde, hem günümüzde insanın yüreğini karartan bu kadar olumsuzluk varken, kendini sorgulayan yok. Bu büyük vicdansız ve büyük sorumsuz tiptir.

“Okumuşsun yalnızlaştırılmışsın, okumuşsun gevezeleştirilmişsin, okumuşsun güçten düşürülmüşsün. Demek ki okuduğun bu kitaplar senin düşmanındır.”

Bunlar neyin edebiyatını yapabilirler; neyin edebi ile uğraşabilirler? Bu kadar kendini kandıran kişilikten yarar gelir mi?

Edebiyat adına yapılan edepsizlik

Yaşamda hem toplumsal, hem de kişisel olarak her şeyden önce gerekli olan nedir? Nasıl yapmalı? Kendine birkaç soru soran var mı? Bu sorulara doğru cevap veren var mı? Hayır! Edep sahibi sanatçılar kimlerdir, nerededirler, ne yapıyorlar? Kendini önder sanan ne kadar sahtekarlık, kandırmacılık varsa, bu, diğer sahalarda da (siyasi, askeri) o kadar yoğunudur. Ulus adına “ben bir yer edindim, sorumluluk ve bilgi sahibiyim, çizgide yürüme ve öncülük yapma istegindeyim” diyenler, her defasında kendilerini yüceltip, hep “ben, her şey benim için” derlerse, orada kendilerinden daha büyük çözülecek sorun yoktur. Yani bu kişilerin kendilerinden başka sorunları yoktur, sanıyorum. Ulus adına, toplum adına yeteneklerini kullanmıyorlar. Kürtlük üzerine bilinçli olarak durmuyorlar. Toplumsallık, halkçılık insandan ne ister, bunun üzerinde duran, düşünen dahi yok. Demagog, yalancılardır. Netice nedir? Doğru iş var mı, yok mu, kendine sorun etmeyen kişiliklerdir. Bu kişilikler edep adına en büyük edepsizlerdir.

Burada da düşman faaliyetleri oldukça fazladır. Biz birkaç şey

söylemek ve yapmak istedik. O kadar gerçekleri dile getirdik, ama kime söylüyorsunuz? Ne yapıyorsunuz? Kimse bu kadar ağır yükü kaldıracabilir mi? Kuvvet olabilecek, yükü kaldırabilecek birileri var mı? Kendileri var, ama bakınca “ölü canlar” geliyor insanın aklına. Tüm ulusal ve toplumsal sahalarda insandan militanlık istiyor, yiğitlik istiyor. Agitlik olmazsa bir soru bile sormaya gücün olmaz. Yiğitlikten bahsediyorsun, hepsi düşüyor, hepsi bundan kaçıyor. Büyük meseleler üzerinde yalandan durmak olmaz. Ulus adına, halk adına, siyaset adına birbirimizi kandırma-

mız doğru değildir. En temel hususlardan bahsedilince bakıyorsunuz ki, beyni durmuş ve bitmiştir. Güç yetiremiyor. Oyuna gelmiş ve kandırılmış kişilikler bizim için iyi değildir. Doğru veya degecek bazı şeyleri yapmak istiyoruz. Bu da kuvvet, büyük düşünce istiyor. Bu cephede insan

büyük düşünür, büyük fedakar olabilir mi? Böyle çıkışları yapabilecek kimseler var mı?

Sürekli birbirine yönelen, birbirini küçülten, birbirine düşman olan, büyük zafer için birleşmekten kaçan ama herkesin kendi başına bir şeyler yaptığı böyle bir ortamda, halk adına hareket etmemek kabul edilmez bir tutumdur. Kürt edebi ne haldedir? Sorunu ağır olan kişilik ne durumdadır? Nasıl yardımcı olunur? Bu sahada onun için ne yapabiliriz? Binbir türlü iş var; bunun üzerinde durduk, bazı şeyler söyledik. Kendinizi bu konuşmalardan nereye ulaştırdınız? Şimdi kendinizi ulaştırdığınız bir ruh yok ki. Her şeyden önce, biz hangi durumdayız? Bizim için gerekli olan nedir? Kendimizi nasıl tanıyacağız? Kendimiz için çalışabilecek miyiz? Belli bir söz üzerinde durabilir miyiz? Belli bir karar alabilir miyiz? Toplumsal, ulusal saha, hatta sanat, edebiyat üzerine bazı kararlara ulaşabilir miyiz? Bundan önce de köklü mesele nedir? Edebiyatın esas sorunu nedir? Sanatın devrimdeki rolü nedir? Sahibi kimdir? Bu dalda çalışanlara bakıyorsanız, kontrgerilla gibidir çoğu. Yani gerillanın içinde düşmandan daha fazla kontracılık yapıyorsa, siyaset ve diplomasi adına da bu böyle yapıyorsa, sanat-edebiyat dalında da bu böyledir. Düşman sanatı ve edebiyatını sürdürüyorlar.

Farihi devrimin hizmetine sokamıyorlar. Bunun için edebiyat yapacak güçte değiller. Ulusun özgürlüğü, çıkarı için bu

BAŞKAN APO'DAN AYDI

hizmet yapılmak zorundadır. Bu hizmet olmaksızın edebiyata yaklaşılamaz. Önümüzdeki Kürtlük bu haliyle bizi çok zorluyor. Baştan başa, çocuktan tutalım büyüğüne kadar, kadından köylülere ve çobanlara kadar kimin üzerinde hangi tarzda duracak, kimi nasıl nizama çekeceksin? Bugüne kadar kim gelmişse bir tekme vurmuş; vurduğu gibi dağıtmıştır. Biz nasıl

daha çok bazı gerçekleri çözmek için bir şeyler söylüyoruz. Bazı doğruları görmemiz için söylüyoruz. Böyle tekdüze ve basit bir şekilde ağır ve büyük sorunlar üzerinde durulamaz. Kendimizi kandırmayalım. Halklar adına konuşan biri, büyük ve yerinde konuşur. Artık kaçınlık, kandırılmışlık, yeter! İnsan bir soru sormalı ki, bir ömre bedel olabilmeli. Bunun üzerine ne yapabil-

metine en çok giren biziz, bundan sonra bu hizmeti durduralım. Bu döneme kadar bu böyle sürüyordu, artık yeter. Düşman için ne yapmışsak, artık yeter. Neden yanlış, doğrudur diye onaylayalım? İnsan, olmaza nasıl olur diyebilir? İnsanda vicdan olmalı. Bu olmazsa edebiyat yapılamaz. Vicdanı olmayan, hassasiyete dikkat etmeyen sanat-manat yapamaz, sürdüremez. Siyaset ve askeriye ise

KÜRDİSTA ORTADOĞU'DA B

“Halklar aa

“Kendinizi tanıyın, en büyük kitap da Bizim kişiliğimizi, gerçekliğimizi okuyabiliriz. Düşmana karşı kendisini yücelt-

toplayacağız hepsini? Beyni parça parça olmuş, kalbi parça parça olmuş, içinde bir şey kalmamış, dil kalmamış, delilerden beter edilmiştir. Zaten “deli olanların halkı” diyoruz. Birbirlerini dinlemesini bilmiyorlar, yüreği bütünleştiremiyorlar, birkaç sorunu birbirine anlatamıyorlar. Böyle bir Kürtlüğü neyin üzerinde şekillendireceksin? Böyle bir Kürtlük, başbelasıdır. Böyle sen nasıl edep alırsın, nasıl siyasetçi olursun? Derdini tanımadıktan sonra nasıl tedavi edersin? Ben tek başıma ne yapabilirim? Bin defa meseleyi açıyorum, ama üzerinde durmayı bilen yok. Bin defa söz veriyor ama bir sorun üzerine yürüyemiyor. İşte o kadar düşürülmüş bir Kürtlük, siyasi-askeri açıdan çok, edebi olarak açılmıyordur. Fakat bunu da beceremiyor-sunuz. Problem çıkarmıyoruz,

meli? İnsan kendi kişiliğini biz-zat buna hazırlamalı. İnsanın bir kişiliği olmalı ki, bir şeyler başarabilsin.

Kendinizi edebiyatla yaratın ve büyük ruha ulaşın

Kişilikte o kadar düşürülen, kendini örgütlemeyen, idare etmeyen, disipline etmeyen, halklar adına ne söyleyebilir? Halkların kaderi, insanların çıkarı için nerede bir şey söyleyebilir? Kendisi ölümler gibidir ve bela olmuş edebiyat sahasında. Bunlar iyi değil, yazık ve ayıptır. Biz sorunlardan kaçmıyoruz; tamamiyle insanlığın hizmetindeyiz. Arkadaşlık adına, savaş adına, hangi çalışma adına olsun, biz de karşımızda en azından bir sorunu çözümlenecek insan olsun istiyoruz. Düşmanın tesiri altında bu hale gelmişsiniz. Yani düşmanın hiz-

hiç sürdüremez.

İhtiyacı olanlar gelip yardım istesinler. Ben hepsinin hizmetindeyim. Böyle akıllı biri, gelip yardım isteyen biri de yok. Bunu da yapacak güçte değiller. “Biz eski Kürdüz,

biz ölmüşüz” diyorlar. Benden istedikleri budur. Büyük ayıp, yazık. İnsan böyle çirkinlikler karşısında kendini bundan daha fazla kötüleyemez.

Yiğitlik nedir? Yiğitlik doğruyla birlikte olmak, doğrunun sahibi olmaktır. Bir yerde kalem, bir yerde söz, bir yerde kılıçla durmak ve yürütmektir. Bu hepimize gereklidir.

Siz çok ucuz ve amaçsız bir yaşam sürdürüyorsunuz. Bunu kendine dert edinmeyen ve büyük sorumluluk duymadan yaşamınız gidiyor, yazıktır. İmkânla-rım olsaydı hepinize yaşam ve-

LARA PERSPEKTİFLER

rirdim. İnsanın yüceliğiyle ilgileniyorum; insanlığı yüceltmek için çalışıyorum. Dolayısıyla kimse bizden böyle ucuz ve sahte yaşam istemesin; öyle yapmam mümkün değil. Bir insan kendi büyüklüğünü bilmeli, büyük kararlara ulaşabilmelidir. Diğer türlü birbirimizi affetmeyiz. Yani bu yönüyle benimki tam bir sanat işidir.

Büyük bir ruha kavuşsaydı-

yorlar mı? O da yok. Halbuki edebiyat, kendini yaratmaktır.

Kimse “kaldırayım, biraz sevgi adına ortaya çıkıp da bir şeyler yapayım” demiyor. Eski Kürtlüktür bu, bırakırsak, yok olmakla yüz yüze kalır. “Birbirimizi yok olmaya götürelim, birbirimizi rezil edelim” demek, kabul edilmez. Yaşam ucuz sürdürülemez. Yerinde olmayan şeyleri onaylayamam. Ölmüşler, kendile-

Bu tipler böyledir. Bu bakışı, bu felsefeyi, bu ölüm ideolojisini terk edin. Birbirlerini dönüştürmüyorlar; çünkü toplumsal yönden çok düşmüşler. Zaten siyaseti de buna karıştırmıyorum; çünkü siyasetten çok uzaklar.

Bunlar büyük meselelerdir. Bunların üzerinde durulmalıdır. Sanatçısı da, edebiyatçısı da, siyasi-askerisi de bunun üzerine durmalıdır.

söylenmemesi, benim kesin bir şartımdır. İnsanları kesinlikle kandırmam, kimsenin benj kandırmasına da fırsat vermem. Bu, yaşamımın ilk gününden bugüne kadar temel aldığım bir doğrultusudur. İnsanların büyüğü ve küçüğü birdir, benim için farkları yoktur.

En büyük kitap kendinizsiniz

Benim açımdan insan olan herkes dürüsttür. Tüm insanlar doğru yolda çalışma sürdürebilirler. Her şeyden önce, doğru bir bakış açısı, doğru bir tarz gerek-

kendinizsiniz, kendi insanlarıdır. Bizim kişiliğimizi, gerçekliğimizi okuyabilirsiniz. Bu kendi başına bin kitaba bedeldir. Düşmana karşı kendisini yücelten birinin kişiliği bir kitap olur. Yine zayıflıklarınızı tanıyın, bu bir kitaptır. Bu kitaplar sizin için gereklidir. Okumuşsun yalnızlaştırılmışsin, okumuşsun güçten düşürülmüşsin. Demek ki okuduğun bu kitaplar senin düşmanıdır. Kim seni okutmuş? Tabii ki düşman. Bu söylediklerimiz doğrudur. Siz temel hususlarda yoğunlaşmazsanız, her şeyin kandırmaca, yalan olduğunu farkedemezsiniz. Edebiyat da budur, tarih de budur. Sonuna kadar bu faaliyetlerle birlikte olun. Bu çalışmalar da yiğitlerin işidir. Ulusal görevler sadece gençlerin, çocukların işi değildir, sizin de temel görevlerinizdir.

Kalem silahtan küçük değil

Yazarın işi silahtan küçük, daha kolay değildir. Eğer tam yerinde değerlendirilirse, burada da önderlik küçük değildir.

Bu diyalogda bizden isteyeceğiniz veya söyleyeceğiniz bir şey var mı? Son nefesinize kadar yerinde olan şeyler söyleyin. Sizi nasıl tanıyorlar, gerçeğiniz nedir? İmkânınız varsa, bazı şeylere güç yetirebilirseniz yapın. Bunun bilincinde olsanız yeter. Hatta düş-

gerekir. Kürt halkının hizmetinde edebiyat ve kültür yapmaları gerekiyor. Bu yeni bir şeydir.

Başkan APO: Biz bu toplantıda ne elde ettik? Edebiyat için ne ortaya çıkıyor, ispatlanan neydi?

İ. Şerif Vanlı: Edebiyat için yeni bir Kürt kişiliğinin yapıldığına inanıyorum. Yeni Kürt insanı yaratılıyor.

Başkan APO: İşte bunun üzerinde durmamız gerekiyor. Evet, yeni insan yaratılıyor.

İ. Şerif Vanlı: Kürt yazarlarının Kürdistan mücadelesi, savaşı üzerine yazmaları gerekiyor. Mesela bugüne kadar romanı çıkmamış birçok Kürdistan kahramanı vardır. Yaşamını verdiler. Birçok anne, iki-üç evladını kaybetmiştir; Kürdistan'ın kurtuluşu için. Yani bazı eksiklikler vardı, ama şimdi yeni bir yaşam ve atılım var. Tüm yazarlara çağrı yapıyorum, mücadeleye...

Başkan APO: Buradan çok şey aldınız mı? Bu toplantıdan aldığınız temel şey neydi?

İ. Şerif Vanlı: Temel şeyler olarak, eğer aydınsan, halk yolunda birleşeceksin, halkın yolunu görüyorum.

Başkan APO: Birleştirme; bunun ihtiyacını gördünüz, değil mi? Daha önce halktan çok uzaktınız. Şimdi halka ulaşma ihtiyacını duyuyorsunuz. Halkın yoluna girdiniz. PKK'nin yolu halkın yoludur. Aydınların da yolu, halkın yoludur.

İ. Şerif Vanlı: Bu doğrudur; köklü ve yerindedir.

Halkın dostu olun

Başkan APO: Sizin de halka gitmeniz gerekiyor. Kişisel kariyerinizden kendinizi alıkoyun. Halka tenezzül edin. Büyüklük de halktadır. O bencilliği, bireyciliği bırakın. Aydınları biliyorsunuz; onlarda bencillik ve bireycilik güçlüdür. Yani eğer halkın yoluna girmezlerse...

İ. Şerif Vanlı: Doğrusu, PKK bir aydın örgütüdür. İlişkilerinde her zaman yol göstericidir, onun için aydınlara yol göstermelidir.

Başkan APO: Doğrudur, aydın kesimi için halkın yolu lazımdır. Bu tür şeyleri gördünüz.

İ. Şerif Vanlı: Aydınların serbest kalmaları gerekiyor.

Başkan APO: Sonuna kadar serbest olun. Fakat çizgisiz, tarihsiz kalmayın.

İ. Şerif Vanlı: PKK'yi büyük bir şahsiyet temsil ediyor. Düşünceleriniz çok geniş ve modernidir. Dogmatik ve basit değildir.

Başkan APO: Bazıları bizim için ortadoks ve dogmatik diyorlar. Yalandır, her şeyimiz açıktır. Her şey bizzat yaratılmış, emek verilmiştir. Aydınlar bu gerçeği bilsinler. Onlar dogmatik ve herhangi bir ideolojinin etkisinde olduğunu sanıyorlar. Nefes alamaz durumdaymışız gibi bakışlar var. Hepsi yalan. En çok başkalarının ve dogmatizmin etkisinde olanlar, bizzat o aydınların kendisidir.

İ. Şerif Vanlı: Bizim için iyi olan bir ideolojiyi benimsememiz lazım.

Başkan APO: Bizim üzerinde etkili olan düşman ideolojisini yırttık. Düşman ideolojisini, düşman gücünü yırtınca, size de fırsat doğdu.

İ. Şerif Vanlı: Tabii, Kürt halkının kişiliğini iyi biliyorum.

Başkan APO: Hepinizin kişiliği halkçı olmalıdır. Siz de kendinizi dünyada sayın; söylemeye gerek yoktur. Halkın yanına gidin. Halkın dostu olun.

Ben niçin bunu söylüyorum? Halka bir şeyler vermeniz için. Biri halkı tanımazsa, görmezse; ulusu, tarihi, edebiyatı görmesi mümkün değil. Yani ulusun, tari-

N DEVRİMİ R RÖNESANSTIR

konuşanlar, yerinde ve büyük konuşmak zorundadırlar...”

kendinizsiniz, kendi insanlarıdır. ininiz. Bu kendi başına bin kitaba bedeldir. birinin kişiliği bir kitap olur.”

nız, büyük adımların sahibi olsaydınız, büyük soruları kendinize sorsaydınız, birbirinizi kaçırtmasaydınız, ayıpların, zaafaların sahibi olmayıp güzellik sahibi olsaydınız, ne olurdu sanki. Bunlar hanginizde var? İçinde bulunduğunuz durumu göz önüne getirin. Arkadaşların tümüne söylüyorsunuz. Yani içinde yaşadığınız durum nedir? Ölüler gibisiniz. Düşmanın üzerinde bütün yönleriyle hesap yapabileceği bir durumdasınız. Düşmanı korkutacak hal ve kişilik var mı sizde? Birkaç insanın onaylayabileceği güzellik var mı ki, insan size değer versin. Kendinizi ölçüyor musunuz? Kendinizi tanıyor musunuz? Vicdanınıza etki eden bir sesiniz var mı? Bazıları yaşamda bir sigardan etkilendiği, tatmin olduğu kadar başka bir şeyden etkilenmiyorlar. Yani varlar mı, yoklar mı, belli değil. Yaşam ne içindir, ne için değildir. Bunu düşünün-

rini boğduruyorlar; beni de boğmak istiyorlar. Kendilerini çaresiz, kuvvetsiz duruma getirmişler. Üzerime gelip bana da yansıtıyorlar. Sen kılıç gibi olsan, savaş sahibi olsan ve bunu kendinle bütünleştiren, yaşama dönüşürsün. *Kendini dönüştürmesini bilmeyen, siyaset yapmayı da beceremez, sanata sahiplik edemez. Sanatçı olamayan, siyasi ve askeri sanatı sürdüreceğ güçte de olamaz. Sanat nedir? Edep nedir? Bu soruları bir arkadaş kendine sormuyor. Bir şey olmadan “oldu” diyemezsin. Bir şey açılmadan “açtım” diyemezsin. Yok olmaya doğru gidene, “varlığını sürdürüyor” diyemezsin.

Bende esas tecrübe budur. Niye bunlar her şeyin tersini söylüyorlar? Yokturlar, “biz varız” diyorlar. Yapmamışlar, “yapmışız” diyorlar. Düşmüşler, “zafer kazanmışız” diyorlar. Ölmüşler, “yaşıyoruz” diyorlar.

Halklar için büyük ustaların yaşamına ve konuştuklarına bakın: Bazı yönleri feryat-figandır. Büyük çağrıdır, olağanüstü güçtürler, büyük sevgidirler. Bizimkilere bakıyorsun, öldürdüler. Hatta yaptıklarıyla bir halkın sonu geliyor. Tek bir gözyaşı bile akıtmıyor, yürekleri yanmıyor. Bir çağrı olmuyorlar. Üstelik “ben edebiyatçıyım, bilmem neyim” diyor. Halbuki insanlık bitiyor, tarih bitiyor; ama o kendini kandırıyor. Yiğitlik nedir? Yerinde bir söz, bir görev sahibi, bir kılıç olabilmektir. Çok şey var ki, sizi iflasa götürür; bunları üzerinizden atın. Çok şey var, çok zaruri gelişme gerektiriyor. Siz henüz tanışmamışsınız. Hızla buna ulaşın.

Ben böyle iyi birkaç şeyi yapmak istedim. Bütün gelişmeler birbiriyle bağlantılıdır. Sizde kuvvet, imkan varsa iyidir. Ben kendimi size tanıştırdım: Biz neyiz ne değiliz. Kürtlük adına doğru olmayanların

li. Kim kendini böyle hazırlarsa o zafere ulaşır.

Ben özgür bir insanım. Halk da, “önderlik” adını takmış bize. Belki sınırsız şeyler de söylüyorum, ama yine de siz üzerinde durabilirsiniz. Halk adına büyük konuşuyoruz. Siz de konuşmalısınız, konuşulmadan olmaz tabii.

“Tarihi devrimin hizmetine sokamıyorlar. Bunun için edebiyat yapacak güçte değiller. Ulusun özgürlüğü, çıkarı için bu hizmet yapılmak zorundadır. Bu hizmet olmaksızın edebiyata yaklaşılamaz.”

Hepinizden daha fazla dar bir yerdeyim. Fakat elimden çok iş geliyor. İstenilirse dostluk ve arkadaşlık adına sonuna kadar da yardım ederim, ediyorum. “Bizi tanımıyorlar” diye çok şey söylediler. Zaten tasvip etmiyorum; bazı sahte elbiseleri giyiyorlar. İşte “böyle büyük adam olduk” diyorlar. Böyleleri paşa da olsa, beş kuruş değer biçmem. İkiyüzlülüğe karşı çok titizim, taviz vermem. “Sen büyüksün, sen küçüksün, sen böylesin, sen şöylesin” gibi sözlerle kulak asmam. Ama doğrular içinde bir çocuk da olsa ona saygım vardır. Oyunları tanımam, ucuz yaklaşımlarla kimse beni kandıracak güçte değildir. Kandırabilseydi, büyük düşmanım beni kandırırdı. Kimse üzerimde etkide bulamaz. Yanlış ve çirkinlikler bağlamında kesinlikle kimse bir şey yapamaz. Sanat ve edebiyat adına belki fazla bir şey söyleyemem ama özünü yansıtabilirim, tensil ederim. Bunu da iyi biliyorum; size yararlıdır. Çirkinliği, sahtekarlığı kesinlikle kabul etmem. Eskiden beri böyleyim ben. Güçlü cevaplar verecek güçteyim. Elimden geldikçe de hizmet edeceğim. Bu yaptıklarımı siz de derinden kavrayın.

Sonuna kadar doğruyu dayatın. O okuduğunuz kitaplar üzerinde yoğunlaşmayın, çünkü o kitapların yüzde doksanı yalandır, onların hepsini yırtın. Kendinizi tanıyın, en büyük kitap da

manlık da yapsanız, yerinde yapın. Yalancılıkla olmaz. Dostluk da yapsanız, yerinde yapın. Yaptığınızı yine kendinize yaparsınız. Ben hasta ve düşkün insandan, ucuz sorunla uğraşandan nefret ediyorum. Arkadaşım, gözüm de olsa, nefret ediyorum. Düşman da olsa bana doğru vursun, ben gam yemem. Biri düşman adına olsa neyse de, dostluk adına zarar verirse, en kötüsü odur.

Başka size nasıl yardımcı olalım?

İ. Şerif Vanlı: Bu yeni bir şeydir, doğru bir fikirdir. İnanıyorum ki zafer dönemine yakınız ve amacımıza ulaşınız. Tarih için biz Kürt bilginleri ve düşünürleri doğruyu açmalıyız. Çünkü bizim tarihimiz Türk ve Arapların tarihinden daha eski ve büyük bir tarihtir. Biz kendi tarihimize ilgili doğruyu koyabiliriz ve bu gereklidir. Kürt halkının oluşumu, medeniyet ve uygarlığın ilk geliştiği döneme tekabül ediyor. Doğrusu görevlerimiz büyüktür. Bundan sonra Avrupa'da büyük gelişmeleri Kürdistan gerçekliği üzerinde ortaya çıkarmak lazım. Diğer yandan Kürt halkının edebi ve özverili, yani fikir ve düşüncesi, geleneği talan edilmiştir. Türk, Arap, Acelmlere hizmet etmiştir.

Başkan APO: Şimdi o büyük edepsizliktir, o edep değil. Biz burada söyledik; bu kendini mahvetmektir.

İ. Şerif Vanlı: Bugün Kürt yazarlarının Kürtçe yazmaları

hin ve edebiyatın temelini oluşturan halkın kendisidir. İçinde yaşıyor. Yakından acılarını görün, derinlerini dinleyin. Ben ilk siya-

yalnız kalırsınız ki? Niye halktan ayrı durulsun, ne faydası var ki? Neden bir kenarda ölü gibi duralım ki?

celtirsın. Ancak o zaman bir şeyler ispatlarsın. Benim büyümem nasıl oluyor? Halkı ayağa kaldırmakla oluyor. Eğer partiyi biraz

adımlar için büyük tecrübe ile-riye doğru hamle yap. Böylece amacına ulaşsın. Başta da söylediğim gibi halktan ayrı kalmayın. İnsan bu şekilde diplomasi çalışmalarını da yapabilir. Aydınların tümüyle ilgilenebilirsin, sorumlu ol, öncülük yap. Sizin hizmetiniz-deyiz, fakat tutarlı olun. Senin sorunların ve adımların boş olmasın.

İ. Şerif Vanlı: Yaparım.

Başkan APO: Başka ne isteyebilirsiniz? Kişisel yaşam istiyorsunuz? Hayır. Para mı istiyorsunuz? Hayır. Bu tür şeylerin değeri yoktur.

İ. Şerif Vanlı: Bu, bizim için önemli bir anlayıştır.

Başkan APO: Senin ruhun, halkın zaferinde olmalıdır, orada tatmin olmalıdır. Düşmana bir darbe vurursan, bir adım geriletirsen, ancak o zaman "ben bir yiğitlik yaptım" diyebilirsin. Başka yaşamı da kabul etmeyin. Sürekli takipçi olun. Bakın, bir eksiklik varsa giderin. Baktın doğru yürümüyor, başka bir yöntemle üzerinde dur. Mutlaka her yaşadığın gün düşmana darbe olsun. Korkutarak darbe vur, öncülük ederek darbe vur. Yaşamınızı böyle düzenlersiniz. düşmana karşı büyük bir silah olursunuz. Umud ederim ki yaparsınız.

İ. Şerif Vanlı: Birlikte yaparız.

Başkan APO: Kendinizi kararlı hale getirin. Ruh yenilendi, çok şey aydınlandı, çok şey kolaylaşmış, bundan sonra iyi olur, değil mi?

İ. Şerif Vanlı: Evet, çok iyi olur.

Başkan APO: Arkadaşlara yönelik başka bir şey söylüyor musun?

İ. Şerif Vanlı: Arkadaşlara yönelik mi?

Başkan APO: Arkadaşlar için bir söz verebilirsin. Son söz iyi verilebilir.

"Büyük umudumuzsun"

İ. Şerif Vanlı: Ben çok iftihar ediyorum; bu, Kürtler için yeni bir yaşamdır. Bayanlar, kızlar ve gençler beraber, eşit bir temelde yetişiyorlar, büyüyorlar. Başkan kardeş Abdullah Öcalan'ın yo-

İsmet Şerif Vanlı:

Bu, Kürtler için yeni bir yaşamdır. Bayanlar, kızlar ve gençler beraber, eşit bir temelde yetişiyorlar, büyüyorlar. Başkan kardeş Abdullah Öcalan'ın yolunda savaşıyorlar. Bundan dolayı iftihar ediyorum.

lunda savaşıyorlar. Bundan dolayı iftihar ediyorum. Bu yeni bir fikirdir, disiplindir, yeni yolun izindedir. Kürdistan'ın bağımsız-

lık ve kurtuluş mücadelesinde hep beraber savaşıyorlar, ilerliyorlar. Bu benim için yeni bir Devamı 23. sayfada

"Halktan uzak kalırsanız, edebiyat yapamazsınız. Halkın sorunlarından kendinizi uzak tutarsanız, büyük ruh sahibi olamazsınız. Aydınlar bu konuda kendilerini kötü bir duruma düşürmüşler. Kendinizi bu durumdan kurtarın."

sete başladığımda evimde, ailemde iki-üç gün kaldığımda patlıyordum. Köylünün düşmüşlüğü-nü görüyordum, savaşın daha da geliştirilmesi gerektiğine inanıyordum. Sizin için de öyledir. Siz halktan uzak kalırsanız, edebiyat yapamazsınız. Halkın sorunlarından kendinizi uzak tutarsanız, büyük ruh sahibi olamazsınız. Aydınlar bu konuda kendilerini kötü bir duruma düşürmüşler. Kendinizi bu durumdan kurtarın.

İ. Şerif Vanlı: Doğrudur, gör-düm...

Başkan APO: Biz sizi halkla bütünleştirdik; halkın durumunu size gösterdik.

İ. Şerif Vanlı: Doğrusu bu sefer, bizim için çok iyi oldu.

Başkan APO: Tarihi bir seferdi; siz birkaç kişi yürüdünüz ama bu yürüyüş bütün aydınların yürüyüşü sayılır.

İ. Şerif Vanlı: Evet çok etkisi oldu. Birinci sonuç: bu bilimselliğin kendisidir. İkincisi; çalışmamız halkımızın yüceliği ve büyüklüğü içindir. Üçüncüsü: Almanya, Fransa vb. Avrupa ülkelerindeki çalışmaların etkisi altına almıştır.

Başkan APO: Bir çağrı yapın; sizin de sesiniz çıksın.

İ. Şerif Vanlı: Tabii.

Başkan APO: Siz o kadar uğraşınız, o kadar okudunuz, bu yaptıklarınız halkın hizmetine girsin ki, bir değeri olsun.

İ. Şerif Vanlı: Söylediğiniz çok doğrudur.

Başkan APO: Hayır, neden

İ. Şerif Vanlı: Bilinçli olup da kendi halkının hizmetinde olmayan, şerefsiz biridir.

Başkan APO: Tabii şerefsizdir. Halkına yaptığı hizmet kadar sana değer verilir. Senin bireysel kurtuluşun halkın kurtuluşundadır.

İ. Şerif Vanlı: Devleti, gücü olmayanın hiçbir değeri olmaz. Kürt halkının da bugüne kadar devleti olmadığı için başka yerde de hiçbir değeri de olmamıştır.

Başkan APO: Doğrudur. Neden aydınların şimdiye kadar hiçbir değeri yoktu? Çünkü halkın sesi ve gücü yoktu. Şimdi halk var olduğu için sizin de değeriniz var.

İ. Şerif Vanlı: 45 yıldır İsviçre'de yaşıyorum. İsviçre vatandaşım ve oranın kimliğini taşıyorum ama ruhum Kürttür.

Başkan APO: Sen orada kaybolmuştun.

İ. Şerif Vanlı: Benim ruhum Kürttür. Yüreğim yanıyor. Eğer bir Kürt devleti olsaydı, başım dik olurdu. Hepimizin amacı bu yönde olmalıdır.

Başkan APO: Geç de olsa halkın yoluna girin. Yani bir tarafta ölüleşmeyin. Kendinizi halkın ruhuna ulaştırın. Bir de mütevazı olun. Halk için ne kadar çok yaparsanız o kadar büyürsünüz. Kendine bunu bir ağırlık olarak hissettir. Siz ne kadar bu ağırlığı kaldırırsanız o kadar yücelirsiniz. Ben de size hizmet ederim. Halk görsün ki siz onun hizmetindesiniz; o zaman büyürsünüz. Halkın yüceltiğinin oranda kendini de yü-

yürütemeseydik, halkı biraz ayaklandırmasaydık, ortaya çıkmamız mümkün müydü? Bu sizin için de bir ölçüdür. Eğer yaptığın hizmetle kendini halk içinde kabul ettirirsen, sen büyüksün demektir. Bunun dışında insanın başka bir ölçüsü yoktur, olamaz. Ben bunu biliyorum. Sana bir şey sorayım: Bugüne kadar kaç kişiyi etkiledin? Partinin içinde de bunu soruyorum. Kendisine "şöyle güçlüyüm, böyle güçlüyüm" diyenler acaba hiç kimseyi yaratabildiler mi?

İ. Şerif Vanlı: Avrupa'daki aydınlar şimdi belli çalışma yapıyorlar, belli bir örgütlenmeye gidiyorlar. Ben 45 yıldır çalışıyorum, yani eskiiyim, fakat bugüne kadar böyle bir dönem görmedim.

Ruhunuz halkın zaferinde yenilensin

Başkan APO: Şimdi yeni bir dönemdeyiz. Büyük bir yenilik yaşıyoruz. Sen kendin de 15 yaşındaki bir genç gibi yeniden canlanmışsın. Ömrünün sonunda yeni bir yaşama başlamışsın.

İ. Şerif Vanlı: Ömrümün sonuna kadar çalışırım.

Başkan APO: Tabii tabii. Bir genç gibi çalışabilirsin.

İ. Şerif Vanlı: Ben Kürdistan sorunuyla hangi yaşta olursam olayım, ilgisiz kalamam.

Başkan APO: 45 yıldan sonra, insan boş olmamalı. Özellikle bu hamleyi kendinde başlat. Böyle

olayı mıdır, bir çılgınlık ve bir komalık mıdır? Kürdistan toplumu için fazla kestiremiyoruz. Gerçek bir hasta mı desem? Bilim adamı İsmail Beşikçi; "Sömürgecilikten öteye bir toplum" diyor. Biz bu tespiti çoktan yapmıştık. Kürtlere "çılgın" diyebilirler veya bizi her türlü "terörist" de ilan edebilirler. Yani

NASIL YAŞAMALI?

Yaşamak nedir?

ABDULLAH ÖCALAN

başkaları için yaşayan ama kendisini yaşamayan bir halk! Büyük karışıklık...

"Yapmak isteyenler için, söylenen şeyler çok açık ve hayat bulması gerekiyor. Ama ölmüş olanlar için de artık bir yerin, mezarın biçilmesi gerekiyor."

Aslında ne kadar "özgürlük sahibiyiz" deseniz de, öyle değilsiniz. Sizi yürüten kuvvetler bambaşka. Denilebilir ki, kendini istemleri doğrultusunda bile gerçekçi yürütemeyen insanlar topluluğusunuz. Kürdistan

Yaşam gerçekten korkunç geçiyor. Çünkü büyük bir topluluk karşısında büyük sorumluluk isteyen yaşam gerçekten insanı nefes alamaz duruma da getirebilir. Sizin için aslında ölüm-yaşam o kadar farklı şeyler değildir. Ama

dememeliyiz.

Yaşamı mutlaka kazanmak zorundasınız. Bizim bütün amacımız kazanmak içindir. Örgütlü savaştırmak kazanmaktır. Amaca doğru bağlılık örgütlenir, savaştırır ve kazandırır.

çirkine, düşküne, serseriye "iyidir, güzeldir, yaşıyordur, şerefliidir"

Baştarafı 1. sayfada

Bu, gerçek bir sorun. Herhalde dünyanın başımıza bela ettiği en büyük gerçeklik budur. Şimdi bunu ulusal bir yaşama dönüştürüyoruz.

Ulusal kavramlara göre düşündüğümüzde, bizim bir TC terminolojisine göre çoktan ölmüş olmamız gerekiyor. Kurtuluş sürecindeki ulus terminolojisine göre değerlendirdiğimizde çoktan kurtulmuş olmamız gerekiyor. Çoktan ölmüş müyüz, çoktan kurtulmuş muyuz veya yaşıyor muyuz? Bu soruya cevap öyle sanıldığı kadar kolay değil. Şimdi en temel bir yaşam hatası da burada. Ölü müsünüz, diri misiniz; bunu anlayamıyorsunuz. Veya ölü olan neresi, diri olan neresidir; bu ayrımları geliştiremiyorsunuz. Şimdi temelde bu hatayı yaparsanız bu sizin bütün yaşamınız bozulmuş veya yaşam bütünüyle her türlü pisliğe, çirkinliğe bulaşmış demektir.

Yaşam isteyen bir bireyin örgüt olayına, savaş olayına ortak yaşam ölçülerine göre bir tarzı olmalıdır. "Biz yaşama, yaşamın basit kurallarına bile gelemeyiz" diyenler var. Ya neye gelirsiniz? Bu bir delilik

ONBİNLERİN EĞİTİMİ

Savaşmak yaşamaktır

Kürdistan'da değişmeyen tek bir şey kalmamıştır. Her şey değişmiştir. İnsanlar, değer yargıları, gelenekler, ilişkiler, kısacası her şey savaşta büyük değişim ve dönüşüme uğramıştır. En önemlisi *de en zor değiştirilebilen insan Kürdistan'da* büyük değişmiştir. Büyük altüst oluşun içinden geçmiştir. Hele söz konusu Kürt insanı olunca, bu daha da anlamlıdır. Bırakalım başkalarını, Kürt insanı bile kendisinin değişeceğine inanmamış ve "Böyle gelmiş, böyle gider, bu benim kaderimdir, elden bir şey gelmez, anıma böyle yazılmıştır" diyerek ayaktaki ölü olmaya razı olmuştu.

Kürdistan'da büyük değişim ve dönüşüm savaşla ortaya çıkmıştır. Yeni gelenekler, yeni duygular ve bu temelde yeni insan savaşın ateşinde, zorlukların içinde yaratılmıştır. Savaş dünyanın hiçbir yerinde Kürdistan'daki kadar insanlar üzerinde etkili olmamıştır. Bu nedenle Kürdistan savaşı dar bir bakışla değerlendirilemez; sadece silahların konuştuğu, kanın aktığı, ölümlerin yaşandığı bir olay gibi görülemez. Dolayısıyla Kürdistan savaşıyla tarihte yaşanmış savaş arasına büyük fark koyma zorunluluğu vardır. Yani bu savaşın yakan, yıkan, gaspeden, talan eden bir özelliği yoktur. Her şeyden önce büyük insanlık savunmasıdır. Karşısındaki gücün barbarlığı, saldırganlığına karşı büyük insanlık atağıdır. Bu savaş, bir yandan eskinin ve geçmişe ait olanın yıkılıp temizlenmesi olurken, diğer yandan yeninin inşasıdır. Bunun doruk gerçeği ise yaşama hükmedebilen, insan olma hakkını savunabilen insan yaratmaktır.

Kürdistan savaşında tamamen bu yasa işlemektedir. Sömürgeciliğe ve sömürgeciliğin kendini içselleştirdiği eski Kürde ait olan ne varsa ortadan kaldırılıyor. Bunun yerine kendine güvenen, devrime yürüyen bir ulus yaratılıyor. Kürdistan'da savaş daha bitmemiş ama yeni Kürt, yeni Kürdistan yaratılmıştır. Bu kolay ve kendiliğinden ortaya çıkan bir gelişme değildir. Bunda binlerce şehidin kanı vardır.

Kürt insanı için savaş her şey demektir. Yaşamak, özgürlük, bağımsızlık demektir. Bu anlamda

savaşı Kürt düşünülemez. Kürt insanını savaşı düşünmek, Kürt insanının her şeyiyle ortadan kaldırılması demektir.

Savaş Kürt için kutsallaşmıştır. Her şeyin savaşla yaratıldığı bir ülkede, doğal olarak düşmanların savaşı da çok acımasız ve vahşice olur. Dolayısıyla katliamlar, işkenceler, yakıp yıkmalar, sürgünler günlük, hatta anlık olarak dayatılır. Nitekim sömürgeci özel savaş rejimi tarafından dizginsiz bir terör uygulanmakta, yaratılan yeni değerlere saldırılmakta, insanlar öldürülmekte, dağlar, taşlar bombalanmakta, ormanlar yakılmakta, kısacası yeni Kürde ait olan her şeye imha dayatılmaktadır. Tarihteki hiçbir soykırım şu an Kürt halkına dayatılan biçimiyle olmamıştır. Dayatılan soykırıma ve tahribata, Kürt insanı ancak savaş vererek, mücadeleye her türlü maddi-manevi yönden katılarak son verebilir. Bunun tersini iddia etmek kendini kandırmaktır.

Savaşın özgürce yaşamın biricik şartı olduğunu kabul etmek, savaşa sahip çıkmayı her şeyin önüne almak demektir. Buna göre bir yaşamın içine çekilmek, bu yaşamı savaşın kurallarına göre düzenlemek demektir. Eski alışkanlıklar, eski değer yargıları ile ne mücadele verilebilir, ne de yurtseverlik yapılabilir. Gerçek bir yurtseverlik, eskiye ait olan her şeyin yerle bir edilmesinden geçmektedir. Öyleyse Kürdüm diyen herkes kendini savaşa, ülkeye hazırlamak, bunun eğitim ve terbiyesiyle donatmak göreviyle karşı karşıyadır. Böyle bir tarihi dönemde Kürt olup da savaşı uzaktan seyretmek, kimliğine ters düşmek demektir. Bu temelde her Kürt kendi kimlik hakkını vermelidir. Kendini kandırmamalıdır. Kürdüm demekle Kürt, yurtseverim demekle yurtsever, savaşıyım demekle savaşıcı olunmaz. Söylemekle işler başarlaysaydı, demagoglar, laf üretenler şimdiye kadar dünyayı zaptetmişlerdi. İşte

Kürdistan'daki savaş burada da yeni ölçüler ortaya çıkarmıştır. Söz eylemdir gerçeğini dayatmıştır ve kimin ne olup olmadığını netleştirmiştir. Her sözün gerekleri vardır. Bunlar yerine getirilmeden sarfedilen sözlerin hiçbir anlamı yoktur. Dolayısıyla herkes eylemine, yaptığı işe bakarak ne olup olmadığını görmelidir.

Savaş çok ciddi bir olaydır; basit yaklaşmak saygısızlıktır, kutsal gelişmelere ters düşmektir. Buna da hiç kimsenin hakkı yoktur. Bunu başkasının da söylemesine gerek yoktur; kişinin kendisi düşünmelidir. Neye hakkı olup olmadığını vicdanında netleştirmelidir. Bu, insan olmanın temel ölçüsüdür. Kendi kişisel işleri için kırk takla atanlar, bir halk için kutsal olan savaş için kaç takla atıyorlar? Bir çocuğu üzerine titreyenler, dağda kelleyi koltuğa alıp da savaşan ve bir diğer ana-babanın çocuğu olan gerilla için ne yapıyorlar? Kendi evlatlarına "benim çocuğumdur, büyüsün, okusun, para kazansın, bir yuva kursun ve rahat etsin" diyenler, yine diğer ana-babanın çocuğu olan, kendisi için hiçbir şey istemeyen ve her şeyini halkına-ülkesine veren Kürdistan savaşı için ne kadar "benim savaşıcımdır" diyorlar? Kürdistan gerillasının veya savaşıcısının karda, kışta, soğukta, çamurda ve daha binbir türlü zorluk içinde olduğunu düşünerek, "yemeyip-içmeyip ona vermeliyim; çocuğum da büyüdüğünde gerillaya gitmelidir" demeyenler, hangi hakla "yurtsever" olduklarını söyleyebilirler? Hatta nasıl yaptıklarını sınırlı katkılarla yetinebilirler?

İşte savaşa temel ve doğru ölçülerle yaklaşmak budur. Bu savaşın hangi koşullarda nasıl geliştiğini, ne istediğini iyi bilince çıkarmak gerekiyor. Buna göre herkes yaklaşımı belirlemek zorundadır.

Artık içinde bulunduğumuz süreç, Kürt

insanının savaşla bütünleşme sürecidir. Kürt olmak savaşmak demektir. Kimlik, onur ve yaşam ancak savaşmakla mümkündür.

Kürdistan'da büyük değişim ve dönüşümlerin olduğu böylesi bir süreçte görevler de artmıştır. Görevler hiçbir dönemde görülmemiş düzeyde kendisini dayatmaktadır. Devrimin zaferi uzak değildir; gelip kapıya dayanmıştır. Bu, büyük çaba ve fedakarlık isteyen görevlerin her Kürt insanının kapısına gelip dayandığı anlamına gelir.

Mutlaka unutulmaması gereken gerçek şudur: Kürdistan'daki yurtseverlik ölçüleri ne ise Avrupa'da da öyledir. "Ben Kürdüm, yurtseverim, aidatımı veriyorum, geceye gidiyorum, yayınımlı alıyorum" vb. demek, on yıl, onbeş yıl öncesinin yurtseverliği idi. Böylesi bir yurtseverlik anlayışı da gittikçe gericileşen bir anlayış olmaktadır. Hiç kimse "ben Avrupa'dayım, kendimi kurtardım" diyemez. Bu büyük bir suçtur. Her Kürt insanı geline aşamada Kürdistan vatandaşlık kurallarını yerine getirmek ve buna uymak zorundadır. Ülkemiz tarihte görülmemiş bir düşmanın baskısı altındayken, düşmanın dizginsiz terör fırtınasını yaşarken, nerede olursa olsun hiçbir Kürt rahat olamaz, rahat uyku uyuyamaz, rahat yemek yiyemez, rahat yaşayamaz.

Başkan APO; "Diriliş süreci bitti, sıra kurtuluşa" diyor. Bundan çıkarılması gereken sonuç nedir? "Biji Serok APO"nun anlamı nedir? Bunlardan doğru sonuçlar çıkarmak ve doğru anlamak istiyorsak, bunun şartı, şimdiki görevlerimizin kurtuluş görevleri olduğunu bilerek üzerimize düşeni tereddütsüz, kaygısız bir şekilde yerine getirmektir.

Demek ki, savaşmak yaşamak demektir. Bunu esas alacağız. Kurtuluş sürecine göre kendimizi gerekirse bin kez yeniden gözden geçireceğiz. Yaşamımızı her yönüyle buna göre değiştireceğiz. Her şeyimizi ülke için vereceğiz. Kendimiz için hiçbir şey saklamayacağız. Ülkedeysek vatani terk etmeyeceğiz; ülke dışındaysak dönüş yapacağız!

"Kürt olup da savaşı uzaktan seyretmek, kimliğine ters düşmek demektir. Bu temelde her Kürt kendi kimlik hakkını vermelidir. Kendini kandırmamalıdır. "Kürdüm" demekle Kürt, "yurtseverim" demekle yurtsever, "savaşıyım" demekle savaşıcı olunmaz."

"İlkin vatanını büyük seveceksin." (Abdullah Öcalan)

PKK Avrupa Örgütü

Kürt halkını karşısına alan kaybeder

PKK 16 yıl önce, Kürdistan halkının yok oluşa terk edildiği bir dönemde kuruldu. Kürt halkının insanca ve özgürce yaşaması gerektiği, bunun her halkın en doğal hakkı olduğu iddiasıyla yola çıktı. Hiçbir olanağın olmadığı koşullarda büyük bir mücadele başlattı. Daha o dönemde Türk devleti en meşru ve en haklı mücadeleye şiddetle karşılık verdi. PKK'nin büyük haklılığı ve insani nedenleri varken, Türk devletinin yönelimi ise tamamen haksız

ve Kürdistan halkının inkarı üzerinde gelişti. Nitekim TC için Kürtler yok edilmiş, mezara konulara üstü betonlanmıştı. Bu anlamda ona göre Kürt sorunu diye bir sorun yoktu ve olmamalıydı.

PKK'nin Kürt halkının kurtuluş ve özgürlük mücadelesini, diğer yöntemler yanında, silahlı temelde yürütüyor olmasının tek nedeni, TC'nin inkar ve imha politikasıdır. PKK, üzerine her türlü silahla gelen, kendini ezmek isteyen, Kürt halkının meşru mücadelesini kanlı bir biçimde bastırmaya çalışan TC'ye karşı kendini savunmak zorundaydı. Yoksa PKK'nin dünya kamuoyuna duyurduğu gibi, karşılıklı ateşkes temelinde siyasi çözüm çağrıları vardır. Fakat bu çağrılar TC tarafından cevapsız bırakıldığı gibi, daha büyük bir şiddetle karşılık verilmiştir.

PKK, insani ve bir halkın özgürlüğü temelinde mücadele yürüttüğü için kısa sürede politik bir güce dönüştü. Kürdistan halkının güvenini kazandı. Kimliğini inkar eder hale getirilen Kürt halkına, en doğal hakkı olan kimliğini verdi. Kürt halkını siyasi bilinçle donattı ve aydınlatma çabalarını yoğunlaştırarak, onu özgürlükle tanıştırdı. Kürt halkı PKK mücadelesinde kendi kurtuluşunu, özgürlüğünü ve geleceğini gördü. Bu mücadeleye yönelik olarak TC'nin başvurduğu baskı, terör ve katliam yöntemlerine karşılık, kararında netleşti ve PKK öncülüğünde bir araya geldi, örgütlendi ve böylece gerçek düşmanını tanıdı.

PKK'nin tarihte benzeri görülmeyen imkansızlıklar ve zorluklar içinde çıkış yapmasına rağmen, kısa sürede Kürt halkını kölelikten kurtarıp özgürlük savaşçısı düzeyine getirme-

si, bir anlamda TC'nin dünyanın en barbar, en terörist devleti olduğunu kanıtlamaktadır. PKK'nin yürüttüğü mücadeleyi halka bu şekilde sağlam bağlarla mal etmesi, Kürt halkının özgürlük mücadelesinin zaferini kanıtlamıştır. Bugün TC'nin Kürdistan'da hiçbir siyasi dayanağı kalmamıştır. Kürdistan halkı TC'den kesin kopuşu gerçekleştirdiği için, Türk ordusu tam bir yabancı işgal gücü konumuna düşmektedir. Baskılar, katliamlar ve diğer soykırım uygulamaları ise, Kürt halkını daha fazla savaştırmaktadır.

PKK, Kürt halkının kendisi olmuştur. Kürt halkının kimliği ruhu ve yaşamı olmuştur. Bu anlamda pratikte de kanıtlandığı gibi, Kürt halkı eşittir PKK; PKK eşittir Kürt halkıdır. Dolayısıyla Kürt halkı ile PKK'yi birbirinden ayırmak artık mümkün değildir veya dünyanın en zor işidir. TC, PKK'ye karşı başarısız kalınca, PKK gerillalarından darbe üstüne darbe alınca, tüm askeri gücünü halka karşı kullanmaktadır. İnsanları rastgele katletmekte, işkenceden geçirmekte, kontrol altında tutmak için toplama kamplarına doldurmaktadır. Halkın evlerini, köylerini yakmakta, yerinden-yurdundan göç ettirmektedir. Ayrıca gerillalar barınmasını diye dağları bombalamakta, ormanları ateşe vermektedir.

Bu, TC'nin kesin yenilgisi anlamına gelmektedir. PKK'nin ise zafer kazanacağını göstermektedir. Tabii ki Kürdistan'ın kaybedilmesi yalnız TC için değil, Batı emperyalizmi için de büyük bir çıkar kayıbdır. Dolayısıyla Almanya'nın TC'nin çözümsüz kaldığı noktada devreye girmesi, Kürt halkına şiddetle yönelmesi anlaşılır bir durumdur. Yine

PKK'yi ve ERNK'yi yasaklamasında gösterdiği gerekçeler asılsızdır. Terörist olan, kınaması gereken TC'dir. Ne PKK ve ne de Kürt halkı terörist değildir. PKK'nin ve Kürt halkının Almanya ile bir sorunu yoktur. Halkımız sadece doğal haklarını kullanarak, Kürdistan'la dayanışma gecelerini ve yürüyüşlerini yapıyor. Diğer Avrupa ülkelerinde de bu tür etkinliklerin geliştirilmesine rağmen hiçbir olay çıkmıyor. Almanya'da olay çıkıyorsa, bunun tek sorumlusu Alman devletidir ve onun TC'yi destekleyen politikasıdır. Almanya olay çıkmasını istemiyorsa, Kürt halkını rahat bıraksın, Türk özel savaşına verdiği destekten vazgeçsin.

Almanya Kürt halkını karşısına almakla herhangi bir çıkar elde edemez. Kürt halkı, Kürdistan'da olduğu gibi, Avrupa'da da PKK'ye sahip çıkmakta ve "PKK halktır, halk biziz" sloganıyla baskılara karşı direnmektedir. Baskılar, yasaklamalar Avrupa'daki Kürdistanlıları daha da savaştıran bir hale getirmektedir, onun örgütlülüğünü ve birliğini daha da güçlendirmektedir. Almanya bunu görmeli ve mevcut politikasını terk etmelidir. Bu anlamda, ne Almanya, ne İngiltere, ne de diğer Avrupa ülkeleri TC'yi destekleyen politikaları ile bir sonuç elde edemeyeceklerdir. Kürt halkını karşısına alan hangi devlet olursa olsun mutlaka kaybedecektir.

Başta Alman halkı olmak üzere, tüm Avrupa kamuoyunu bu gerçekleri görmeye, TC ile Almanya, İngiltere ve Fransa'nın suç ortaklığına karşı duyarlı olmaya Kürt halkının verdiği insanlık ve özgürlük mücadelesini desteklemeye çağırıyoruz.

■ Emperyalist devletler, Kürt halkının mücadelesini yok etmek için çalışmaktadırlar.

Buna karşılık Kürt halkı da önündeki hiçbir engeli şimdiye kadar olduğu gibi, bundan sonra da daha fazla bir kararlılık ve militanlıkla tanımayacaktır.

Bayraklarımız yasakları delerek dalgalanıyor

Almanya'nın 26 Kasım 1993 tarihinde PKK ve ERNK'yi yasaklaması ardından bir yıl geçti. Almanya PKK'yi yasaklarken, Kürdistan halkının özgürlük mücadelesinin Avrupa cephesinden tasfiyesini düşünerek bu kararı almıştı. Ama geçen süreç şunu açıkça gösterdi ki, Kürt

halkı bu kararı ayakları altına alarak geçersiz kıldı, "Ez ji PKK me" diyerek militanca bir tavır sergilemiştir.

Fransa ve Almanya'nın başvurduğu yasaklama kararlarının 1. yıldönümünde Avrupa'nın her alanında Kürdistanlı yurtseverler çeşitli protesto eylemlerini geliştirdiler. Aslında bu

devletlerin yasaklama kararını almaları, onların ne PKK'yi, ne de PKK'nin ayağı kaldırdığı Kürt halkını henüz tanıyamadıklarını gösteriyordu. Onlara göre bu kararlar, dernek ve ev baskınlarıyla, hatta daha da ileri gidip Kürde sıkılan kurşunla yurtseverler korutulacak, geri adım attırılacaktı. Bu, onların mantı-

ğı. Ortaya çıkan emperyalist güçlerin düşündüklerinin tersi oldu. Nitekim Kürt halkına tüm bu engeller bırakalım kendilerine geri adım attırmamasını, tersine bu, onları daha fazla hareketli ve savaşkan kıldı.

Almanya ve Fransa'nın baskılarına, diğer ülkelerin sinsici politikalarına karşı Kürt halkı görevlerine yük-

lendi. Mücadeleye geçmiş yıllara göre katılımda patlama gerçekleşti. Sömürgeciliğe ve emperyalizme ve diğer engellere karşı kitlenin kini, öfkesi birkaç kat artış gösterdi. Örgütlenme ve ülkeye dönüş için güçlü zemin yarattı. Bu kampanyaya da yansısı; katılımı daha coşkulu kıldı. Gençler, kadınlar büyük direniş ve kararlılık örneklerini sergileyerek eylemliliklerini gerçekleştirdiler.

Alman, Fransız, İngiliz ve diğer bazı ülke polisleri kadın-erkek, yaşlı-geç, büyük-küçük demeden joplarla, tazyikli sularla, atlarla, köpeklerle ve daha birçok yöntemlerle Kürdistan kitlelerine saldırdılar. Ama kararlı direnişlerin sergilenmesi sonuçta bu devletlerin geri adım atmasına neden oldu. Polisin indirmeye çalıştığı PKK ve ERNK bayrakları daha bir yüksekte dalgalandırıldı. Polisin yırtmaya çalıştığı Başkan APO'nun posterlerinin daha büyükleri taşındı. Çünkü Kürt halkı şunu çok iyi biliyordu: İndirilen bayraklar savaşta yenilgiyi alan orduları simgeler, yani bu, yenilginin işaretidir. Ve Kürt halkı tarihine "yenilgi" kelimesini yazdırmamanın ye-

ti. Fransız polisi, Cizre'de, Amed'de, Nusaybin'de serhıldanlar karşısında Türk polislerin, özel timinin duyduğu korkuyu hissetti. Çünkü yüzlerce yurtsever saatlerce kendisiyle çatıştı, direndi ve amacına ulaştı.

Almanya, TAJK'ın gerçekleştirdiği "Başkan APO'ya Bağlılık Yürüyüşü"ne en ince politik taktiklerle, hilelerle engel olmaya çalıştı ama sonuç alamadı.

Diğer bazı ülkeler (İsviçre gibi) TC'yle ilişkilerini geliştirmek için Kürt halkına karşı bir-iki sert adım atmak istedi. Karşısında öfkeli kitleleri buldu.

Son süreçte İngiltere de kartlarını açık oynayarak, mücadelemize karşı düzenlenen komploda rol oynadı. Kani Yılmaz arkadaşın geçerli bir gerekçe gösterilmeden alıkonulması ve ardından gelen, önce 4, sonrakilerde 1'er dakika (!) süren mahkemeler emperyalist dünyanın Kürt halkı karşısındaki gözünü karalığını ortaya koyuyordu. ERNK'nin konuyla ilgili açıklamaları, uyarıları, gelişen tepkiler İngiltere'yi oldukça zorluyor ve yaptıkları başına bela oluyordu. Bir kez daha PKK'yi veya Kürdistan halkını karşıya almanın öyle sıradan bir olay olmadığı kanıtlanıyordu.

Geçen süreç şunu tekrar göstermiştir: TC'ye her türlü savaş desteğini veren emperyalist devletler, Kürt halkının mücadelesinin yok etmek için çalışmaktadırlar. Buna karşılık Kürt halkı da önündeki hiçbir engeli, şimdiye kadar olduğu gibi bundan sonra da daha fazla bir kararlılık ve militanlıkla tanımayacaktır.

YASAKLAMALARIN 1. YILINDA KÜRT HALKI TOPYEKÜN AYAKTA

Almanya'nın birçok kenti, PKK'nin yasaklanması kararının 1. yılında yapılan protesto gösterilerine sahne oldu.

Ulm kentinde yaklaşık 200 kadar yurtsever PKK, ERNK bayraklarıyla yol kavşaklarını tutarak gösteri yaptı.

Dortmund'da 1000'e yakın sayıdaki Kürdistanlı yurtsever sloganlar ve bayraklarla yasaklama kararını protesto etti. Polis kitleye saldırması üzerine çatışma çıktı. 100 yurtsever polis tarafından gözaltına alındı. Ancak polis kararlı kitle karşısında geri çekilmek zorunda kaldı. **Frankfurt**'ta 200, **Osnabrück**'te 400 yurtsever PKK, ERNK bayraklarıyla gösteri düzenledi.

Bremen'de gerçekleşen gösteriye 500 kişi katıldı. Kitle PKK, ERNK bayrakları ve sloganlar eşliğinde yürüyüşe geçti. Polis saldırması üzerine çatışma çıktı. Çatışma sonrasında polis geri çekildi ve kitle parlamentonun önüne kadar yürüdü. Burada yapılan konuşmalar ardından eylem sona erdi.

Stuttgart'taki gösteriye 1000'den fazla yurtsever katıldı. "Biji Serok APO", "Biji PKK" sloganlarını atan, bayraklar ve Başkan APO'nun posterlerini taşıyan kitle yürüyüşe geçmek isterken, polis müdahale etmek istedi. Ancak kitlenin kararlılığı karşısında müdahale gerçekleşmedi. Coşkulu bir şekilde Baden

Württemberg eyalet parlamentosu önüne kadar yürüten kitle burada oturma eylemi yaptı. Polis Stuttgart çevresinden eyleme katılmak isteyen çok sayıda yurtsevere de engel oldu.

Kassel'deki eylemlerde kavşakları tutan kitleye polis gözyaşartıcı bomba ve coplarla saldırdı. Çatışmada 4 Kürdistanlı gözaltına alındı. Alman gençleri de çatışmaya katıldı. 4 yurtsever daha sonra serbest bırakıldı.

Hamburg'da 1000'i aşkın kitlenin katılımıyla gerçekleşen eyleme 300 kadar Alman ve Türk dost da katıldı. Eylemde polisle çatışma çıktı.

Düsseldorf'teki eylemde yolları kesen kitle sloganlar ve

bayraklar eşliğinde yasaklama kararını protesto etti.

Avusturya'nın başkenti Viyana'da da 200'e yakın yurtseverin katıldığı eylemde Almanya'nın PKK'yi yasaklama kararı protesto edildi.

Tüm bu eylemler Almanya'nın aldığı yasaklama kararının Kürt halkı açısından hiçbir anlam ifade etmediğinin kanıtı oluyor. Avrupa insanı bir halkın yeniden doğuşuna, kurtuluşuna yakından tanıklık etme şansını yaşıyor. Bu, tarihin yeniden yazılmasına da tanıklıktır. Kürdistan, Ortadoğu'da boğulmak, yok edilmek istenirken, bugün dünyanın birçok yerinde doğuşunu gerçekleştiriyor.

YRWK 4. KONFERANSI'NIN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

Halkı kazanamayan bir örgüt veya parti, tarihe halk hareketinin önderliği olarak geçemez. Bazen partiler kururlar, ancak doğmazlar. Doğmayan bir örgütsel yapı, kurulmasına rağmen tarihe "ölü parti veya örgüt" olarak bile geçmeyebilir.

Partiler, bir anlamda tüm örgütler de, dayanmak istedikleri tabanı kazanamıyor, kurucuları görevleri ve yükü taşıyabilecek kütlelere devretme yeteneğine sahip olamıyorlarsa, bu yapılar dağılıyor veya yaşamadan kalıyorlar.

Kürdistan'daki mücadele bunun önemine delalet etmektedir. 1940'lı yıllardan sonra, 50 yıllık "sessizliği" bozan Kürdistan'daki bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi, bir güç nasıl yaşayan bir organizmaya dönüşür; nasıl parti veya örgüt olur sorusuna hayati cevaplar vermektedir.

1988'de Bonn'da temelleri atılan YRWK (Kürdistan Yurtsever Aydınlar Birliği), Kürt halkının örgütlenmesinin, kazanımlarının ortaya çıkardığı bir aydın örgütlenmesidir. 1988 yılı ve bunu takip eden yıllar, Kürdistan için dar bir boğazdan geçmek anlamına geliyordu. Kürt mücadelesi, özellikle Batı Avrupa'da ve Almanya'da uluslararası bir provokasyonla karşı karşıyaydı.

1990'lı yıllara gelindiğinde tüm bu provokasyonlar PKK Düsseldorf Davası'nın doğmasına neden oldu. Başta Almanya olmak üzere, diğer Batı Avrupa devletleri, Kürtlerin korkması, yılması ve gerilladan uzaklaşması için ellerinden geleni esirgmeden pratikleştiriyorlardı.

YRWK, zor şartlarda uluslararası tehdit ve abluka altında kurulan bir aydın örgütüydü.

Kürdistanlı aydınların Avrupa'da kolektifleşmesini isteyenler cesur bir adım atarak, YRWK'nin önemini anladılar ve bu çatı altında toplanmaya başladılar. Baskılar durmuyordu. Doksanlı yıllarda YRWK'nin merkezi Batı Alman güvenlik güçlerinin baskılarına maruz kaldı; bürosu arandı. Arşivlerine el konuldu.

PKK'nin 1992 Kasım'ında yasaklanmasıyla birlikte YRWK'nin kitaplarına da el konuldu. 1992 Aralık'ında başlayan YRWK'nin "Özgürlük Yürüyüşü", Alman polisi tarafından engellenmek istendi.

"Özgürlük Yürüyüşü", Bonn-Brüksel arasında yürünerek gerçekleşti. Bu yürüyüş YRWK'yi aydınlara taşıyan önemli bir araç oldu. Ancak YRWK'nin 1994 yılındaki 4. Kongresi beklenenin çokça üzerinde aydının katılımıyla gerçekleşti. Bunu Kürdistan'daki mücadelenin daha da büyümesine bağlamak doğru bir tespit olur.

YRWK, bir cephe örgütlenmesi olarak ulusal kurtuluşa dost olan tüm aydınlara açık bir kurumdur. Bu kurumun gelişmesi, yeni deneyimlere sahip olması; daha çok aydının düşüncelerini YRWK'de dile getirmesi, en önemlisi bunları pratiğe yansıtmasıyla mümkündür.

Örgütsüz aydınların, özellikle Avrupa gibi bir alanda toplumsal-siyasal kıskacıta oldukları göz önüne getirildiğinde, Kürt aydınlarının örgütlenmesinin ehemmiyeti de o oranda ortaya çıkacaktır. Bu anlamda YRWK önemli bir kurum olmaktadır.

Yapılacak önemli işlerden biri, aydın çalışmasında ortak bir disiplin oluşturmaktır. Çokça önemli olan bir başka görev, aydınların Kürdistan'ın üzerinde yükselen sömürgeci devletlerin temellerini sarsacak bir bilinçle donatılmalarıdır. Buna derin bir entellektüel çalışma sonucunda ulaşılabileceği da unutulmamalıdır.

Kürt halkının nefesi tükenmeyen bir mücadelede ülkemizin geleceği için Türk ordusunun savaş aygıtına karşı durması, biz Avrupa'daki Kürdistanlı aydınlara da önemli görevler yüklemektedir. Bu herkeşçe biliniyor.

YRWK katettiği 6 yıllık yolda gelişti, ancak halkımızın fedakarlığına, onun bükülmeyen iradesine uygun bir mücadeleyi geliştirdiğini söylemek mümkün değildir. Bu, hala birçok eksikliği olan aydınlar örgütlenmesinin sağlamaştırılmasıyla, daha birçok değerli düşünürümüzün, aydınımızın YRWK'de birlikte kenetlenmesiyle mümkündür.

İçinde yaşadığımız tarihe layık işler yapmak için daha çokça yol katetmemiz gereklidir. Ancak halkımızın toplumsal ve ulusal kurtuluşu gerçekleştiği oranda YRWK de kendisini görevini yerine getirmiş olarak kabul edecektir. Eğer aydınlar halkıyla kenetlenmişlerse...

S. Ferat

16. KURULUŞ YILDÖNÜMÜ KUTLAMALARI

PKK'nin 16. kuruluş yıldönümü kutlamaları Ortadoğu'dan Avustralya'ya ve Avrupa'ya dek dünyanın birçok yerinde gerçekleştirildi. Özellikle Almanya'da, Kürt yurtseverlerin yer tutmasına engel olmaya çalışan Alman devleti, Kürdistanlıların PKK'nin kuruluş yıldönümünü kutlamasına engel olamadı.

Kutlamalarda yapılan konuşmalarda içinde bulunulan sürecin önemi, yakıcılığı üzerinde durulurken, diriliş sürecinin tamamlanıp kurtuluş sürecine geçildiği. PKK 5. Kongresi'nin zafer ve kurtuluş kongresi olacağı, Kürdistan halkının tüm engelleme çabalarına rağmen öncüsünü takip etmede daha da coşkulu olduğu vurgulandı.

Paris'te yapılan geceye 6 bini aşkın kitle katıldı. Geceye katılan kitle sık sık "Biji PKK", "Biji Serok APO" sloganlarını atarak, PKK, ERNK, ARGK bayraklarını dalgalandırdı. Gecedeki coşku, Fransa devletinin Kürt halkına yönelik baskılarının etkisiz kaldığını gösteriyordu. Fransa basını geceyle ilgili olarak, PKK ve Kürt halkının birbirinden ayrı tutulamayacağını, PKK'ye yönelik yasaklama kararının geçersizliğini vurgulayarak, "PKK'nin Kürt halkının temsilcisi olduğunu görmek gerekir" değerlendirmesini yaptı.

İsveç'te düzenlenen kutlama gecesine yaklaşık 2500 kişi katıldı. Geceye katılımın yüksek oluşu hayli dikkat çekiciydi.

Bulgaristan'ın başkenti Sofya'da düzenlenen kutlama gecesine 300'ü aşkın kişi katıldı. Çok sayıda Bulgar aydını, gazetecisi, politikacısı da geceye katıldı. Kürt-Bulgar Dostluk Komitesi adına yapılan konuşmanın sonunda, "Sizler özgürlüğünüz için savaşıyorsunuz ve kazanacaksınız. Yüreğimiz yüreğinizle birlikte çarpıyor. Zafer sizindir" denildi. ERNK adına yapılan konuşmada da "Özgürlüğe her gün biraz daha yaklaşıyoruz. Bu özgürlüğü Başkan APO'ya ve PKK'ye borçluyuz" sözlerine yer verildi. Kutlama coşkulu bir şekilde sona erdi.

Romanya'nın başkenti Bükreş'te gerçekleştirilen PKK'nin 16. kuruluş yıldönümü kutlamasına yaklaşık 1000 kişi katıldı. Geceye ERNK Romanya Temsilcililiğince gönderilen mesajda, Balkan halklarının faşist TC'nin geçmiş tarihinden bu yana ne kadar talancı, barbar, vahşi olduğunu bildiği, bu temelde Romen halkının da Kürt halkıyla dostluk bağlarını güçlendirmesi gerektiği belirtilerek, "Biz de bundan böyle Romen halkını kardeş halk ilan ediyoruz" denildi. Gecede İngiltere'de tutuklu bulunan Kani Yılmaz arkadaşın gönderdiği mesaj da okundu. Mesaj gecenin coşkusuyla daha da artırdı.

PKK kuruluş yıldönümü kutlamaları Ortadoğu'dan, Orta Asya'ya kadar Kürtlerin hemen hemen bulunduğu her alanda binlerce kitlenin katılımıyla kutlandı, kutlanmaya devam ediliyor.

ALMANYA ÖZEL SAVAŞ OPERASYONU

Kürdistan halkına ve onun temsilcisi PKK'ye yönelik saldırılar şiddetli bir şekilde devam ediyor. Son günlerde Kürdistan, Türkiye ve Avrupa'da gündeme gelen bu saldırı çabaları, ulusal kurtuluş mücadelemizin şimdiye kadarki saldırıları boşa çıkardığını, sonuca gitmede büyük mesafeler aldığını ortaya koymaktadır.

PKK ve Kürdistan halkı, devrim mücadelesinin son süreçlerinin saldırıların alabildiğine yoğunlaştığı ve şiddetlendiği süreçler olduğunu bildiğinden, bu tür sömürgeci-emperyalist saldırılara karşı hazırlıklıdır. Dolayısıyla karşı-devrimin saldırıları, komploları, provokasyonları sonuçsuz kalmaya önceden mahkum edilmiştir.

TC, Kürdistan'da imha çabalarını artırırken, Türkiye'de halklara gerçekleri duyurmak amacıyla yayınlanan Özgür Ülke gazetesini bombalarken ve tutuklu DEP milletvekillerine büyük cezalar yağdırırken, sözümona bu uygulamaları onaylamayan emperyalist devletler de söylediklerinin tam tersi tutumlara girerek Avrupa'da Kürdistan halkına karşı terör estiriyorlar.

Son olarak emperyalist Alman devleti gerçek olmayan uydurma gerekçelerle, adeta Türk özel savaş rejimini aratırcasına Kürdistanlı yurtseverlere yönelik geniş boyutlu bir operasyon gerçekleştirdi. 8 Aralık günü Baden Württemberg ve Bavyera eyaletlerinde Kürtlerin demokratik kitle dernekleri ve çok sayıda yurtseverin evleri Alman polisleri tarafından sabahın erken saatlerinde basıldı. Bu baskınlarda yurtseverlerin evlerinden 10 bin mark civarında paraya ve diğer bazı eşyalara el konuldu. 350 polisin görev aldığı emperyalist operasyonda Stuttgart, Ulm, Heilbron, Freiburg, Mannheim şehirlerinde bulunan derneklerin yanı sıra Stuttgart'ta 21, Tübingen'de 2, Karlsruhe'de 3, Freiburg'da 1 ve Mannheim'de 17 Kürt yurtseverin evleri basıldı.

Alman devletinin bu operasyonuna Kürdistanlı yurtseverler büyük tepki gösterdiler. Yurtseverler, Alman devletinin bu saldırılarının TC'nin özel savaşıyla aynı amaçlar taşıdığını belirterek, Kürdistan'daki büyük direnişi Avrupa'da da sergilemekte tam kararlı olduklarını açıkladılar.

FAŞİZM VE KEMALİST TÜRKİYE

İ. Dayıoğlu

■ TC'nin tüm anayasaları orduya “devletin geleceği tehlikeye düştüğünde” müdahale yetkisi vermiştir. Bu, sürekli faşizmden başka bir şey değildir. Faşizm her türlü halk hareketini en kıyıcı ve en kanlı metodlarla ezmeyi günlük bir uygulama haline getirir. Bu uygulama biçimi kemalist TC'nin her saat ve her dakikasında böyledir.

Faşizm, 1920-30'larda Avrupa'da bunalımdan çıkışın kapitalist seçeneğinin sağlanması, burjuva demokrasisinin aşamadığı bunalım nedeniyle burjuva devleti restore etmek olan karşı-devrimci politikanın kan ve ateşle dayatılması için sahnelendi. Faşizm her toplumda, yapısal bunalımın doğurduğu sorun ve çelişkileri “çözme”, kapitalist sömürüyü şiddetlendirme yöntemidir. Tekelci burjuvazi faşizme başvurarak, halkın tüm katmanlarını susturarak kendi konumunu güçlendirmeye ve devrimci seçeneği safdışı etmeye, yığınların gelir düzeylerini düşürmeye çalışır.

Faşist devlet her şeyden önce burjuvazinin devlet biçimidir. Faşizm iktidara geldiğinde, ne üretim biçimi, ne de devlet tipi değişir. Sadece tüketimin yöneleceği alan değişir. Faşizm savaş döneminde, savaş ekonomisine yönelik alan ve talep yaratır. Faşizmde savaş ve faşist devlet aygıtı net ilişkilidir. Soğuk savaş dönemlerinde de sürekli ırkçı ve şovenist propaganda ile silahlanma yarışı devam ettirilir. TC devleti de şimdi bir yandan Kürdistan'da yürüttüğü kirli savaştan dolayı en önemli kaynaklarını silahlanma alanına aktarıncan, bir yandan da tarihi Kürt, Ermeni, Rum düşmanlığı propaganda-sını doruğa çıkarıyor.

Yine faşizm koşullarında burjuva ideolojisi tekleşmeye başlar. Türkiye devleti ortaya çıktığından bu yana kemalist ideolojiyi eleştirinin dışında tutarak ve M. Kemal'i putlaştırarak faşizme uygun politikasını hep sürdürülmüştür. Faşizm burjuva devletin karşı yapılmış bir karşı-devrim değil, tehlikeye düşen burjuva egemenliğinin devamının sağlanması için uygulanan bir yöntemdir. Halka karşı bir girişim olduğu için karşı-devrim olarak algılanmalıdır.

Faşizm döneminde, bir önceki temsili burjuva demokrasisi kurumları ortadan kaldırılabilir, yönetim askeri-sivil bir diktatörlüğe bürünür. Yasama, yargı, basın hepsi silahlı güçlerin elinde toplanır. Türkiye devleti ortaya çıktığından bu yana hep tek adam yönetimi olarak kalmış ve ordu her zaman en üst karar organı olmuştur; “ordu eleştirilemez, devletin bekçisidir” vb. Halbuki klasik burjuva demokrasilerinde en yüksek karar organı parlamentodur. Ancak TC'de bu kağıt üstünde böyle gösterilmesine rağmen, ordu milli savunma bakanlığının emrinde olması gerekirken, bakan hep generalerin bir memuru gibidir. TC'nin tüm anayasaları orduya “devletin geleceği tehlikeye düştüğünde” müdahale

yetkisi vermiştir. Bu sürekli faşizmden başka bir şey değildir. Faşizm her türlü halk hareketini en kıyıcı ve en kanlı metodlarla ezmeyi günlük bir uygulama haline getirir. Bu uygulama biçimi kemalist TC'nin her saat ve her dakikasında böyledir.

Faşizmde işkenceler ve öldürme olayları rejimin diğer özellikleriyle organik bağlı bir temel nitelik çizgisine dönüşür. TC her döneminde işkenceyi ve katliamları temel politikası yapmış, İstiklal Mahkemeleri rejimin bekası için hep idam sehparlarını kurmuş, Kürt halkı her başkaldırısında soykırımla cezalandırılmış, rejimin tüm muhalifleri fiziksel imha ile karşılaşmıştır. Bütün faşist rejimlerin ortak olduğu diğer bir özellik de toplumsal, ekonomik alanla ilişkilidir. Bu alandaki politika, burjuva toplum düzenini savunma ve sürdürme tutumudur. Bu politikanın ana karakteri emekçi katmanlarla her türlü toplumsal uzlaşmanın ilkesel olarak reddedilmesidir. Bu anlamda faşizm hakim sınıfla diğer tüm katmanlar arasında uçurum yaratır.

Faşizmin ekonomi politikasında her araca başvurulmuş halk yığınlarının günlük gereksinimlerine kulak asmadan biçimsel ekonomik kalkınma yolunda yüksek göstergelere erişme amaçlanır. TC de halkın yaşam düzeyi hatırlatıldığında, hep ekonominin ne kadar büyüdüğünün, ülkenin ne kadar kalkındığının propagandasını yapar. Kalkınma ama ne pahasına? Halkın canı ve malı pahasına. Faşizmde insan amaç değil araçtır. Kullanılır, eskidiğinde yeri yenisiyle değiştirilir. Faşizm iktidarında başka sınıfların iktidara gelmesine olanak vermeyecek sağlamlıkta bir topluluk yaratmaya, orta katmanları hükümetin yedeğine almaya ve emekçileri bütün toplumsal, mesleki ve hukuksal yönden yoksun etmeye, politik sahanın dışında bırakmaya çalışır. Faşist TC de bu kurala uygun olarak tüm düzen muhalifi partileri kapatarak görevini yerine getiriyor.

Faşizmin en temel özelliklerinden biri de şovenist ve ırkçı olmasıdır. Denilebilir ki, bugüne kadar oluşan devletlerden en ırkçı ve şovenist olanı TC'dir. “Bir Türk dünyaya bedeldir”, “Ne mutlu Türküm diyene” vb. tanımlamalar dünyanın en faşist devletlerinde bile böylesine pervasızca savunulmamış ve halka empoze edilmemiştir. TC bu topraklarda yaşayan tüm öteki halkları yok sayarak ve zorla Türkleştirmeye çalışarak en barbar rejimlerden daha barbar davranmıştır. Ne İtalyan, ne de Alman faşizminin başka halkları

İtalyan ve Alman saydığı pek görülmezken, TC bunu ana politikası yapabilmiştir.

Faşizmin iktidarın tekleştirilmesi ve “tek adam, tek şeflik” olduğunu söyledik. Kemalist CHP'nin “Altı ok”u 1937 anayasasına dahil edilerek, tek parti devleti anayasal düzeyde meşrulaştırılmıştır. Çok partili dönemde de ve 1961 anayasasında da bu ilkeler yer almış, her düzen partisi Atatürkçü olmakla zorunlu kılınmıştır. Kemalizmi ve M. Kemal'i eleştirmek anayasal bir suç olmaya devam etmektedir. Faşizm tüm kişi özgürlüklerini, düşünce ve inanç özgürlüklerini yadsıyan bir rejimdir. Her yerde faşizm dinsel öğeleri kullanmış, azınlık dinlere aman tanımamıştır. “Laik Türkiye” de Sünni mezhebini hakim din ilan ederek, diğer azınlık dinlerden insanları ve özellikle Alevileri hep ezmiş ve katliamlara tabi tutmuştur.

Faşizm hep insanlarda içinde bulundukları durumdan ancak bir diktatörün kendilerini kurtarabileceği imajı yaratmıştır. 1921'de Mussolini, “İnsanlar bir diktatörün zorunluluğunu güçlü bir biçimde algılıyorlar” derken, Alman Tissen 1922'de “Bizi bu sefaletten kurtaracak kurtarıcıyı bekliyoruz” sözleriyle Hitler'in gelişini müjdeliyordu. Türkiye'de de M. Kemal bir “kurtarıcı” olarak hep lanse edilmiş ve onun şahsında TC ordusu hep “kurtarıcı” rolü üstlenmiştir. Kitleler ne zaman karışıklık çıksa hep “kurtarıcı” bekler olmuşlardır. Nitekim 12 Eylül'de faşist Evren kitlelere “İkinci Atatürk” olarak lanse edilmiştir.

Alman nazizmi, “önder”inden başlayarak, “ulus”, “halk”, “iktidar”, “parti” konularını bütünleyen bir “kutsal yeni düzen” yarattığını ileri sürerken, ırkçılığı da bu “kutsal yapı” içine yerleştirmiştir. Şimdi Hitler'in M. Kemal için neden “Benim öğretmenim” dediği anlaşılabilir. Atatürk de “Tek şef; tek sınıf; tek parti; tek ulus” kavramlarını şiar edinerek “Güneş Dil Teorisi” ile ırkçılığını bütünleştirerek faşizmi maskeleymeye çalışmış, öğrencisi Hitler de onun gibi “Volksch” (halkçılık) kavramına sarılmıştır. Yine Hitler, Atatürk'ten devraldığı “sınıfsız, sömürsüz, kaynaşmış bir halk modeli”ni “birbirini sömürmeyen, karışmamış, aralarında sınıf ayrımları kalmamış kutsal halk birliği” şeklinde formüle etmiştir.

Kemalizmin ideoloğu Ziya Gökalp ise bu durumu şöyle formüle eder: “Türkiye'de halk ünvanını

yalnız bir sınıf inhisarı altına alamaz, zengin olsun fakir olsun, herkes halktandır, halkın içinde sınıf imtiyazları yoktur.”

Faşist düzende burjuvazi arasındaki çelişkilerin “**tutkal**” görevini bazen ordu, bazen de parlamento ve polis görür. Faşizm ekonominin militarize edilmesidir. Faşizmde ordu güçlü bir talep unsuru olarak ortaya çıkar. Yukarıda da belirttiğimiz gibi faşizm özde diğer burjuva devlet biçimlerinden ayrılmaz. Bu anlamda faşizm gelip geçici bir ara rejim olarak algılanamaz. Faşizm kendinden önceki burjuva politikalarından devraldığı unsurları ve kendisinden sonraki burjuva demokrasilerine devrettiği politikalarıyla sürekli bir halka oluşturur. Bütün bunlar ise faşizme karşı kalıcı bir başarı için devrimin zorunluluğunu gösterir. Faşizme karşı mücadele bir bütün olarak burjuva devletine karşı mücadeleyi içerir. Bunun dışındaki yöntemler istense de istenirse de sonuçta burjuvaziye hizmet ettirir.

Türkiye solunun en büyük handikapı işte bu noktada ortaya çıkar. Faşist hareket hep sivil-faşist MHP olarak algılanmış ve MHP ile girilen hesaplaşma faşizme karşı mücadelenin temeli yapılmıştır. MHP bunu devleti korumak için bilinçli olarak yaparken, Türk solu sorunu kavrayamadığı ve kemalist devlet özelliğini tahlil edemediği için bilmeden oyuna gelmiş ve askeri diktatörlüklerin gelmesine araç edilmiştir. Türkiye solu kemalizmin faşist özünü kavrayamadığı için hep İttihat Terakki ve

dolayısıyla kemalizm bağlantılı olmuştur. Türkiye devrimcileri 1965-70 döneminde hakim iktidara karşı mücadelelerinde hakim ideolojiye sarılarak yol almaya çalışmışlardır. Kendilerini 2. milli kurtuluşçular olarak adlandırarak, kemalizmin kurtuluşçu değil, talancı ve taktikçi olduğunu görmemişlerdir.

Halbuki kemalizm tarihinin hiçbir döneminde demokrat olmamış, tüm demokratik çıkış çabalarını ise bizzat kanla boğmuştur. Kürt halkının ulusal başkaldırıları ise “**gericilik, bölücülük, dincilik yapılıyor**” adı altında bizzat kemalizm tarafından boğulurken, dönemin Türk solu gerçeği göremeyerek faşist TC'ye yedeklenmiştir. Sol hep kemalist resmi tarih anlayışının esiri olmuş ve dünyaya o gözle baktığı için de bir türlü düzen dışı bir hareket olmamış ve kitleleri düzen ideolojisinin dışına taşıramamıştır. PKK Genel Sekreteri Abdullah Öcalan bakınız kemalizmi nasıl tahlil ediyor: “*Bu kaskatı kemalist cumhuriyet, belki de bir Hitler, bir Mussolini cumhuriyetinden çok daha halk düşmanı bir rejim olarak varlığını sürdürüyor... Doğarken kanlı, kendini büyütürken kanlı, şimdi de en kanlı cumhuriyettir... Türk egemenliğinin halk karşıtlığı başlangıç tarihinden gelmektedir... M. Kemal 1920'lerde olsa olsa bir Hitler'dir, bir Mussolini'dir... Nitekim Hitler, 'M. Kemal benim öğretmenimdir' der. Türk burjuvazisi doğuş dönemi itibariyle gericidir, yenilikçiliğe karşıdır... M. Kemal Vahdettin'in bir*

görevlisi olarak Anadolu'ya çıkmıştır, ondan yetki almıştır, tarihi boyunca hep komplocu olmuştur. TC tek kişinin imparatorluğu olarak doğmuştur.” (71. yılında “Cumhuriyet” gerçeği, Serxwebûn, Kasım 1994)

TC, Birinci Dünya Savaşı sonrası devlet olma özelliğini yitiren Osmanlı'nın yıkıntıları üzerinde kurulmuş bir cumhuriyettir. Kemalist diktatörlük lafta demokratik özde ise faşisttir. Devlet eliyle tekel yaratan kemalizm, Anadolu halklarını iliklerine kadar sömüren eşi görülmemiş zalim bir diktatörlüktür. 12 Eylül de kemalist ideoloji ve devlet anlayışının dışı vurumudur. 12 Eylülcüler döneme “**2. Cumhuriyet**”, “**İkinci kurtuluş savaşı**” tanımını boşa yapmadılar. 1. Cumhuriyet işgale ve emperyalizme karşı değil, tıpkı Evren Cumhuriyeti gibi demokratik bir çıkışı engellemek için Kürdistan halkının mücadelesini bastırmak için geliştirilmiş faşist özlü bir devlettir.

Başından beri faşist özlü olarak ortaya çıkan TC, 12 Eylül girişimiyle faşizmi toplumda içselleştirmeye girişti. Halk kölelik ve ihanet arasında seçime zorlandı. 1920'lerdeki halk düşmanlığı anlayışı 1982 faşist anayasasıyla zorla halka onaylatıldı.

Ortalığın tam da burjuvazi için sütliman olduğunun sanıldığı bir dönemde, faşizme karşı 15 Ağustos 1984 Büyük Atılımı büyük bir şamar oldu. Ağustos atılımı TC'nin bütün oyunlarının bozucusu oldu. Yine Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi-

sinin çıkışı Türkiye'de de faşizme karşı başkaldırının koşullarının yaratılmasını getiriyordu. TC ordusu özgürlük hareketi karşısında içine düştüğü yenilgili konumundan dolayı “**yenilmezlik**” imajını yitiriyordu. Bu durum TC'yi yeni yönelimlere itti. Başlangıçta köy koruculuğu sistemiyle yeni Hamidiye Alayları'nı oluşturan TC, bununla da yetinmeyerek özel ordu, özel tim gibi kurumları devreye sokarak özgürlük hareketini yok etmeye çalıştı. Bütün bu tedbirlerle sonuca gidemeyen TC, son olarak Kürt halkını katliamlarla, tehditlerle yerlerinden sürerek güya gerillayı yalnızlaştırmaya çalışıyor. Bunun yanında “**Kürt**” kelimesini ağzına alan tüm kişi ve legal kurumlara da yönelen TC, Avrupa'dan sürekli yeni süreler isteyerek, PKK'yi her seferinde bitireceği sözlerini veriyordu. Ancak verdiği her süre sonunda PKK bırakalım yenilgiyi, daha da güçlenerek çıkıyor; askeri alandaki başarılarına diplomatik sahadaki başarılarını da ekliyordu.

PKK'nin buna rağmen sürekli yinelediği barışçıl çözüm çağrıları TC tarafından olumsuz yanıtlanıyor. Ordu içinde ve politik sahnede Kürt sorununa adil bir çözüm isteyen, gerçekçi tavır koyan çevreler, bizzat fiziki olarak tasfiye ediliyor. Perde arkasında duran yaşlı it Türkş yeni den sahneye sürülüyor; sivil faşist güçler açıktan paralı ölüm mangalarına dönüştürülerek savaşın seyri değiştirilmeye çalışılıyor. TC bu yeni uygulamalarıyla, yıpranan ordusunu aradan sıyırmaya çalışarak,

ulusal hareketi faşist sivil güçlerle karşı karşıya getirmeye çalışıp durumu kurtarmaya çalışıyor. Bu yöntem önce Hizbullah ile denendi, PKK tarafından bozuldu. Şimdi de sahneye MHP sürülüyor, ama onun ipliği zaten pazardadır. TC artık “**demokrasi mi, faşizm mi**” seçeneğini aşmış bulunuyor ve faşizmi açık olarak tercih ettiğini gizlemeden Kürt sorununu bu yöntemle çözeceğini ilan ediyor. Son uygulamaları da bunu açıkça gösteriyor. Ancak ulusal kurtuluş hareketinin geldiği boyut ve Kürt sorununun uluslararasılaşması TC'ye bu yöntemle de sorunu çözme şansını vermiyor.

Çözüm isteyen tüm güçler, bir bir ya hapse atılarak, ya da fiziki olarak ortadan kaldırılarak safdışı edilmeye çalışılırken, muhalif güçler de artık ortak davranış içine girme tavrıyla karşı karşıya bulunuyorlar. Özgür Ülke'ye yapılan saldırı ertesinde Kürt ve Türk emekçi halkının tutumu cesaret vericidir. Kürt halkı öncüsüne bağlı ve politik örgütlenmesini geliştirerek kavganın içindedir. Türk halkı da kendi öncüsünü yaratmak ve faşizme karşı mücadele etmek zorundadır. Çünkü TC faşizmi içine girdiği bu bunalımdan kurtulma şansını yitirmiştir. TC'nin emekçi halkın üstüne yıkılmasını önleyecek olan, Türkiye ve Kürdistan'da gerçekleşecek bir devrimdir. Bunun dışındaki tüm çablar sonuçsuz olacaktır. TC şiddet yolundan vazgeçmediği müddetçe de kendini bitirmekten kurtaramaz. Şimdi yüklenme ve kazanma zamanıdır.

Türkeş de TC'nin bir çaresizliğidir

Türkeş, sömürgeci Türk faşizminin en çürümüş, en çaresiz bir örneğidir. Türkiye ve Kürdistan halkının kanlı katili olan bu unsur, özel savaşın “**yükselen değerleri**”nin gözdesi olarak medyada sürekli boy gösteriyor. Tehdit ediyor, vurup kırmaktan, kan dökmekten, Kürtleri tanınamaktan bahsediyor. “**Kimdir bu çılgın**” sorusu, cevaba muhtaç değildir. Geçmiş ve geleceği iyi bilinen bu ölü cesedin TC faşizmi tarafından bir öcü, bir tehdit olarak kullanılmasının boşuna olmadığını da biliyoruz.

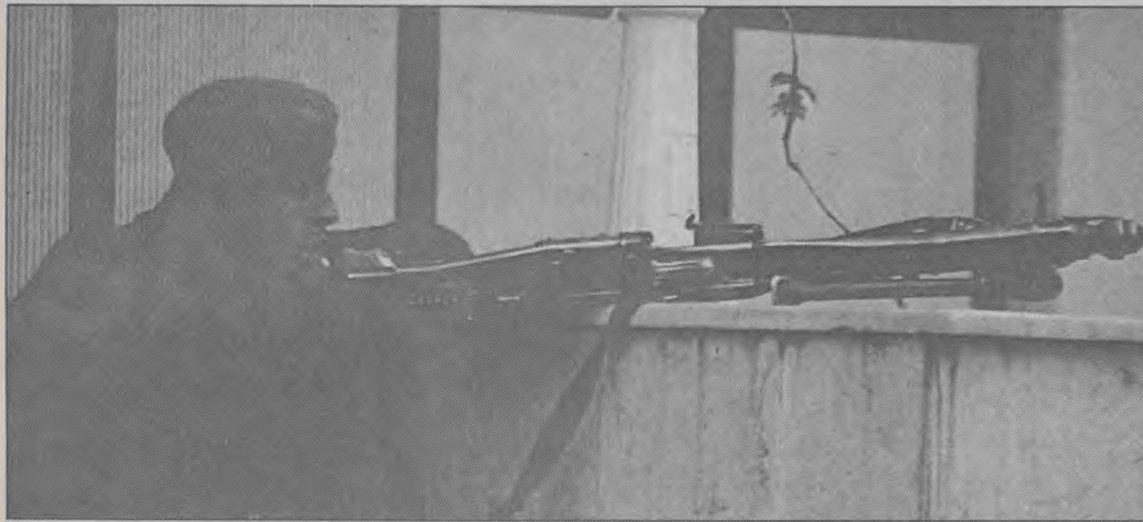
“**Neden Türkeş**” sorusuna en iyi cevap, TC'nin çaresizliğidir, özel savaşın çılgınlığıdır. Türkeş bundan başka bir şey değildir. 12 Eylül darbesiyle başlayan 1980'li yıllarda, Türkeş, “**Düşüncelerimiz iktidarda, biz hapisteyiz**” diyordu. Bu doğrudur. Çünkü Türkeş'in yaptığı, TC'nin yaptığıdır. Ya da TC'nin devlet olarak yapamadığıdır. Şimdi de öyledir. Sömürgeci medyaya bakılırsa yaşı 80'i aşan, konuşmakta zorlanan, ne söylediğini takip edemeyecek kadar canlı hücrelerini kaybeden bu bunak, aslında artık bir işe yaramaz diye bir tarafa atılıyordu. Hatta rejimin de başına bela olduğu için sahipleri tarafından Demirel ve Ecevit gibilerinden daha öncelikli olarak çöplüğe fırlatılıyordu.

Ama her şey değişti. Gidişat 12 Eylül faşizminin çizdiği istikamet tersine ilerleyecekti. Nitekim Kürdistan ulusal kurtuluş savaşının gelişim seyrine göre, sömürgeciliğin “**çürümüş değerler**”i adım adım “**yükselen değerler**” olarak sunuldu. PKK'nin ulusal kurtuluş ve demokrasi mücadelesi,

Türkiye'de 10 yılda bir darbeler geleneğini bozunca, kemalist cumhuriyetin statükocu politikaları, taktik ve stratejileri de işlevsiz duruma geldi. 70 yıllık statüko parçalanınca, TC, elindeki kozları birer birer yitirdi. Böylelikle tarihinin en zor dönemlerini yaşamaya başladı ve bir kenara attıklarına tekrar sarılmak zorunda kaldı. En son piyasaya sürdüklerinden biri de Türkeş oldu. Türkeş'e yeni bazı maskeler takarak, onun geçmişten üstlendiği cellatlık rolünü bu kez daha boyutlu olarak oynatmaya başladı. Türk ordusunun katliam operasyonları, bu insan kasabının “**faili meçhul**” cinayetleriyle takviye etti.

Türk faşizminin içine düştüğü bataklıkta daha iyi beslenerek semiren bu kurt, eskisinden daha bir yırtıcılıkla halkın üzerine

sürülmektedir. Zaten sömürgeci özel savaş rejimi bir yandan Kürdistan halkına ve onun önderi PKK'ye imhayı dayatırken, diğer yandan Türkiye halkının da gözlerini bu imhaya kapatarak, onu “**sürü**” haline getirmeye büyük çaba göstermektedir. Şüphesiz “**sürü**”lerin çobanları, çobanlara yardımcı olacak köpekleri olur. Sürünün iyi yönlendirilmesi, manevra sahasının dışına çıkmaması, dağılmaması gerekiyor. Belirlenen kurallar dışına çıkma yönelimine girince çobanların sert sopa

“Türkeş PKK'ye karşı bir umut olarak gösteriliyor, ama TC ne kadar umut olabildiyse Türkeş de bundan farklı değil. PKK ilk çıktığında da, geliştiğinde de Türkeş-MHP vardı. Şimdiye kadar nasıl başaramamışsa, bundan sonra da öyle başaramayacaktır. Kaldı ki, sadece TC değil, TC'nin emperyalist müttefikleri de PKK karşısında yenilmekten kurtulamadılar.”

darbeleriyle cezalandırılır ve bu arada yardımcı köpekler de hırlayarak-havlayarak sürünün korkmasını ve iç içe sokulmasını sağlarlar.

Türkeş'e sömürgeci faşizm tarafından verilen rol böyle aşağılık bir icraattır. MHP'de toplanan kurtlar, toplumun en serseri, en lümpen ve insani duygulardan arındırılmış en düşkün kesimlerdir. Bunlar çürümeyi yaşayan devletin en kritik noktalarına yerleştirilmiştir. “**Sürü**”yü bozma eğilimini gösterenleri ya ortadan kaldırıyorlar, ya da önüne fazladan yem atarak uysallaştırıyorlar. “**Sürü**” dışındakilere ise sürekli uluyan kurtlar gibi, onları bir bir avlıyorlar.

MHP ve Türkeş devletten ayrı bir şey değildir. Devletin bir

parçası olarak bir cinayet şebekesinin rolünü oynuyor. Türkeş'in solculara, Alevilere çağrı yapması, mevcut hükümetin başı gibi hareket etmesi, onun devletin kendisi olduğunu doğruluyor. Rejim, Türkeş deyince, Türkiye ve Kürdistan halklarına kanlı-acımasız bir katili çağrıştırdığını biliyor. Halkın en çok böyle bir cellatla tehdit edilebileceğini, sindirilebileceğini hesaplayarak Türkeş'i öne çıkarıyor.

Burada ortaya çıkan gerçek, Türkeş'in iddia edildiği gibi bir siyasi partinin başı veya iktidara geldiğinde PKK'yi ezebilecek güç değil, özel savaş rejiminin finanse ettiği ve örgütlediği bir cinayet şebekesinin yönlendiricisi olduğudur. Böylesine maymunlaşan ve insanlara karşı vahşice saldırganlaşan ve bundan da zevk alan bir kişilik nasıl bir güç olabilir ki, PKK'ye aylarla ömür biçiyor. “**Apo Ermeni uşağıdır**”, “**Bölücülüğü ezeceğiz**”, “**PKK bir terör örgütüdür, onu topraklarımızdan içeri sokmayacağız**”; yine daha da ileri giderek “**Bölücülüğe çanak tutan hiç kimseye müsaade etmeyeceğiz**”, “**Kan dökmeye hazırız**” vb. keskin açıklamalarla kamuoyunu şartlandırmayı hedeflemesi, bir soru

işareti bile bırakmamalıdır. Zaten Türkeş'in bütün açıklamaları bu tür sözlerden ibarettir. Yaşlı hafızası nedeniyle de, ezberlenen bu ırkçı-faşist deyimlerden fazlasını alamıyor ya da üretmiyor. Zaten onun söylemi rejimin söylemidir; onun çılgınlığı

rejimin çılgınlığıdır. Birbirlerinden asla ayrı şeyler değildir. TC, ceset durumundaki bu bunağa tam da benzerlik arz ediyor. Türkeş PKK'ye karşı bir umut olarak gösteriliyor, ama TC ne kadar umut olabildiyse Türkeş de bundan farklı değil. PKK ilk çıktığında da, geliştiğinde de Türkeş-MHP vardı. Şimdiye kadar nasıl başaramamışsa, bundan sonra da başaramayacaktır. Kaldı ki, sadece TC değil, TC'nin emperyalist müttefikleri de PKK karşısında yenilmekten kurtulamadılar. Halk dışında hiçbir desteği olmayan PKK, TC'yi 10 yıl içinde bir enkaz haline getirirken, Türkeş gibiler de bu enkazın altında kalmamışlar mıydı?

Saat 10'a geliyordu. Yine berivanlar telaş içindeydiler. Küçük kuzular daha meraya çıkamadıklarından ahırda kalıyorlardı. Onun için her gün beri saatinde küçük kuzuların peşinde bir koşuşturmadır başlıyordu. Bugün de öyle olmuştu.

Fatma ana, her zamanki gibi küçük oğlu İlhan'la birlikte kuzuları önüne katıp, Çemê Bocî yoluna koyuldu. Diğer berilerle köy çıkışındaki geniş alanda birleştiler. Beri yolu en güzel ve koyu sohbetler yapıyor, kelimeler söyleniyordu. Adeta bu onlar için bir dinlenme anını oluşturuyordu. Hele son yıllarda mücadelenin kendi bölgelerinde de aktif bir şekilde gelişmesiyle birlikte, sohbet konuları da tümenden değişmişti. Yine yoğun sohbetlerle geçen birkaç kilometrelik yoldan sonra otluk alana geldiler.

etmiş, berilerden “bir şey öğrenirim” diye yol üstüne yakın tahıl tarlasında bekliyordu. Ama her iki taraf da ne olduğunu bilmiyordu. Şexmus “Ben de geleceğim” deyip onlarla yürümeye başladı.

Nihayet köyün görüldüğü tepeye ulaşmışlardı. Karşılarındaki uçsuz bucaksız görünen tahıl tarlaları içinde askeri cemse, panzer, tim, korucu arabaları, köyün etrafında bir çember oluşturmuşlardı. Ama ağırlıklı olarak “Xas” adını verdikleri tarafta kümelenmişlerdi. Köy çayırında koyunlarını sulayan başka bir çobanın “geri gidin” işaretini gördüler. Bu mesaj Şexmus içindi. Şexmus, bir beden boy almış tahıl tarlalarına girdi. Berilerdeki merak gittikçe artıyordu.

ne bir şey olursa diye düşünmekten de kendini alıkoyamıyordu. Bu düşüncelerle eve vararak avluya girdi. Askerler köy girişinde kendilerine bir şey dememişlerdi. “Demek ki, daha yapacakları işkence var” dedi yavaşça. Yoksa öyle kolay kolay köye girmezlerdi. Sütünü yere indirdi. Süzgeci alıp kızının yardımıyla tulumdaki sütü kaynatmak için yavaş yavaş büyük tencereye boşalttı. Ama kafası hep ihtimaller üzerindeydi. Ani bir sesle irkildi. Camiden hoparlör sesi geliyordu. Özel tim ve korucular, herkesin evlerinden çıkıp köy meydanında toplanmalarını istiyorlardı. “Çoluk-ço-

kapıya vurmaya başlamıştı bile. Herkes çıkmaya başladı. Yaşlı ve hastaları ise döverek, yerlerde sürükleyerek dışarı çıkarıyorlardı.

Herkesi köy meydanında topladılar. Erkekleri ayrı, kadın ve çocukları ayrı olarak ikiye ayırdılar. Herkes itile kılı aramadan geçirildi. Biraz sonra erkekler önde, kadın ve çocuklar arkada herkesi “Xas” tarafındaki yola götürdüler. Askeri araçlar köylülerin dört bir tarafını çevirerek işkence ve küfürler eşliğinde yürütüyorlardı. Hiç kimse nereye ve

diği nokta habire birkaç köylüyle kazdırılıyordu.

Biraz sonra havada bir helikopter görüldü. Helikopterin gürültülü sesi dindi ve içinden birkaç kişi indi. En rütbelileri, büyük bir zafer kazanmış komutan edasıyla köylülerin karşısına geçti. Onlardan biri on yıldır tekrarlanan masalları uzun uzun anlatmaya başladı: “Bunlar; din, namus düşmanlarıdır. Hepsi Ermeni ve Ermenilere hizmet eden kandı-

sanlar bize ihbar etti. Bu öldürülen teröristlere yardım edenler var. Onları da biliyoruz. Zaten sığınakta taze ekmek, peynir vb. yiyecek maddeleri de bulundu” dediğinde, Fatma ananın başından adeta kaynar sular döküldü. Daha akşam üzeri eritip saç örgüsü gibi itinayla hazırladığı peyniri ve tandır ekmeğini Çiya, Xemgin, Bedran'a verdiğini anımsadı. Kısa bir sarsıntıdan sonra askerlerin “Haydi, kadınlar geriye gitsin” sesiyle tekrar kendisine geldi. Herkes şaşırılmış birbirine bakıyordu. Bu arada düşman subayı şehit düşen gerillaların isimlerini söyler söylemez

alan birden kadınların zılgıt sesleriyle yankılandı. Zafer işareti ve sloganlarla düşman düş kırıklığına uğratıldı. Askerler silah kabzaları ve dipçiklerle vurmaya ve kadınları oradan uzaklaştırmaya başladılar.

Şehit düşen gerillalardan ikisi aynı köyden olduklarından Fatma ana onları çok iyi

BEDEL İSTİYORDU ÖZGÜRLÜK

ni-
çin götürüldü-
ğünü bilmiyordu. Köyün
iki kilometre uzağındaki “Ne-
wala Kûr” denilen yere geldiklerinde, herkes meraklı ve kaygılı gözlerle birbirine baki-

rıl-
mış insanlar-
dır. Sizden zorla ekmek
alarak, ellerine bir-iki silah
alıp, bu koca devleti yıka-
caklarını sanıyorlar.” Kırık
plak gibi her gün kendi TV ve
gazetelerinde söyledikleri şey-
leri tek tek sıraladı. Nihayet
konuşmasına son vereceği sı-

Ç o b a n

Aziz; uzun yılların verdiği tecrübeyle koyunları iyice otlatmış, sonra Çemê Bocî'de sulamış ve şimdi de “meğel” denilen bir dinlenme ve sağma işleminin yapılacağı alana getirmişti. Beriler, evvela çobana şakalar yaparak, moralini yükseltirlerdi. Bugün de öyle yaptılar. Çünkü, morali olmayan çoban koyunları iyi otlatmaz, dolayısıyla da süt çok az olurdu. Çoban yemeğine otururken, beriler de koyun sağmaya başlamışlardı.

Her biri, daha birkaç koyun sağlamamıştı ki, yeri titreten sesler köyün bulunduğu taraftan gelmeye başladı. Hepsinin içi cız etmiş ve aynı şeyi düşünmüştü. Ama bu düz ovada gerillalar gündüz ve hele sabah saatlerinde çatışmaya pek girmezlerdi. Yoğun bomba sesleri tüm ovada kötü bir haber yayarcasına yankılanıyordu. Fatma ana, akşam ekmek ve peynir verdiği üç “heval”i düşündü. “Ya onlar ise” dedi içinden. Sonra, bu düşüncesine lanet getirdi. Beri bitmişti. Ama onun düşünceleri gittikçe daha çok derinleşiyordu. Zaten, berinin nasıl bittiğini de anlayamamıştı.

Sütler tulumlara dolduruldu. Heybelere konulup, eşeklere yüklendi. Küçük kuzuları analarından ayırmak dünyanın en zor işlerinden biri olsa gerek. Ama hava sıcak oldu mu ve kuzuların da karnı doydu mu onları ayırmak biraz kolaylaşıyordu. Köyün görünmesi için bir tepeyi aşmaları gerekiyordu. Bu tepeyi aşmak hepsine yıllar gibi uzun geldi. Tam tepeye yaklaşacaklardı ki, aynı köyden düşman tarafından aranan Şexmus'la karşılaştılar. O da durumu merak

Fatma ana hep düşünceliydi. Düşmandan herhangi bir korkusu yoktu. Ama, kendine hep “Ana” diyen “heval”leri-

yordu kötü Türkçesiyle bir korucu.

Fatma ana, tenceredeki sütü ateşe koymadan birkaç tanesi

yordu. Etraftan barut ve anlaşılmayan kötü bir koku geliyordu. Kalabalık bir tim, asker ve korucu grubunun kümelen-

rada, “Biz burada üç teröristi öldürdük. Bunları içinizden, sizin köyünüzde bulunan bazı devletine bağlı in-

tanıyordu. Şehitlerle olan anılarını düşünerek eve nasıl vardığını bile anlayamadı. Avlu önündeki büyük kapının eşi-

ğinde öylece oturuyordu. Güneş batmak üzereydi ki köy camisine doğru giden yolda üç eşeğin üstüne atılmış kanlar içindeki şehit cenazelerini gördü. Düşman, cenazeleri köylülere vermeden gömmek istiyordu. Fatma ana, oturduğu yerden kalkıp bir zılgıt daha çekti. Az sonra araç sesleriyle irkildi. Panzerler önde, askeri cemseler arkada olmak üzere evinin önünde durdular. Araçlardan inen korucular ve askerler evin içerisine, komşu evlere, etrafa, damların üstüne, avluya koşturup duruyorlardı. Önüne gelen her şeyi kırıp döküyorlardı. Komşusu ve akrabası olan Mustafa'nın acı içindeki haykırıışları gelmeye başlamıştı. Bunun üzerine komşu kadınlar askerlere saldırdılar. Komşu kavgalarıyla meşhur Aysan, bir subayın boğazına yapışmış habire sıkıyordu. Çünkü Mustafa onun tek erkek kardeşi idi. Öfkesi, kini beynine sıçramıştı. Kollarına, vücudunun her yanına inen dipçik darbeleriyle subayın boğazını bırakarak yere yıkıldı.

Fatma ana sadece olanları seyrediyordu. Birden birkaç asker gelip kolundan tutarak komşu eve götürdüler. Kadınlar ve çocukların hepsi burada toplatılmıştı. Fatma ana, kırık pencerelerden dışarı baktığında, büyük oğlu Mahir'in bir cemseden indirildiğini gördü. İtile kakıla ahır ve samanlığın olduğu tarafa götürülen Mahir'e "Bize sığınak göstereceksin lan, yoksa kurtuluşun yok" denildiğini duydu. Gerçi Mahir'in daha önceki işkence tecrübelerinden dolayı hiçbir şey söylemeyeceğini biliyordu ama, bu sefer Kürdistan'da her gün yapıldığı gibi oğlunun da katledilmesinden çekiniyordu. "Şehit düşenlerle hiçbir farkı yok. Fakat daha alması gereken intikam var" dedi, kendisi gibi dışarı bakan komşusuna.

Tim, asker ve koruculardan oluşan yaklaşık 100 kişilik grup çekirge sürüsü gibi yiye-bildiklerini yiyor, yiyemediklerini döküyor, karıştırıyor, yakabilecek şeyleri ise avluda toplayıp yakıyor, sağlam hiçbir şey bırakmıyorlardı. Aradan yarım saat geçmişti. Henüz Mahir'den bir haber alamamıştı. Korucu ve timler tanınmak için başlarına battaniyeler atarak dolaşıyorlardı. Fatma ana yanına komşusu olan iki kadını da alarak, üzerlerine battaniye attılar. Sonra da ahır ve samanlığın bulunduğu avlunun arka taraflarına yöneldiler. İlk girilen ahır kapısındaki nöbetçiler onları tanıyamadı. Ahıra girdiler. Ama ortalıkta kimseler yoktu. Samanlık kapısının olduğu taraftan birtakım sesler geliyordu. Kapıdan başlarını uzatmalarıyla "hawar" diye bağırma bir oldu. Mahir; başına torba geçirilmiş bir halde yüksek saman duvarına itilmeye çalışılıyor, o ise buna karşı direniyordu. Barbar çekirge sürüsünün amacı, onu saman altında nefessiz bırakıp katletmekti. Barbarlardan biri hemen atılarak bir yanlışlık olduğunu, ona birkaç soru sorup, biraz sonra bırakacaklarını söyledi.

Mahir'i ahırın ortasına getirdiler. Başındaki torbayı çıkardıklarında karşısında annesi ve komşularını görmesiyle

söylediği "bunlar benden sığınak istiyor, ama yok, ben olmayan şeyi nereden bulayım" sözü bir oldu. Sömürgeciler onları daha fazla konuşturmak istemediler. Fatma ana ve komşularını ahırdan çıkarırken "Söz veriyoruz, ona kesinlikle dokunmayacağız" demeyi de ihmal etmediler.

Çocuklar, her tarafın harabeye çevrilmesine bakarak, donmuş ve korkulu gözlerle etrafı seyrediyorlardı. Hiçbirisinin aklından, bunun bir oyun olduğu fikri geçmiyordu. Fatma ana; düşmanın elinde bir hevali, bir oğlu olduğunu hiç unutmuydu? Aradan yine yarım saate yakın bir zaman geçmişti. Bu sefer düşmanı nasıl atlatabileceğini düşünüyordu. Nihayet buldu. Komşu evin ahır ile Mahir'e işkence edilen ahır bitişikti. Arada insan boyunu aşan bir duvar vardı. Odadan yavaşça çıktı. Kapı önünde nöbetçiler vardı. Komşu avluya doğru yöneldiğini görünce ses çıkarmadılar. Ahıra geçti. Duvarın dibine geldi. Toprak kerpiçten yapılmış inek yemliğinin üstüne çıktı. Diğer ahıra bakmasıyla içinin parçalanması bir oldu. Mahir'in boynuna dolandırılmış ipin iki ucundan tutan timler habire çekiyorlardı. İp her çekildiğinde, Mahir'in dili dışarı sarkıyor, ağzından köpükler akıyordu. Sorulan tek soru; "Sığınak nerede, içinde Ermenilerin olduğunu biliyoruz. Bize söyle, kurtul" diyorlardı. Fatma ana, bu duruma daha fazla dayanamazdı. Usulca yemlikten inip, ahırdan çıktı. Komşu kadınların bulunduğu yere gitti. Gördüğünü tek solukta anlattı. Başlarına yine battaniye atıp, avlunun arka kapısına doğru yöneldiler. Kendisiyle birlikte Mahir'in yedi aylık oğlu Zana'yı da almıştı. Önde kendisi yürüyordu. Ahıra girdiler. Mahir'i boğazındaki iple adeta cansızlaşmış, yere düşecek halde gören Fatma ana, kucağındaki Zana'yı elinde ipi tutan maskeli timin üstüne attı. "Sizde din, Allah korkusu yok mu? Ne istiyorsunuz" diye bağırdı. Oysa kaç defa evi basılmış, kocası ve oğlu işkenceden geçirilmişti. Bunlarda insanlığın olmayacağını çok iyi biliyordu. Tim, elindeki ipi atıp, korkuyla geri çekildi. Mahir, diz üstü yere yığıldı. Artık nefes alabiliyordu. Gözleri büyümüş, çukura kaçmış, 27 yaşındaki yüzü, 60 yaşındaki bir ihtiyarın yüzü gibi sararmış, beyazlaşmıştı. Mahir, yerde ağlayan Zana'ya bir göz attı. Sanki "Senin geleceğinin, özgürlüğünün bedelini veriyoruz" der gibiydi. Asker ve timler artık dokunmayacaklarına "namus ve şeref" sözü vererek, zorla onları ahırdan çıkardılar. Her zaman olduğu gibi yine onlara güvenmediler.

Fatma ana "Mahir'i öldürecekler, hem de gözümün önünde" diye içini çekti. Gerilladaki oğlunu düşündü. "Keşke Mahir de gitseydi, ya yedi çocuğu? Hepsi de daha küçük." Elinden bir şey gelememesine, çaresizliğine

öfke duydu. Aradan bir saate yakın zaman geçmişti. "Ne yapayım, nasıl durumunu öğreneyim?" Soruları ard arda geliyordu. Kırık pencereden dışarı baktı. Gizlice kırık

"Düşman hala köyün içindeydi. Birkaç köylüyü mezarlığa götürmüş, ellerine kürek-kazma vererek zorla mezar kazdırıyordu. Şehitleri, 'köy şehitliğinin' dışında bir yerde gömdürmek istiyordu. Ama köylüler, şu ana kadarki tüm şahadetlerde mutlaka 'serhildan' yapmışlardı. Nitekim onların serhildanları çok görkemli, bayraklı, coşkulu oluyordu."

pencereden dışarı çıktı. Ahırın olduğu tarafa yönelecekti ki, oturdukları odalardan çok hafif bir inleme sesinin geldiğini duydu. Karanlıkta seslerin geldiği tarafa bakınca ayaklarından çengele asılı Mahir'i ve yanbaşımda ona kalaslarla rastgele vuran timleri gördü. Mahir'den hafif inlemeler dışında hiçbir ses çıkmıyordu. Fatma ananın yüreği artık dayanamadı. Olduğu yere yığılıp, bayıldı. Gözünü açtığında, balkonda betonun üstündeydi. Üstüne bir kova su dökülmüştü. Betonun verdiği soğuklukla titriyordu. O, ilk olarak gözlerini havaya ve çengele diktı. Şimdi Mahir orada asılı değildi. Yığıldığı yerden yavaşça kalkmaya çalıştı. Halsiz ve bitkindi. Koca bir muharebeden çıkmış gibiydi. Kaç saat-tir, Mahir'e vurulan her darbenin acısını yüreğinde hissetmişti. Hemen sordu "Oğlum nerede" timler de korkmuşlardı. "İhtiyar, sen git yat, emin ol oğluna artık elimizi sürmeyeceğiz. Zaten ibne konuşmuyor. Şu an içeride oturmuş çay içeriyor" dediler. Fatma anada kımıldayacak hal kalmamıştı. Komşuları gelip koluna girdiler. Tekrar eski odaya dönmüşlerdi.

Odada öylece oturuyordu. Şehitleri, onlarla geçen anılarını düşünüyordu. İlk dağa çıkıp, gerilla olarak yöreye geldiklerinde onları tanıyamamıştı. Hepsi kilo almış, güçlenmiş, iriyarı olmuşlardı. Ya da üzerlerindeki gerilla elbisesi, ellerindeki silahlarıyla ona öyle görünüyorlardı. "Peki ya Mahir? Ona, şu an ne yapıyorlar acaba?" Odanın ortasında durup gözleriyle Mahir'i arayan Fatma ana "bunca barbarlık, vahşet, işkence acaba dünyanın başka yerinde var mı" diye sordu komşularına.

Kendi evleri de altüst edilen komşulardan hiçbir ses çıkmadı. Fatma ana komşularının yardımıyla ahıra, avluya, bahçeye, evine, çevresine, bakılabilecek her tarafa baktı. Ama Mahir'i göremedi. Mahir'den umudu kesmişti. "Kürdistan'a köyümüzün verdiği yirminci, halkımızın verdiği binlerce şehitten birisi de oğlumna nasipmiş, her gün düşen kahramanlardan daha mı iyiydi? Bedel ödenmeli ki özgürlük yakalanabilsin. Hiç üzülmüyorum. Bir şehit anası olacağım için gurur duyuyorum" dedi, ağlayan komşularına. Gözünden tek bir gözyaşı damlası akmadı. Daha sabahleyin şehit düşen Bedran'ın vasiyetiyle zaten. "Ana biz şehit düşersek arkamızdan gözyaşı değil, zılgıtlar yükselsin" demişti ona.

Etraftaki sesleri dinlemeye başladı. Daha önce, bir köpek havlaması, bir ufak hışırtı, ona ne de sonsuz bir mutluluk ve sevinç verirdi. Çünkü büyük ihtimalle "heval"leri gelirdi.

Yorgundu, bitkindi ama uymadı. Sabah olmak üzereydi. Neredeyse güneş doğacaktı. Daha imam sabah ezanını okumamıştı. Yıllardır aksatmadığı namazını kılmak için abdest tutmaya gücü yetmedi. Sadece şehitler için dua etti. O gün imam da ezanı ilk kez okumadı. Sabah aydınlığı olmuştu. Düşman hala köyün içindeydi. Birkaç köylüyü mezarlığa götürmüş, ellerine kürek-kazma vererek zorla mezar kazdırıyordu. Şehitleri, "köy şehitliğinin" dışında bir yerde gömdürmek istiyorlardı.

ederek köylülere gözdağı verip sindirmek istiyordu.

Fatma ana yerinden kalkarak, "Mutlaka cenazeyi alacağım" deyip, köyün ortasına doğru yürüdü. Daha kırk-elli metre yürümemişti ki, sebze ektikleri bahçenin ortasında uzanmış Mahir'i gördü. Olduğu yerde donakaldı. Yavaş yavaş yaklaşıp iyice emin olmak istedi. Evet, bu

Mahir'di. Yaklaştı, yanbaşına oturdu. Mahir, yırtılmış elbisesi, siyahlaşmış, morarmış vücudu, patlamış ayak parmakları ve tam yarısından kasaturalarla kazınmış saçlarıyla yerde yatıyordu. Eliyle, Mahir'in alnındaki tozları silmeye çalıştı. İyice baktı, kurumuş dudaklarının oynadığını gördü. Komşuları, Fatma ananın üzerine üşüştüler. Mahir'i bir battaniyeye sarıp eve götürdüler. Yüzünü yıkadılar, biraz su içirmeye çalıştılar. Zaman zaman hafif inlemeler dışında hiçbir ses

yol üzerinde bekliyordu. Askerlere ulaştıklarında onları durdurdular. Askerler' onu da, Mahir'i de tanımışlardı. İçlerinden biri, "Al piçini bir daha da buraya adımını atayım deme. Hepinizi kurşuna dizerim" diye tehdit etti. Fatma ana bu sözün altında kalamazdı. "Elinizden ne geliyorsa ardınıza koymayın", gözleriyle de Mahir'e bakarak, "zaten her gün katliam yapmıyor musunuz" diye karşılık verdi. Asker, "Haydi git, fazla konuşma, zaten oğlunun da geberdiğini sanmıştık. Biraz daha konuşursan hemen gebertiriz" deyince, Fatma ana sözü uzatmanın gereksiz olduğunu düşünerek yola koyuldu.

Daha 500 metre uzaklaşmamışlardı ki köyden yükselen "hawar" sesleriyle geriye dönüp baktılar. Köy alevler içindeydi. Evlerden yükselen alev ve duman, göğe yükseliyordu. Bir Mahir'e baktı ve bir de dünkü şehitleri düşündü. Onlara bir sözü vardı: "Naylon çadırda dahi kalmak zorunda olsa bu köyü terk etmeyecekti." Evinin yakılması

Şu ana kadarki, tüm şahadetlerde mutlaka "serhildan" yapmışlardı. Ama onların serhildanları çok daha görkemli, bayraklı, coşkulu oluyordu. İşte düşman bunun korkusunu yaşıyor, tüm köyü yerle bir

çıkıyordu. Açık ki, düşman, onun öldüğünü sanıp, bahçeye atmıştı. Battaniyeye sarılı olarak onu bir tahta taşıyıcının üstüne koyup, komşularının yardımıyla ilçeye doğru yola çıktılar. Düşman

onu topraklarından koparamazdı. Daha kaç baskın, kaç vahşet, kaç katliam görecekti. Savaş; direnişle pişmeyi öğretmişti onlara. Ve savaş özgürlüğün bedellerini istiyordu onlardan.

Egemen medya ve ulusal kurtuluş mücadelesi

Medyanın aynı zamanda bir ideolojik saldırı aracı olduğunu belirtmiştik. Günümüz TC'sindeki uygulama biçimi ile medya, egemen düzenin Kürdistan halkına karşı yoğun bir tarzda kullanıldığı ideolojik ve psikolojik bir özel savaş aracı konumundadır. Asıl işlevi daha geniş alanda halka ulaşmak, onun düşüncesine, bilincine katkı sağlamak, toplumu bir bütün olarak geliştirmek olan medya, günümüzdeki durumuyla bunun tam tersi araçlara hizmet etmektedir. Dolayısıyla dünyada eşine az rastlanır bir biçimde Türk özel savaşı hizmetinde bulunmaktadır. TC, emperyalizmin halk savaşları karşısındaki bütün deneyimlerini kendi tarihsel-toplumsal egemen ulus gerçekliğiyle bütünleştirerek halka karşı kullanmaktadır. Kürdistan'ın sömürge konumunun devamı ve bunun yöntemi olarak, halk savaşlarında oldukça etkili olan psikolojik savaş yöntemlerinin uygulanma yeri TC medyası olmaktadır. Medyanın da bu “görev”den kaçtığı söylenemez.

Başından beri devletle içli-dışlı bir şekilde oluşturulan ve günümüzde Batı medyası ile de yoğun ilişkileri olan TC medyası, her şeyden önce Kürt halk gerçekliğini yok saymakta, egemen ulus gerçekliğini ise yüceltmektedir. Medya günümüzdeki görünümü ile faşizmin, şovenizmin sömürgeciliğin geliştiricisi ve destekleyicisi durumundadır. Medyanın herşeyden önce yaydığı egemen sınıf ve ulus düşüncesi, kemalizmin “sınıfsız-sömürsüz bir toplum” propagandasıdır. Bu sözler ardında Kürt halkı ve en basit ulusal ve demokratik istemleri bir bütün olarak yok sayılmaktadır. Kemalizmin ilericiliği söylemi ardında Kürdistan'daki katliamlar gizlenmekte, “çağdaşlaşma” adı altında bu katliamlar meşrulaştırılmaktadır. TC medyası yetmiş yıllık tarihi boyunca Kürdistan'a yönelik bir tek objektif haber yapmamıştır. Kürt dilinin yasaklanmasını görmezlikten gelmiş, hatta bu yasaklamanın en kararlı savunucusu olmuştur. Yetmiş yıl sonra TV'de yayınlanan ilk Kürtçe konuşma dahi özel savaş amaçlıdır ve bir korucubaşına aittir.

Günümüz Türk medyasının devletçi ve faşist niteliği ulusal kurtuluş mücadelemiz geliştikçe daha da belirginleşmektedir. Basın haberleri, televizyon programları, radyo yayınları Kürdistan'da TC'nin bütün gücü ile yürüttüğü özel savaşın psikolojik kanadını oluşturmaktadır.

Günümüz Türk medyası, yukarıda belirttiğimiz genel işlevlerinin yanısıra özel işlevlerle de donatılmıştır. Türk medyasının günümüzdeki birinci görevi yükselen Kürt halkının direnişine karşı Türk şovenizmini körüklemek ve bunu çok çeşitli yöntemlerle yerine getirmektir. Türk tarihi üzerine “kahramanlık” filmleri yayınlanmakta, basın ve benzeri araçlarda da tefrikalar

halinde Türklüğün asaleti, görkemi bütün halklardan üstün olduğu yönünde işlenmektedir. Özellikle ulusal kurtuluş mücadelesinin boyutlanmasından sonra bu işlev daha da çeşitlenmiştir. Türk ulusal özelliklerinin alabildiğine yüceltilmesinin yanısıra, Kürdistan'daki kirli savaşta öldürülen askerlerin cenaze törenleri duygusal gösterilere dönüştürülmekte ve ulusal kurtuluş mücadelesi ile ilgili şoven-faşist yayınlar yapma görevi yerine getirilmektedir. Fakat bütün bunlar yapılırken Kürtlüğü aşağılamaktan da geri kalmamaktadır. Gerek geçmişte, gerekse günümüzde kitle iletişim araçları sürekli olarak Kürtlerin ne kadar cahil, vahşi, barbar yaratıklar olduğunun propagandasını yapmaktadır. Kürt gerçekliği gizlenmek istendiği için medya burada da bir hileye başvurmuş ve Kürt yerine “Doğulu” tiplemesini kullanmıştır. Kasket ve şalvarla gösterilen bu “Doğulu” tiplemesinin eşkıyalığı, canavarlığı, cahilliği, kandırılmışlığı vb. gibi olumsuz özellikler vurgulanır. “Doğulu”nun Türkçe'yi iyi konuşmaması dahi abartılarak vurgulanır ve aşağılanma vesilesi yapılır. Bu temelde üretilen yüzlerce TV programı, filmler, basın haberleri sürekli bu konuyu işler ve böylelikle Kürtlere ve Kürtlüğe karşı küçümseme, hor görme duyguları yaratılmaya çalışılır. Egemen ulusun üstünlüğünü vurgulamak için en gelişmiş olanın egemen ulusun dili, kültürü, gelenekleri ve yaşamı olduğu öne çıkarılır. Yine bu yöntemle özellikle yeni yetişen Kürt gençliğine de kendi ulusal özellikleri adına ne varsa tümüne yabancılaştırılması hedeflenir. Diğer asimilasyon kurumlarının yanısıra medyanın bu yöndeki yayınları da asimilasyonu hızlandırır niteliktedir. Silahlı mücadelemizin başlamasından sonra medyanın sık sık vurguladığı “üç-beş eşkiyadır, kısa sürede ezilip bitirilecekler” söylemleri de özünde aynı amacı hedeflemektedir.

Hiç kuşkusuz TC medyası tam anlamıyla özel savaşın hizmetinde devletin borazanlığına soyunmuştur. Bu yönüyle medya genelde Kürdistan halkını hedef alırken, özelde de ulusal kurtuluş mücadelesine karşı çeşitli taktikler denemektedir. Zaten anti-demokratik olan TC ortamına ilaveten medya, her yönüyle şovenizmin besleyicisi durumundadır. Sürekli düşman psikolojisini işlemekte, Türkiye'nin dört bir yandan düşmanlarla çevrili olduğu vurgulanarak diğer halklara karşı saldırgan eğilimler geliştirmektedir. Medya, TC'nin saldırganlığını gizleyebilmek için diğer halkları saldırganlıkla suçlamakta, buna uygun senaryoları yaratmaktadır. (Katledilen Ermeni ve Kürtlere ait toplu mezarların ortaya çıkarılarak “Ermeniler tarafından katledilen Türklerin toplu mezarı bulundu” şeklinde lanse edilmesi gibi.)

Özellikle Kürt sorunu söz konusu olduğunda medya şovenizmin şampiyonluğuna oynamaktadır. Tarafsız ve objektif haberciliği ile halkların

kardeşliğini öne çıkarması gerekirken, TC medyası haberleri çarpıtarak, montaj hilelerine başvurarak, abartılı mizansenler hazırlayarak Kürdistan'da öldürülen askerin cenazesini şaşaalı gösterilere dönüştürmektedir. Bu durum toplumdaki barış isteklerine son verilmesine neden olmaktadır. “Bugün Türkiye'de medya aynı zamanda anti-demokratizmin ve militarizmin de temel aracı, taşıyıcısı durumundadır. Holdingleşmiş basın ordulaşmış milletin milli çığırtkanlığını yapmaktadır. Türkiye'nin zorba devlet karakteri, ilkel burjuvazi, onun sürekli bunalım içindeki sistem geleneği ve soğuk savaşın ABD kaynaklı ulusal güvenlik kültürüyle yoğrulmuş yapısı ile basının, militarizmin kaynaklarından birisini oluşturmaktadır. Bunun içindir ki içeride Kürt sorununda, dışarıda Bosna-Hersek'e kadar, her konuda hemen şiddet çığırtkanlığına soyunabilmektedir. (2) Şiddet çığırtkanlığı hertürlü propaganda yöntemiyle (kara, gri, beyaz vb.) işlenmekte haberler yaygınca çarpıtılmakta, psikolojik savaşın en ince yöntemleri kullanılmaktadır (ÖH, sf. 50).” Kitleleri yönlendirmek için verilen haberlerde, kendilerine göre başlık ve içeriğin aynı olması önemli değildir. Kelime oyunları ve hileleri, mükemmel şekilde kullanılmaktadır. Örneğin “-PKK'ye büyük darbe” diye büyük puntolarla yer alan gazete haberlerinin ayrıntı kısmında bu başlığı doğrulayan hiçbir ayrıntıya yer vermeyebilmektedir.

Basın, bu tür yayınları toplumun her kesimine yönelik olarak da kullanır. Amaç aynı olmakla birlikte, yönelimlerinin özgünlükler bulunur. Bu ölçüde özel savaş tam bir psikolojik savaş aracı haline geleerek toplumu kuşatır. Medyanın istihbarat örgütleriyle bu denli içli-dışlı olması direkt CIA, MIT vb. gizli teşkilatlar aracılığıyla sürdürülmektedir. Psikolojik savaş uygulamalarında, medyanın pratiğine ilişkin verilen örneklerden de anlaşılacağı gibi medya sömürgeciliğin Kürdistan'daki bir uzantısı olarak rolünü oynamış, oynamaktadır. Medya, günümüzdeki görünümü ile psikolojik savaşın en başarılı aracı, hatta en önde gelenidir.

Özetle, günümüz Türk medyası bütünüyle Kürdistan halkına karşı konumlanmıştır. TV programlarından, sinema filmlerine, basın haberlerinden magazin haberciliğine kadar bütünüyle Kürdistan halkı ve onun önder gücü PKK'yi hedeflemektedir. En kaba propagandalardan fark edilmeyen en ince psikolojik yöntemlere kadar medya, faşist-sömürgeci TC rejimi yanında safını belirlemiştir. TC de ulusal kurtuluş mücadelesine karşı bu araçtan oldukça yoğun tarzda yararlanmaktadır. Özellikle ulusal kurtuluş mücadelesinin en fazla gelişme gösterdiği 1990'lı yıllarda peş peşe özel TV kanallarının açılması bir tesadüf olabilir mi? Yine Küba'ya karşı uygulanan özel savaşın ilk adımı olarak kullanılan MTV televizyonunda stratejik denge doğru gittiğimiz 1993 yılında Türkiye'de devreye sokulması

rastlantı mıdır? Açıktır ki, egemen düzenin korunması ve sürdürülmesi için medya bütünüyle toplumu yanlış yönlendiren, şovenizm ve militarizmin besleyicisi bir kaynak durumuna girmeseydi, TC kitle iletişim araçlarını geliştirmeye bu kadar önem vermezdi.

Sonuç

Sınıflı toplum tarihi boyunca egemen sınıflar kitle iletişimini egemenlikleri altına almaya çalışmışlardır. Sınıf iktidarlarına dayanarak kitle iletişim araçlarının üzerinde tahakküm kurmuşlardır. Günümüzdeki görünümüyle bu durum kitle iletişim araçlarının bütünüyle tekelleştirilmesi, böylece kitle iletişim araçlarının egemen sınıfın mutlak egemenliğine alınmasıdır. Yine sınıflı toplum tarihi boyunca ezilen sınıfların bu yönlü çabaları olmuşsa da, fazla etkili olamamıştır. Yer yer ortaya çıkan böyle denemeler kısa vadeli ve geçici bir süre için devam etmiştir. Özellikle devrim veya toplumsal hareketlenme ve denemelerin de ezilen sınıfların kitle iletişim araçları üzerinde egemenlik kurma istemleri belirginleşir. Devrime kalkışan güç, kitlelerin desteğini sağlamak için, kendi ideolojik-politik ve kültürel programlarını ve istemlerini halka özümsetmeye ve benimsetmeye çalışır. Ne kadar yeni ve üretici olursa olsun fikirler, düşünceler halka benimsetilmeden kapsamlı bir toplumsal düzenleme imkanı yoktur. Bu amaçla burjuvazi feodaliteye karşı ve gerçekleştiren sosyalizm de ilk dönemlerde burjuvaziye karşı kitle iletişim araçlarını yoğunca kullanmıştır. Bu dönemlerdeki kitle iletişim araçlarının kullanımı ilerici bir nitelik taşımaktadır. Yeni sınıfın veya toplumsal düzenin üstyapı kurumlarının kitle iletişim araçları vasıtasıyla halka iletilmesi geçici bir süre için de olsa toplumsal bilgileneceği ve gelişmeyi hızlandırır. Fakat bu geçici bir süre içindir. İktidara yerleşen sınıf kanununu güçlendirdikten sonra bu konumu korumanın telaşına düşer. Bunun için bu sefer de kitle iletişim araçlarını tam tersi yönde toplumu bilgilendirme, iletişim önleme doğrultusunda kullanmaya başlar. Bu tarz bir kullanım kitle iletişimini egemen sınıf-ulus gerçekliğiyle betonlaştırır. Objektiflikten saptırır, çarpıtmalarla diğer birçok ulusu etkilemeye yol açar. Egemen sınıf gericileşmeye başladığında bütün kitle iletişim araçlarını kendi denetimine alarak geliştirecek toplumsal muhalefeti etkisizleştirmeye çalışır. Bu amaçla toplumda doğru bilgi akışını sağlayabilecek olan kitle iletişim araçları üzerinde yoğun denetim kurulur. Çeşitli yöntemlerle kısıtlamalara gidilir. Egemen düzen tarafından çok çeşitli baskılara maruz kalan alternatif kitle iletişim araçlarının yeni bir devrimci gelişim dönemine kadar çok fazla gelişip güçlenmesi beklenmemelidir. Toplumun tüm iletişim imkanlarını ellerinde toplayan medya patronları, istedikleri zaman savaş çıkarabilecekleri güce sahip olduklarını söyle-

mekten çekinmemektedirler. Dünyada ve Türkiye'de egemen sınıfın medya aracılığı ile gerçekleştirdiği ve sonuçları itibarıyla toplumsal bir tüketim çılgınlığına, bütün ahlaki değerlerin erozyonuna, bireyselleşmeye, yozlaşmaya ve genel olarak insan kişiliğine yönelik tehlikeye, günümüzde egemen sınıfın ılımlı unsurları dahi karşı çıkmaktadırlar. Bu konuda çeşitli araştırmalar yapılmakta, veriler toplanmakta, çözüm önerileri geliştirilmektedir. ABD'de Herman ve Homsy tehlikenin büyüklüğüne işaret ediyorlar, çeşitli çözümler öneriyorlar. Çok daha değişik ve düzen sınırları içindeki çözümler de üretilmektedir. Medya tehlikesini sınırlamaya yönelik başlı başına bir bilim dalı olan medya pedagojisi geliştirilmiştir.

Fakat geliştirilen “çözümler” geçici olan kesin sonuç vermeyen ve düzen sınırları içerisinde kalan çözümlerdir. Gerçekçi olmaktan oldukça uzaktırlar. Bu çözüm önerileri olayın sadece bir boyutunu ele almakta ve özellikle TC egemen medyasının Kürdistan halkına, onun ulusal kurtuluş mücadelesine karşı dizginsiz bir tarzda kullanılmasını görmezlikten gelmekte, medyanın sınıfsal boyutunu ve bütünüyle sömürüye hizmet ettiğini gizleyebilmektedir.

Günümüzde Türk sömürgeci medyasının saldırılarına en fazla maruz kalan Kürdistan halkı, ulusal kurtuluş mücadelesi ve onun öncüsü PKK'dir.

Tarihte her yükselen güç kendi üstyapı kurumlarını da geliştirir. Kürdistan halkını özgüçüne kavuşturma, yeni bir toplumsal düzen oluşturma perspektifiyle yola çıkan PKK hareketi, kendi kültürünü, yaşam tarzını, ahlakını, ideolojisini vb. değerlerini yaratmıştır. Açıktır ki, ulusal kurtuluş mücadelesinin geldiği bu aşamada sadece egemen medyanın tehlikesinden söz etmek, onu sınırlandırmaya çalışmak yeterli olmayacaktır. Yaratılan değerlerin bütün halka mal edilmesini sağlayacak olan kitle iletişim yöntemlerini geliştirmek, var olanları yetkinleştirmek günümüzün geçerli görevlerindendir.

İletişim kavramı nötr bir kavramdır. Yani tek başına ele alındığında “tarafsızdır.” Ancak bir sınıf veya halk gerçekliği ile bütünleştiğinde tarafı bir hale gelir. Günümüzde kapitalist-emperyalist medya ve onunla çok çeşitli bağlantıları olan Türk sömürgeci medyası egemen sınıf-ulus gerçekliği ile bütünleşmiş ve tarafsızlığını yitirmiştir. Bilgilendirme, doğru haber aktarma, eğitim, kaynaştırma vb. istemleri olan medya, günümüzdeki durumuyla iletişim yerine iletişim-sizliği körüklemektedir.

Esasında kendi egemen medya gerçekliğiyle bütünleşmeyen “alternatif” kitle iletişim araçları da vardır. Genelde demokrat veya ezilen sınıf savunuculuğunu yapan alternatif medya kuruluşları Batı'da TV imkanlarından dahi yararlanırken, TC'nin sadece basınıyla sınırlı kalmaktadırlar. Fakat bunlar dünya çapında sadece kendi kesimine ulaşabilmekte, bu anlamda et-

Devamı 23. sayfa

M
e
d
y
a

- I V -

■ TC medyası yetmiş yıllık tarihi boyunca Kürdistan'a yönelik bir tek objektif haber yapmamıştır. Kürt dilinin yasaklanmasını görmezlikten gelmiş, hatta bu yasaklamanın en kararlı savunucusu olmuştur.

Parti büyük umudun...

Baştrafi 24. sayfada

te Ortadoğu'da devrimci-demokratik hareketlerle yardımlaşma temelinde politik ilişkiler geliştirdi. Bölge gericiliğine karşı savaşı ve büyük enternasyonalist ruhla bu topraklar üzerinde, bölge halklarının kurtuluşu uğruna şehitler verdi. **"Ortadoğu Şehitliği"**, bu enternasyonalist mücadelede oluşmuş proletarya ve ezilen halkların vatan toprağı oldu.

Partinin enternasyonalizm anlayışı söylemde değil, eylemdir. Bunun kanıtlanışı başta Türk, Arap, Fars, Alman, İtalyan, Fin, Ermeni, Yunan, Azeri, Süryani gibi halklardan devrimcileri gerillaya, devrime çekmiş vatan topraklarını dünya halkları ve uluslarıyla tanıştırmış olmasıdır.

Parti, devrimi Türkiye devriminden soyutlamadı. Bu anlayışla Türkiye ve Kürdistan devrim sorunlarını, stratejik ve taktik ilişkilerini inceledi ve programlaştırdı. Geliştirilen **"Faşizme Karşı Birleşik Direniş Cephesi"** bu somut yaklaşım ürünü olarak oluşturuldu.

Parti, Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinin sorunları ve çözüm yollarının tarihsel bir yaklaşımla ele alınışı ve incelenişidir. **"Ulusal Kurtuluş Problemi ve Çözüm Yolu"** perspektifi, **"Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi"**ni yarattı.

Parti en büyük eğitim okuludur. Bu *okulda salt savaş* değil, en yüce insanlık değerleri kavratılmış; sadece yorumlayan değil değiştiren, inşa eden, gelecek özgür yarınlara biçim veren insan tipi de yaratılmıştır. Parti, **"ülkeye dönüş"**, **"gerillayı başlatma"** ve **"uzun vadeli halk savaşı"** sorunu genel olarak **"zor"** kavramı ve **"Tarihte Zorun Rolü"** **Ulusal Kurtuluş Siyaseti ve Ulusal Kurtuluş Savaşları** gibi somut çalışmaları ortaya çıkardı. Yine devrimci teoriyi devrimci eyleme dönüştüren, bunun için güçlü bir savaş örgütünü yaratan eylemin adı olarak parti **"Tarihte Örgütlenmenin Yeri ve Önemi"**, leninist parti anlayışı, Kürdistan'daki örgütsüzlüğün tarihsel nedenleri ve sonuçları, parti örgütlenmesinin devrimci örgüt çizgisi gibi sorunlar **"Örgütlenme Üzerine"** adlı çalışmada marksizm-leninizmin ışığında incelendi.

Parti sınıf bakış açısını yarattı. Düşmanı, sınıfları tanımladı. Savaş, düşmanı açığa çıkardıkça düşman tanımı netleşti. Parti, halk ve insanlık değerlerine, özgür yaşama, kölelik, yıkım ve sömürüyü dayatan, halkları köleleştirerek yaşayanları düşman olarak tanımladı. Düşman içte de aran-

dı ve düşürülen Kürt kişiliğinde yaşayan düşman özelliklere de yönelindi. Bu yönelim bir yandan özgür insanı ortaya çıkarırken, öte yandan milyonların düşman karşısında saf tutmasını sağladı. Parti büyüdü.

Parti büyüdüğüçe düşman yöneldi. Zindanlarda geliştirilen provokasyon dışarıda da tasfiyecik-kemalist komplocular da temsilini buldu. Partiye; kaçış, teslimiyet ve düşmanlık dayatıldı. Bu parti içi mücadeleyi keskinleştirerek netleştirdi. Parti saflara, partiye ve halka hizmet için değil, kendi çıkarları için katılanları **"en tehlikeli anlayış"** olarak ilan ederek mahkum etti.

Parti, şehitlerin partisidir. Şehitler, partinin manevi komutanları, önder ve öncüleridir. Yaratılan değerlerin, kazanılan mevzilerin, onurun, yiğitliğin; parti ve halk saygınlığının temelinde şehitler vardır. Şehitlerin yaşamı gerçek parti yaşamıdır. Partiyi, parti yapan şehit kanıdır. En yüce bağlılıklar, en görkemli direnişler, en soylu ilişkiler şehitlerle temsil edilmiştir. Bu anlamda partide şahadet, ölümü değil, yaşamı tanımlar. Ve kesinlikle devrim, şehitlerin eseridir.

Ülkeye dönüş ve ilk şehit **"zorun bilinci"**dir. **"Devrim kanla olacaktır"** kararlaşmasıdır.

15 Ağustos kalıba dökülen **"ilk kurşun"**un namluya sürülerek karanlığa sıkılmasıdır. İlk kurşun, milat, doğuş ve yükseliştir. Yükseliş, eski olanla engellenmek istendi. Ulusal başkaldırıya karşı çıkarılan feodal çetecilik oldu. Parti yaşamı, kişiliği yozlaştırılmak, savaş tarzı bozdurulmak istendi.

Parti, dayatılan yozlaştırmaya karşı aydınlanma ve kültürleşmedir. Parti, dayatılan tasfiyeciliğe izin vermedi. Sürece; kongre ve konferanslarla cevap verdi. **"Bireyde çözümlenen an değil tarih, birey değil toplumdur"** gerçeğiyle savaş kişiliği güçlendirildi. Stratejik ve taktik önderlik gerçeği ile, devrime ve çizgiye dayatılan tasfiyecilik ve yozlaşmaya karşılık verildi.

1990 atılımı **"parti halktır"** gerçeğini yarattı. **"Halk demokrasisi için ileri"** komutu halkın devrimci savaşımına ruh verdi. 12 Eylül vahşetini yaşayan halk partiyle buluştu. Parti halklaştı.

Serhildanlar partinin olgun meyveleridir. Parti serhildanlarla güçlendi. Halk safları gerçek parti okulları oldu. Parti kendini halkla eğitti. Halkın üç bin yıllık umudunu, özgürlük istemini savaş gerekçesi saydı ve savaşı yükseltti. Bu yükselişin geri dönülmez zafer andı oldu.

"Yeni insan, yeni toplum" savaş gerçeğinin ürünü olarak

şekillendi. Partiyle kimliksiz halk, kimliğine kavuştu. Özgür kadın, yeni insan biçimlenişiy-le parti saflarında ortaya çıktı. Parti, halk ve toplum değil, aynı zamanda bin yılların baskı ve kölelik ilişkileri içinde şekillenerek metalaştırılan kadının da özgürleştirme savaşımını başlattı. Kadın özgür kimlik ve kişiliğini partide buldu.

Parti, mültecilik ve vatan-sızlıktan direniş temelinde yurtlaşma ve ülkeye dönüş; TC'nin Kürdistan üzerindeki işgal, tenkil ve tedip hareketına karşı ulusal direniş ulusal gerçeği bulma, buna yönelme ve ulusal kurtuluş siyasetini bulma; her yeni dönem direnişinin içinde bulunduğu koşullar ve olanakları değerlendirme gerçeği üzerinde gelişti.

Parti, en büyük vatanlaşma eylemi oldu. Vatansızlaştırmadan özgür vatana dönüş süreci, büyük devrimci yurtseverlikle yaratıldı. Halk savaşarak ve savaştırılarak proleter yurtseverlik bilincini edindi. Parti, en büyük yurtseverlik hareketini başlattı. **"Kaynağa dönüş"** ve **"özgür vatan"** için savaş bu hareketin ürünü oldu. Çağdaş yurtseverlik, ilkel milliyetçiliği çözdü. Çözümle geliştikçe halk için, vatan için savaşarak can veren büyük halk kahramanları, halk önderleri ortaya çıktı.

Parti temiz bir sudur, ne girerse belli olur. Suyu bulandırmak, kaynağı kurutmak özel savaş taktiğidir. Özel savaş bunun için **"kir"** üretmiştir. Kirli savaşla sadece parti suyu değil, tüm bir toplumu kirletmek istemiştir. Kontralar, itirafçılar, işbirlikçiler, ajanlar parti suyunu çalınmak istenen özel savaşın mayasıdır. Maya zehirli-dir. Parti suyu halk denizidir. Halk denizi kir tutmuyor, kirli olanı kabullenmiyor ve dışlıyor. İhanet ve itirafı öldürmüş, diriliş ve direnişi halkın eylemi yapmıştır.

Kurtuluş **"diriliş serüveni"**nin ürünüdür.

"Diriliş başarılı, sıra kurtuluştadır" parti zaferidir. Parti Önderliği'nin Kürdistan halkına ve insanlığa armağanıdır. Kurtuluş, devrim insanının parti öncülüğünde halk iktidarına kavuşmasıdır. Yakındır bu. Yarının sorunu değil, bugünün sorundur. Varmak için koşmak değil, yere sağlam basmak ve partiyi kavramak yeter. Parti Önderliği, partinin yaratıcısı, yol göstericisi, tüm halk, devrim ve insanlık değerlerinin bileşkesidir. Işıklı yol önderliğin yoludur. Yolda yürümek partiyi ve Parti Önderliği'ni kavramak ve uygulamaktır. Artık partileşmek ve savaşı kazanmak zamanıdır.

M. Salt Özgür

Kürdistan devrimi Ortadoğu'da...

Baştrafi 14. sayfada

olaydır. Yeni bir şey gördüm: Siz sadece Kürdistan'ın bağımsızlığı için savaşmıyorsunuz. Daha çok Kürdistan halkının onurunu korumak, Kürdistan toplumunun adaletini ortaya çıkarmak, Kürtlerin kültürünü geliştirmek, yani tüm edebiyat, sanat, siyasi-askeri ve ekonomik yönleriyle mücaele yürütmektesiniz. Hepsini bağlandırdır. Biz aydınlar her ne kadar siyasi, askeri ya da parti üyesi olmasak da, yolumuz birdir. Bütün askeri, siyasi, kültürel, ekonomik bağımsızlığımı istiyorum diyenlerin, yine tüm yol gösterenler de dahil hepsinin yolu birdir. Biz yaşlı ya da genç, işçi ya da aydın da olsak yolumuz birdir. Öyle bir direniş sergilemeliyiz ki, Türk devletinin tüm gücü bu hareketi bastıramasın. Böyle geniş tabanı hiçbir güç yenemez. Ben buna çok inanıyorum. Hepiniz bize çok üstün bir moral kaynağı oluyorsunuz.

Başkan APO: Bu ziyaret, ömrünün sonunda da demeyeceğim, çünkü senin için yeni bir yaşamın başlangıcı oldu.

İ. Şerif Vanlı: Yeni bir dönemdir.

Başkan APO: Çok morallisin.

İ. Şerif Vanlı: İnanıyorum, Başkan kardeşimin dediği gibi, bu yaşamımızda yeni bir dönemdir; kurtuluşumuz için yeni bir dönemdir.

Başkan APO: Ben de sizin isminizi önceden duymuştum. O zaman bir Kürt öğrencisiydim.. Daha yeni Kürdistan sorununa el atmıştık, sizi duymuştuk. Biz de çok şey yaptık ve şimdi burada

birleştik. Bundan sonra daha da büyük yürütürüz. Ağır bir sorumlulukla, yerinde olan bir bilinçle biz burada olumlu bir yapılanmaya kavuştuk, birlik yaptık. Ulusal birlik, özgürlük birliği gibi.

İ. Şerif Vanlı: İnanıyorum, artık büyük etki yaratabiliriz. Aydınlar olarak diğer parçalarda da etkili olabiliriz.

Başkan APO: Tabii çalışma yapın. Bugünler boş durma günleri değildir. Gün; kendi kaderini tayin edebilmek için bin yılda bir ele geçen bir gündür. Gün; çıkarını tanıma günüdür. Siz ne kadar kendi şahsınızda yeni şeyler yaratırsanız, göreceksiniz ki, halk etrafınızda o kadar kenetlenir. Bundan başka çare yoktur.

İ. Şerif Vanlı: Doğrudur, başka çare de yoktur. Size şunu söyleyebiliriz ki, yabancı ülkelerde yaşayan Kürtler, işçisi olsun, aydını olsun, hepsiyle bir olacağız. Yani bize büyük umut oluyorsunuz. Kanaatime göre, amacımıza ulaşırız.

Başkan APO: Cesaret edin. Sen kendin de buna cesaret et. Bir yiğidin durumuna getir kendini.

İ. Şerif Vanlı: Cesaretin temel alınması gerekiyor.

Başkan APO: Sen kişisel olarak fazla rol oynayamazsın. Sen ne kadar halkın hizmetine girersen, şahsiyetini o kadar yüceltirsın. Büyümenin tek yoludur. Sen ne kadar halkın hizmetindeysen, ulus için ne kadar büyük adım atmışsan, o kadar büyük olursun. Bizi birleştiren, daha da birleştirecek olan anlayışlar ve yaklaşımlar bunlardır. Bizim ve buradaki çalışmalarımızın

nasıl olduğunu gördünüz. Küçük bir yerde her şey büyük gerçekle-şiyor.

İ. Şerif Vanlı: Büyük oluyor.

Başkan APO: Bundan sonra yaptığımız çalışmalarını kendi çalışmalarınız olarak görün. İlle de neden yapmıyorsun da demem. Kendi şerefimizle bir şeyi yapın ki, biz size bravo diyelim. Tüm aydınlar selamlarını iletin. Bizi gördünüz, epey konuşmalar da oldu. Yalan, demagoji ve dogmatik tarzlarla üzerimizde durmasınlar. Yazıktır; siz de birçok şeyinizi kaybediyorsunuz. Bu doğru değil, bu tutumlar düşmana hizmet ediyor. Siz de bir gölgenin ayışığı olun; olmaya çalışın. Siz de devrimin bir kolu olun. Evet, sizi çok eski bir yurtsever (yani biz sizi yoldaş olarak görüyoruz) ve bir PKK'li olarak görüyoruz. Doğru değil mi?

İ. Şerif Vanlı: Ben de PKK'li olmaktan çok memnunum.

Başkan APO: Öyle oluyor. Yani öyle sayalım. Burada arkadaşları gördün. Birlik de sağlanmış. Bundan sonra yaşamınızda gün be gün yeni başarılar ve zafere doğru hamleler yapmanızı diliyoruz. Bizi soranlara, bizim adımıza konuşabilirsiniz. Kendinizi yine koruyabilirsiniz. Darlığımız ve eksikliğiniz oldu mu, arkadaşların yardımıyla giderin. Doğruyu ve iyi olanı gördüğümüz müddetçe sonuna kadar sizinle olacağız. Bu temelde sizlerle başarılar diliyoruz.

(Bu yazı Kürtçe'den çevrilmiştir.)

SÜRECEK

Medya...

Baştrafi 22. sayfada

kisiz kalmaktadırlar. Toplumun ancak sınırlı bir kesimine ulaşabilmekte ve genelde kendi kanallarını yaratamadıkları-rından dolayı egemen medya sistemine bağlı kalmaktadırlar. Ulusal veya sınıfsal devrimlerini gerçekleştirmiş olan ülkelerde bile alternatif medya ağırlıklı olarak ABD-Avrupa kaynaklı programlardan yararlanmış, uluslararası haber ajanslarının aktardığı olayları yayınlamaktadır. Diğer ülkelerde de olan budur. Egemen medyaya bu yönlü bir bağımlılık, alternatif medyanın kendisinden beklenilenin ancak çok sınırlı bir bölümünü yerine getirmesini koşturmuştur.

Türkiye'deki durum da buna benzer yönler taşımaktadır. Türkiye'de alternatif kitle iletişim araçlarının sadece basın alanıyla sınırlı kaldığı, basın dağıtım, pazarlama vb. alanlarda egemenlerin denetiminin etkisinden kendisini kurtaramadığı, politik olarak güçsüz, ekonomik olarak da verimsiz kaldığı gözlenmektedir. Sol yayıncılık olarak da tanımlanan Türkiye alternatif yayıncılığı

genelde çevirilerden öteye gitmemektedir. Bunların da çoğu yanlış çevrilmiştir. Kendisini zenginleştirmede için sürekli bilinenlerin tekrarından öteye geçmemiş, halk açısından doğru bilgilenmeyi sağlayamamış, çekici olamamıştır. Her yönüyle gelişmekte olan yeni sınıfın sözcülüğüne soyunması gereken alternatif yayıncılık, iletişimini TC egemen sınıfının denetiminden çıkarıp doğru temelde halka açılması gerekirken, çeşitli sol dergilerden ve marksist klasiklerin basımını gerçekleştirmekten öteye geçememiş, gerçek alternatif misyonunu yerine getirememiş, devletin güdümünde kalmıştır.

Uluslararası tekeli medyaya bağlı olarak işlev gören Türk sömürgeci medyasının etkisizleştirilmesi bir yönüyle de alternatiflerini ortaya çıkarmayı gerektirmektedir. Kitle iletişimini doğru hattına oturtarak toplumun bilgilendirilmesini, gelişmesini, kültür düzeyinin artırılmasını sağlamak için doğru haberciliği esas alan, açıklığı sonuna kadar uygulayan, Kürdistan halkının ulusal kurtuluş mücadelesi safında ve halkın

yanında yer alan, emekçi sınıfları esas alan yaygın araçların yaratılmasına gerek duyulmaktadır. Batı ve Türk medyasının yoğun ideolojik-politik kültürel saldırılarını etkisiz hale getirmek için bu gereklidir. Devrimin ideolojisini, devrimin kültür ve yaşam tarzını, diğer yaratılan değerleri en bilimsel ve doğru tarafa halka sunmak, kazandırmak olmaktadır ve olacaktır. Emperyalizm ve Türk medyasının yoğun kültür egemenliğine karşı devrim kültürünün işlenmesi, savaş gerçekliğinin vurgulanması, sürekli insan kişiliğini geliştirmeye yönelik geliştirici yayınların hedef alınması, PKK'nin gerçek yönleriyle kamuoyuna yansıtılması etkili bir kitle iletişimi için zorunluluktur. Ulusal kurtuluş mücadelesi saflarında gerçekleştirilecek sağlıklı kitle iletişimi aynı zamanda TC medyasının toplum üzerindeki olumsuz etkilerini ortadan kaldıracaktır. Devrimin yarattığı değerlerin nitelikli görevler şeklinde dışa vurumu etkili bir kitle iletişimini sağlayacaktır.

BİTTİ

KURD-A (Kürt-Alman Haber Ajansı)

yeni yerine taşındı: Sachsenring 29-31, 50677 Köln

Yeni telefon ve fax numaraları: Tel. 0221-31 12 16 (17) / 0221-31 12 30

Kürdistan'dan günlük savaş haberlerini veren servis numaraları: 0221-31 12 92 / 31 12 88 / 31 12 84

KURD-A'ya haber geç, onun doğal muhabiri ol!

Sömürgecilik “zor”la oluştu. “Dış zor” Kürt halkını karanlıklar ve acılar içerisine sürükledi. Temelinde Kürt halkının güçsüzlüğü ve örgütsüzlüğü vardır. Güçsüzlük dağildir. Dağıtılmış olan ve dağıtılmışlığı bir “kader” olarak kabullenen bir halkın kendisini örgütleme ve yeniden yaratma savaşıma koyulması mümkün değildir. Bu nedenle önce “güç olmak” gerekiyor.

Örgütlülük “güç” demektir. Güçlü olan yaşar. Ancak “güç” ol-

uşturulmuştur. Atılan adımların, tarihsel dayanakları vardır. Parti, kendini tarihsel kökleri ve dayanaklarıyla da ortaya koymuştur. Zira tarihleriyle buluşamayanlar, tarihin derinliklerinde saklı olan halk ve toplum değerlerini gün yüzüne çıkaran ve çağla buluşturan köprüler de olamazlar. Öyleyse atılan adımlar neye dayanmaktadır?

Halkımızın yüzyıllardan beri sürüp gelen direnişine ve bugün mücadeleyi en büyük dostlukla karşılaşmasına.

Devrimci yaşama duyduğumuz saygı ve yoldaşlara verdiğimiz yüce değer bizi mutlaka bu tarzda yürümek zorunda bırakmaktadır. Yaşamımızda hiçbir şeyimiz kalmayabilir, ama en son kalacak olan bu değerler olmalıdır. Bu durumda bütün bağlarımız kopsa ve bütün değerlerimiz düşse bile ayakta kalabilen en son dürüst öğemiz, hiçbir umutsuzluğa düşmeden, sonuna kadar birçok gelişmenin kaderini yeniden çizebilir ve sonuca götürebilir.

Parti, kendinde devrim yapmaktır. Tüm bir tarihin, tüm bir halk-

PARTİ

BÜYÜK UMUDUN ÇİÇEKLENMESİDİR

mak, öldürücü silahlara sahip olmak değildir. Güç olmak tarihsel-toplumsal gerçekliğe bağlı olarak, emekçi halkın talepleri doğrultusunda örgüt, inanç, irade ve eylem birliğini yaratmaktır.

Güç olmak, bilimsel bir kavrayışı gerektirir. Önce ülke kavrandı. “Kürdistan Devriminin Yolu”, doğru ülke kavrayışı kadar.

“Zorun Rolü” ülke kavrayışının eylem silahıdır. Ülke kavrandıkça “zor” kavrandı. Ülke kavrandıkça, “Zorun Rolü” bir yaşam kavrayışını beraberinde getirdi. “Zor” kavrandıkça “güç” olundu. Güç, halkın-vatanın rahminde oluştu: Parti.

“Kurtuluş Bildirgesi partinin ruh hali ve sorumluluk anlayışının ifadesidir. Toplumsal bir şiir gibidir. Partisinin eleştirilmesidir...”

Parti ebe'dir, öncüdür, bayraktır.

Partileşme ve vatan kavrayışı, Kürt halkının “diriliş serüveni”nin de başlangıcı oldu. Parti şiirselliliğiyle dirilişe ruh verdi. Özgürlük yürüyüşünün bayrağı oldu. Bayrak sosyalizmdir. Sosyalşovenizme, ilkel milliyetçiliğe karşı mücadele bu bayrak altında verildi. Daha ilk yıllarda bayrak; **“partiye ayrı bir yorum, ayrı bir içerik kazandırmak”** istemiyle kirlenilmek, partinin kuruluş ilanıyla gelişmesi ve halkın bayrak altında saf tutması engellenmek istendi.

“Güç” olmak, özgür vatan gerçeğini yaratmak için yeterli değildir. Militanlar da gereklidir. Her toplum kendi devrimini, her devrim kendi öncüsünü, her öncü kendi militan kişiliğini yaratır. Militanlaşma güç olmak ve savaşı öncünün çizdiği doğrultuda tutmak için zorunludur.

Parti, en büyük özgürlük eylemidir. Eylem olmadıkça düşünce özgürleştirici olmaz; yozlaşarak düşmana döner. Eylem, eylemci kişiliği gerektirir. Militan kişiliktir bu. **“Kürdistan'da Kişilik Sorunu, Parti Yaşamı ve Devrimci Militanın Özellikleri”** bu ihtiyaca yanıt verdi. Kişilik sorununun doğru kavranışı sömürgecilik sisteminden kopuşu, öze dönüşü de yarattı.

Devrim bu öz üzerinde geliştirildi. Tüm geleneksel, geri özelliklerin reddedilişi, militan bir kopuştu. Bu militan kopuş sancılı da olsa savaşı güçlendirdi. Öncü müfreze olarak parti, savaşı yaratıcı kıldı.

Parti, emperyalizmin TC eliyle büyük karanlıklar ve acılar içine sürüklediği bir halkın çağa ulaşma azmi, dirilişidir. **spot** Parti, halk ve militana disiplin ruhunu, sistemli savaşım bilincini, örgüt ruhunu ve dayanıklılığı kazandırdı. Çünkü parti, disiplin ve örgüt ruhunun somut örneğidir.

Parti, imha olmakla yüz yüze bulunan bir halkın bağrında saklı umut tohumlarının filizlenmesidir.

Parti, bu gizli tohumların ülkenin sarp yamaçlarında, çorak topraklarında adeta yabani bitkiler gibi halkın özelliklerine uygun bir tarzda çiçeklenmesidir.

Parti, dayanıklı fideler halinde ülkeye kök saldı: Hakiler, Haliller, Karasungurlar, Salihler, Deliller, Mazlumlar, Hayriler, Kemaliler, Akifler **“dayanıklı fideler”**dir ve ülkede kök oluşturmuşlardır.

Parti, kendini tarihsel dayanaklarıyla ortaya koymuştur. Bugün ülkenin sarp dağlarında direniş örgütleyenler, yalnız birkaç kişinin kişisel varlığı değildir. Bunlar tarihin, halkımızın yüzyılları içine alan direniş olanaklarının çağımızın ulusal kurtuluş ve proletarya akımlarının özetlenmesi,*partinin acılı, işkenceli bir yaşamdan geçirilmesinin ürünleridir.

Atılan adımlarla ülkenin doruk noktalarına ulaşılmıştır. Ve kök

Halkımızın bağımsızlık ve özgürlük umutlarının bir sahibi olarak partinin yüzlerce militan ve onbinlerce taraftarının acılı, direnişçi yaşamına.

Doruk noktamızda büyüyen direniş, ulusal kurtuluş ve sosyalizm gücüne dayanmaktadır.

Partinin yükselttiği direniş, salt kendi geçmiş pratiğinin değil, Kürt halkının yakın tarihinin direniş pratiğinin de bir sentezidir.

Bu direniş, 20. yüzyıldan itibaren, ülkemizin, sömürgeciler, emperyalizm ve işbirlikçiler tarafından yeniden parçalanmasına karşı olarak geliştirilen ve etkileri günümüze kadar gelen isyanların da bir devam ettiricisidir. Parti tüm direniş mirasını birleştirmiş, ulusal birlik bu temelde yaratılmış ve ulusal direniş böyle geliştirilmiştir.

Parti, sadece geçmiş direnişlerin mirasçısı değildir. Sömürgeciliğe ve emperyalizme karşı güçlü birlik ve direnişin de yaratıcısı ve yürütücüsüdür.

Parti, en büyük cesarettir. Emperyalizmin **“zafer çılgınlıkları”** karşısında sosyalizmi inatla ve kararlılıkla yürüten eylemin adıdır. Meydan okumaktır.

Parti, bir insanlık hareketidir. Düşürülmüş, kirlenilmiş insandan özgür insana gidiştir. Partinin özgürlük savaşı, Kürt halkını özgür insanlık ailesinin saygın bir üyesi yapmak ve halklara insanlığı yaşatmaktır. Parti, güzellikler adına, çirkinliklerden hesap sorma hareketidir. Parti de sevgi, emek-değer bileşkesidir ve çirkinliklere öfke duymaktır. Yarını yaratacak bilinçtir, ilişkidir, düşünce ve ahlakıdır. Bitmez-tükenmez savaşçı ruhtur. Partide sevgi ölümüne halka ve devrime bağlanmaktadır. Zülme boyun eğmezliktir, özgür yaşamdır.

Ancak yaşam zordur.

Zorlu yaşam, militan kişiliği gerektirir.

“Zorluklar, bizim çelişkilerimizin çözüm tarzıdır. Zorluksuz bir gelişme düşünülemez.”

Parti, çözüm gücüdür. Zorlukları çözerek gelişme ve büyüme sağlamış; yok oluştan direnen, özgürleşen bir halk gerçeğini yaratmıştır. Bu yaratım, partinin birleştirici ve savaşırıcı özeliğinde yatar.

Parti, yüzyılların teslimiyetini, provokasyonunu, bölünmüşlük ve parçalanmışlığını yerle bir eder. Parti bunun yerine büyük birlik ruhunu, büyük bir uyumu, derinden yoldaşça sevgi-saygıyı, büyük bir direnme ve başarma azmini temsil eder.

Parti, özgür yaşam tutkusunun somutlanışıdır.

En büyük yaşam ve savaş, parti çizgisini pratiğe dökmek için yaşamak ve bunun için savaşım vermektir. Gerçek yaşam yolu, rolü oynamak ve partiye göz-kulak olmaktır.

Devrimci yaşama duyduğumuz saygı ve yoldaşlara verdiğimiz yüce değer bizi mutlaka bu tarzda yürümek zorunda bırakmaktadır. Yaşamımızda hiçbir şeyimiz kalmayabilir, ama en son kalacak olan bu değerler olmalıdır. Bu durumda bütün bağlarımız kopsa ve bütün değerlerimiz düşse bile ayakta kalabilen en son dürüst öğemiz, hiçbir umutsuzluğa düşmeden, sonuna kadar birçok gelişmenin kaderini yeniden çizebilir ve sonuca götürebilir.

Parti, kendinde devrim yapmaktır. Tüm bir tarihin, tüm bir halk-

lar ve insanlık savaşı-

nın devrimci özelliklerini

kendinde toplayan insan

tipini yaratmak ve böyle-

ce en güç ve umutsuz

koşullarda bile, düşma-

nın ölümcül darbelerine

rağmen devrimi duraksa-

maksızın yürüterek ge-

liştirebilen bir yürüyüşü

sağlayabilmektedir.

Parti özgürleştirir.

“Köleciliğe olduğu

kadar, köleliğe özgür-

lük anlayışına da kar-

şıdır.” Bu anlamda bi-

rey halk ve toplum ola-

rak, basitliği, sıradanlı-

ğı yaşamayı içine sin-

diren, kölece yaşayan

anlayış, yaklaşım ve

yaşam tarzlarını şid-

detle reddederek,

emekle ifade edilen öz-

gür insan gerçeğini

amaçlar. **“Özgürlük**

savaşında adımlar

sağlam, yürüyüş kah-

ramanca olmalıdır”

kararlaşması özgürlüğe tutkunluğun da ölçütüdür.

Özgürlük sistemden kopuştur. Sistemden kopmak, yeni kişilik, yeni yaşam alternatifini ortaya koydu. Öze dönüş ve sömürgecilik sisteminden kopuş temelinde gelişen mücadele karşı-zor'la bastırılmak istendi. 12 Eylül bunun ürünüdür.

Parti, zindanlarda bitirilmek istendi. Tüm çıplaklığıyla, baskı ve işkence yöntemleriyle kendini ortaya koyan 12 Eylül'e karşı parti direnişçiliği çıkarıldı. Yaşam, direnmek olarak tanımlandı ve **“Direnmek yaşamaktır”** şiarı, parti tarihinde yeni bir sayfa açtı. Zindanlarda boğulmak istenen parti, Mazlum, Hayri, Kemal ve Ferhatların direnişleriyle yaşatılarak dağlara taşırıldı.

Dağ özgürlüktür. Zindan direnişleriyle de mayalanan özgürlük dağlarda türküleştii.

Direniş kadar ihanet de zindanlarda mayalandı. Mazlumların direniş önderliğine karşı Şaninler ihanet düşkünleri olarak ortaya çıktı. **“Genç Kemalistler Birliği”** parti ve Parti Önderliği'ne karşı geliştirilen ihanet örgütlenmesi oldu.

İhanetin fetvası, 12 Eylül'ün fermanı oldu. **“Ferman padişahınsa dağlar bizimdir”** diyenler, dağlara çekildi. Direniş gele-nekselleştii. Parti, proletarya ve emekçileri iktidar uğruna savaşıma yöneltecek kadar cesur, devrimci bir durumun çapraşık koşulları içinde yolunu şaşırmayacak kadar deneyim sahibi, hedefe giden yolda hiçbir kayaya çarpmadan yol alabilecek esnek ve savaşıdır. Çapraşık koşullar, taktik silahını yarattı. **“Taktik geri çekilme süreci”** yenilenme, güç toplama ve yeniden örgütlenme süreci oldu. Tarihsel hesaplaşmayı başlatacak **“İlk kurşun”** kalıba döküldü... Kurşunu namluya sürececek ve tetiğe basacak kişilik kadar, partiyi ülke topraklarına taşıyarak temsil edecek taktik önderlik de gerekti. 12 Eylül süreci partileşme ve militanlaşma sorununu daha yakıcı tarzda ortaya koydu. Dayatılan **“mülteci-**

leştirme”ye karşı geliştirilen **“ülkeye dönüş”** mücadelesi, başta iç engellemelerle karşılaştı. 12 Eylül bu noktada yüklendi, başaramadı. Bu anlamda yurt dışına çıkış ve partinin yeni dönem üzerine çalışması mülteci devrimciliği mahkum etti.

Parti, atılımdır. Toparlanma atılım içindir. Düşmanın imha yönelimine karşı direniş toparlanma ve örgütlenme gücü oldu.

Parti, enternasyonalisttir. Devrimi yükselterek enternasyonalist dayanışmayı geliştirdi. Parti bununla da sınırlı kalmadı. Bu süreç-

Devamı 23. sayfada

Berxwedan

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN